

Amharic: Unlocked Literal Bible for ኦሪት ዘፍጥረት

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

እሪት ዘፍጥረት

1 ¹እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። ²ምድርም ቅርፅ የሌላትና ባዶ ነበረች። ጥልቅ የሆነው ስፍራምም በጨለማ ተወጦ ነበር። የእግዚአብሔርም መንፈስ በውሃው ላይ ሰፍፎ ነበር።

³እግዚአብሔርም፦ “ብርሃን ይሁን” አለ፤ ብርሃንም ሆነ። ⁴እግዚአብሔርም ብርሃኑ መልካም እንደሆነ አየ፤ ብርሃኑንም ከጨለማ ለየው። ⁵እግዚአብሔርም ብርሃኑን ‘ቀን’ ጨለማውን ደግሞ ‘ሌሊት’ ብሎ ጠራው። ቀኑ መሸ ሌሊቱም ነጋ እንድ ቀን ሆነ።

⁶እግዚአብሔርም፦ “በውሆች መካከል ጠፈር ይሁን፤ ውሆችንም ይለያዩ” አለ። ⁷እግዚአብሔር ጠፈርን አደረገና ከጠፈር በላይና ከጠፈር በታች ያሉትን ውሆች ለየ። እንደዚያም ሆነ። ⁸እግዚአብሔር ጠፈሩን ‘ሰማይ’ ብሎ ጠራው። ቀኑ መሸ ሌሊቱም ነጋ ሁለተኛ ቀን።

⁹እግዚአብሔር፦ “ከሰማይ በታች ያለው ውሃ ወደ አንድ ስፍራ ይሰብሰብ፤ ምድሩም ይገለጥ” አለ። እንደዚያም ሆነ። ¹⁰እግዚአብሔርም ምድሩን ‘የብስ’፣ ወደአንድ ስፍራ የተሰበሰበውን ውሃ ‘ባሕር’ ብሎ ጠራው። ይህም መልካም መሆኑን ተመለከተ።

¹¹እግዚአብሔር፦ እንደ ዓይነታቸው ዘርን የሚያፈሩ ተክሎችን፤ በውስጣቸው ዘርን ያዘሉ የፍራፍሬ ዛፎችን እንደዓይነታቸው የሚያፈሩ አዝርዕትን ታብቅል” አለ። እንደዚያም ሆነ። ¹²ምድር እንደአይነታቸው የሚያፈሩ አዝርዕትን አበቀለች። ይህም መልካም እንደሆነ እግዚአብሔር ተመለከተ። ¹³ቀኑ መሸ፣ ሌሊቱም ነጋ ሶስተኛ ቀን ሆነ።

¹⁴እግዚአብሔር፦ “ቀኑን ከሌሊቱ ይለዩ ዘንድ በሰማይ ብርሃናት ይሁኑ። እነዚህ ብርሃናት የዓመት ወቅቶችን፤ ቀናትንና ዓመታትን የሚለዩ ምልክቶች ይሁኑ። ¹⁵ለምድርም ብርሃን ይሰጡ ዘንድ በሰማይ ላይ የሚገኙ ብርሃናት ይሁኑ” አለ። እንደዚያም ሆነ።

¹⁶እግዚአብሔር ታላቁ ብርሃን በቀን፣ ታናሹ ብርሃን በሌሊት ይሠላጥኑ ዘንድ ሁለት ታላቅ ብርሃናትን አደረገ። ከዋክብትም ደግሞ አደረገ። ¹⁷ለምድርም ብርሃን ይሰጡ ዘንድና ¹⁸በቀንና በሌሊት ላይ እንዲሠላጥኑ እንደዚሁም ብርሃኑን ከጨለማ እንዲለዩ በሰማይ አኖራቸው። እግዚአብሔር ይህ መልካም እንደሆነ ተመለከተ። ¹⁹ቀኑ መሸ፣ ሌሊቱም ነጋ አራተኛ ቀን ሆነ።

²⁰እግዚአብሔር፦ “ውሆች በሕያዋን ፍጡራን የተሞሉ ይሁኑ፤ ወፎችም ከምድር በላይ ባለው በሰማይ ጠፈር ይብረሩ” አለ። ²¹እግዚአብሔር ታላላቅ የባሕር ፍጥረታትን እንደዚሁም በምድር የሚንቀሳቀሱ፤ በውሆች ውስጥ የሚርመሰመሱና በክንፎቻቸው የሚበሩ ወፎችን እንደዓይነታቸው ፈጠረ። እግዚአብሔር ይህ መልካም እንደሆነ ተመለከተ።

²²እግዚአብሔርም፦ “ብዙ ተባዙ የባሕርን ውሆች ሙሉአቸው፤ ወፎችም በምድር ላይ ይብዙ” ብሎ ባረካቸው። ²³ቀኑ መሸ፣ ሌሊቱም ነጋ አምስተኛ ቀን ሆነ።

²⁴እግዚአብሔርም፦ “ምድር እንደወገናቸው ሕያው ፍጥረታትን ማለትም ከብቶችን፤ በምድር ላይ የሚሳቡትንና የምድር አራዊትን ታስገኝ” አለ። እንደዚያም ሆነ።

²⁵እግዚአብሔር በየዓይነታቸው የምድር አራዊትን፤ በየዓይነታቸው ማናቸውም በምድር የሚሳቡትን ፈጠረ።

²⁶እግዚአብሔርም፦ “ሰውን በመልካችን እንደ አምሳሌችን እንፍጠር፤ ሰዎችም በባሕር ዓሣዎች፤ በሰማይ በሚበሩ ወፎችና በምድር ላይ በሚሳቡ ማናቸውም ተሳቢ ፍጥረቶች ላይ ሥልጣን ይኑራቸው” አለ። ²⁷እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክ፤ በራሱም አምሳል ፈጠረው። ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

²⁸እግዚአብሔር ባረካቸው እንደዚህም አላቸው፦ “ብዙ ተባዙ፤ ምድርንም ሙሉአት ግዟትም። በባሕር ውስጥ ባሉት ዓሣዎች፤ በሰማይ ላይ በሚበሩት ወፎችና በምድር ላይ በሚንቀሳቀሱት ማናቸውም ሕያዋን ፍጥረቶች ሁሉ ላይ ሥልጣን ይኑራችሁ” ²⁹እግዚአብሔርም፦ “እነሆ፣ ምግብ ይሆኑላችሁ ዘንድ በምድር ሁሉ ላይ በውስጣቸው ዘርን ያዘሉ ማናቸውም ተክሎችና በውስጣቸው ፍሬ ያላቸውን ማናቸውም የፍራፍሬ ዛፎች ሰጥቻችኋለሁ።

³⁰በምድር ላይ ለሚገኙ እንስሳት ሁሉ፤ በሰማይ ለሚበሩ ወፎች ሁሉ፤ እንዲሁም በምድር ላይ ለሚሳቡ ፍጥረታት ሁሉ ማለትም የሕይወት እስትንፋስ ላለበት ማንኛውም ፍጡር ማንኛውም ለምለም ተክል ምግብ እንዲሆናቸው ሰጥቻለሁ። እንደዚሁም ሆነ። ³¹እግዚአብሔር የፈጠረውን ማንኛውም ነገር ተመለከተ። እነሆ፣ እጅግ መልካም ነበረ። ቀኑ መሸ፣ ሌሊቱም ነጋ ስድስተኛ ቀን ሆነ።

2 ¹የምድር በውስጣቸው ያሉትም ሕያዋን ፍጡራን አፈጣጠር በዚህ ሁኔታ ተከናወነ። ²እግዚአብሔር ይሠራ የነበረውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጽሞ በዚሁ ቀን ከሥራው ሁሉ አረፈ። ³እግዚአብሔር የመፍጠር ሥራውን ሁሉ ፈጽሞ ያረፈው በዚህ ቀን ስለሆነ ሰባተኛውን ቀን ባረከው ቀደስውም።

⁴እግዚአብሔር አምላክ ሰማይንና ምድርን በፈጠረበት ወቅት የሰማይና የምድር የአፈጣጠራቸው ታሪክ እንደዚህ ነበር። ⁵እግዚአብሔር አምላክ በምድር ላይ ዝናብ እንዲዘንብ ስለደረገና ምድርንም የሚያለማ ሰው ባለመኖሩ በምድር ላይ ምንም ቡቃያ አልነበረም፤ በምድር ላይ የሚበቅል ተክልም ገና አልበቀለም። ⁶ነገር ግን ውሃ ከመሬት እየመነጨ የምድርን ገጽ ያረሰሰ ነበር።

⁷እግዚአብሔር አምላክም ከምድር አፈር ሰውን አበጀው፤ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስ እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ። ⁸እግዚአብሔር አምላክም በስተምሥራቅ በኩል በዔድን የአትክልት ስፍራ አዘጋጀ፤ የአበጀውም ሰው በዚያ አኖረው።

⁹ከምድር ውስጥም እግዚአብሔር አምላክ ለዓይን የሚያስደስቱና ለምግብነት የሚጠቅሙ ልዩ ልዩ ዛፎች እንዲበቅሉ አደረገ። በአትክልት ስፍራው መካከልም የሕይወት ዛፍ ነበር፤ መልካሙንና ክፉውን የሚያሳውቀውም ዛፍ በዚያ ነበር። ¹⁰የአትክልት ስፍራውንም የሚያጠጣ ወንዝ ከኤድን ይፈስ ነበር። ወንዙም ከኤድን ከወጣ በኋላ አራት ወንዞች ሆኖ ይከፋፈል ነበር።

¹¹የመጀመሪያው ፊሶን የተባለው ወንዝ ነበር፤ ይህም ወርቅ ይገኝበት የነበረውን መላውን የሐዋላ ምድር አቋርጦ የሚፈስው ወንዝ ነበር። ¹²የዚያ አገር ወርቅ የጠራ ወርቅ ነበር፤ በተጨማሪም በዚያ አገር ሽቶና የከበሩ ድንጋዮች ነበሩ።

¹³የሁለተኛው ወንዝ ስም ግዮን ይባል ነበር፤ እርሱም መላውን የአትዮጵያ ምድር አቋርጦ ይፈስ ነበር። ¹⁴የሶስተኛው ወንዝ ስም ጤግሮስ ይባል ነበር፤ እርሱም በአሦር በስተምሥራቅ ይፈሳል። አራተኛው ወንዝ ኤፍራጥስ ነበር።

¹⁵እግዚአብሔር አምላክም የኤድንን የአትክልት ስፍራ ያለማና ይንከባከብ ዘንድ ሰውን ወስዶ በዚያ አኖረው። ¹⁶እግዚአብሔር አምላክም እንዲህ በማለት አዘዘው፦

“በአትክልቱ ስፍራ ካለው ከማንኛውም የፍሬ ዛፍ መብላት ትችላለህ። ¹⁷ነገር ግን መልካሙንና ክፉውን ከሚያሳውቀው ዛፍ አትብላ፤ ምክንያቱም ከእርሱ በበላህ ቀን በእርግጥ ትሞታለህ።”

¹⁸ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር አምላክ፦ “ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም። ስለዚህ የምትመቸውን ረዳት እፈጥርለታለሁ” አለ። ¹⁹እግዚአብሔር አምላክም ከምድር አፈር የምድር እንስሶችንና የሰማይ ወፎችን አበጀ። ምን ስም እንደሚያወጣላቸው ይመለከት ዘንድ ወደ አዳም አመጣቸው። ለእያንዳንዱ ሕያው ፍጡር አዳም ያወጣለት ስም ያ ስሙ ሆነ። ²⁰አዳም ለሁሉም ከብቶች፣ ለሁሉም የሰማይ ወፎችና ለምድር አራዊት ሁሉ ስም አወጣላቸው። ነገር ግን ለአዳም ለራሱ የምትመቸ ረዳት አልተገኘለትም።

²¹እግዚአብሔር አምላክ በአዳም ላይ ከባድ እንቅልፍ እንዲወስደው አደረገ፤ ስለሆነም አዳም አንቀላፋ። እግዚአብሔር አምላክ አዳም አንቀላፍቶ ሳለ ከጎድን አጥንቶቹ እንዲን ወስዶ አጥንቱን የወሰደበትን ስፍራ በሥጋ ዘጋው። ²²እግዚአብሔር አምላክ ከአዳም ከወሰደው የጎድን አጥንት ሴት አድርጎ ሠራት። ወደ አዳምም አመጣት።

²³አዳምም፦ “አሁን ይህኛ ከአጥንቴ የተገኘች አጥንት ከሥጋዬ የተገኘች ሥጋ ናት። ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባል” አለ።

²⁴ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚስቱም ጋር ይጣመራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ። ²⁵አዳምና ሚስቱ ሁለቱም ራቁታቸውን ነበሩ፤ ይሁን እንጂ አይተፋፈሩም ነበር።

3 ¹እግዚአብሔር በምድር ላይ ከፈጠራቸው ማናቸውም ሌሎች አራዊቶች ሁሉ ይልቅ እባብ ተንኮለኛ ነበር። እርሱም ሴቲቱን፡- “በእርግጥ እግዚአብሔር ‘በአትክልቱ ስፍራ’ ካለው ከማንኛውም ዛፍ አትብሉ’ ብሎአል?” ብሎ ጠየቃት። ²ሴቲቱም ለእባቡ፡- “በአትክልቱ ስፍራ ካሉት የዛፎች ፍሬዎች መብላት እንችላለን፤ ³ነገር ግን በአትክልቱ ስፍራ መካከል ስለሚገኘው ዛፍ እግዚአብሔር “እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩትም” ብሎአል።

⁴እባብም ለሴቲቱ፡- “በፍጹም አትሞቱም።” ⁵ከእርሱ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንደሚከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካሙንና ክፍሉን የምታውቁ እንደምትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው አላት።” ⁶ሴቲቱም ዛፉ ለመብላት መልካም፤ ሲያዩት ደስ የሚያሰኝና ጥበብንም ለማግኘት የሚያጓጓ እንደሆነ ተመልክታ ከፍሬው ወሰዳ በላች፤ ከእርሷ ጋር ለነበረውም ለባሏ ከፍሬው ሰጠችው፤ እርሱም በላ።

⁷የሁለቱም ዓይኖች ተከፈቱ፤ ራቁታቸውን እንደነበሩም አወቁ። የበለስ ቅጠሎችንም በማጋጠም ከሰፉ በኋላ ለራሳቸው መሸፈኛ ግልድም ሠሩ። ⁸ቀኑ ወደ ምሽት ሲቃረብ በአትክልት ስፍራው ሲመላለስ የእግዚአብሔር አምላክን ድምፅ ሰሙ፤ ስለዚህ አዳምና ሚስቱ ከእግዚአብሔር አምላክ ፊት በመሸሽ በአትክልቱ ስፍራ በነበሩት ዛፎች መካከል ተሸሽጉ።

⁹እግዚአብሔር አምላክ አዳምን ጠራውና፡ “የት ነህ?” አለው። ¹⁰አዳምም፡ “በአትክልቱ ስፍራ ውስጥ ድምፅህን ሰማሁና ራቁቴን ስለነበርሁ ፈራሁ፤ በዚህም ምክንያት ተሸሽገዋለሁ።” ¹¹እግዚአብሔርም፡- “ራቁትህን እንደሆንክ ማን ነገረህ? ከእርሱ እንዳትብሉ ብዬ ካዘዝኩህ ከዛፉ ፍሬ በላህን?” አለው።

¹²አዳምም፡- “አብራኝ እንድትሆን የሰጠኝን ሴት ከዛፉ ፍሬ ሰጠችኝ፤ እኔም በላሁት” አለ። ¹³እግዚአብሔር አምላክም ሴቲቱን፡- “ምንድነው ያደረግሽው?” አላት። ሴቲቱም፡- “እባቡ አታለኝና በላሁ” አለች።

¹⁴እግዚአብሔር አምላክም ለእባቡ፡- “ይህንን በማድረግህ ከእንሰሳት ሁሉና ከምድር አራዊት ሁሉ ተለይተህ የተረገምህ ትሆናለህ። በደረትህ እየተሳብክ ትሄዳለህ፤ በሕይወት ዘመንህም ሁሉ አፈር ትበላለህ።” ¹⁵በአንተና በሴቲቱ፤ በዘርህና በዘረ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ። የእርሷ ዘር ራሱን ይቀጠቅጣል፤ አንተም ተረከዘን ትነካሳለህ” አለው።

¹⁶ለሴቲቱም እንዲህ አላት፡- “በምጥ ጊዜ ጭንቅሽን አበዛለሁ፤ በሰቃይም ትወልጃለሽ። ፈቃደሽ ወደ ባልሽ ይሆናል፤ እርሱም ገዢሽ ይሆናል።”

¹⁷ለአዳምም እንደዚህ አለው፡- “የሚሰትህን ቃል ሰምተህ ‘ከእርሱ እንዳትብሉ’ ብዬ ካዘዝኩህ ከዛፉ ፍሬ ስለበላህ ከአንተ የተነሳ ምድር የተረገመች ትሁን፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ በከባድ ድካም ምግብህን ከእርሷ ታገኛለህ።” ¹⁸ምድር እሾህና አሜኬላ ታበቅልብሃለች፤ የምድርንም ቡቃ ትበላለህ።” ¹⁹ከተገኘህበት አፈር እስክትመለስ ድረስ በላብህ እንጀራን ትበላለህ። አፈር ነህና ወደ አፈር ተመልሰህ ትሄዳለህ።”

²⁰የሕያዋን ሁሉ እናት በመሆኗ አዳም ለሚስቱ ‘ሔዋን’ የሚል ስም አወጣላት። ²¹እግዚአብሔር አምላክ ከቆዳ ልብስ አዘጋጅቶ አዳምንና ሚስቱን አለበሳቸው።

²²እግዚአብሔር አምላክ፡- “መልካምንና ክፍውን ለይቶ በማውቅ ረገድ አሁን ሰው ከእኛ እንደ አንዱ ሆኖአል። ስለዚህ አሁን እኛን ዘርግቶ ከሕይወት ዛፍ ፍሬ ቀጥፎ እንዳይበላ ለዘላለምም እንዳይኖር ሊፈቀድለት አይገባም” አለ። ²³በዚህም ምክንያት የተገኘባትን ምድር እንዲያለማ እግዚአብሔር አዳምን ከኤደን የአትክልት ስፍራ አስወጣው። ²⁴ስለዚህ እግዚአብሔር አዳምን ከአትክልት ስፍራው አባረረው፤ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ከኤደን የአትክልት ስፍራ በስተቀኝ በኩል ኪሩቤልን እንደዚሁም በየአቅጣጫው የምትገለባበጥ ነበልባላዊ ሰይፍ አኖረ።

4 ¹አዳምም ከሚስቱ ከሔዋን ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፈጸመ። እርሷም ፀነሰች። ቃየንንም ወለደች። “በእግዚአብሔር ዕርዳታ ወንድ ልጅ ወለድሁ” አለች። ²ከዚያ በኋላም ወንድሙን አቤልን ወለደች። አቤል የበግ እረኛ ሲሆን ቃየን ግን ገበሬ ሆነ።

³ከዕለታት አንድ ቀን ቃየን ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መባ አቀረበ። ⁴አቤል ደግሞ መጀመሪያ ከተወለዱ በጎች መካከል ሰባቸውን መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ። እግዚአብሔር በአቤልና በመሥዋዕቱ ደስ ተሰኘ፤ ⁵በቃየንና በመሥዋዕቱ ግን ደስ አልተሰኘም። ስለዚህ ቃየን በጣም ተቆጣ፤ ፊቱም ተኮሳተረ።

⁶እግዚአብሔር አምላክ ቃየንን፡- “ለምን ተቆጣህ፤ ፊትህስ ለምን ተኮሳተረ? መልካም ብታደርግ ፊትህ ያበራ አልነበረምን? ያደረግኸው መልካም ካልሆነ ግን ኃጢአት በደጅህ እያደባች ናት፤ ልትቆጣጠርህም ትፈልጋለች፤ አንተ ግን በቁጥጥርህ ሥር አድርጋት” አለው።

⁸ቃየን ወንድሙን አቤልን፡- “ወደ ሜዳ እንውጣ” አለው፤ በዚያም ቃየን በወንድሙ በአቤል ላይ በቁጥ ተነሳበት፤ ገደለውም። ⁹ከዚያ በኋላም እግዚአብሔር ቃየንን፡- “ወንድምህ አቤል ወዳት ነው?” አለው። እርሱም፡- “አለውቅም፤ እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝን?” አለ።

¹⁰እግዚአብሔርም፡- “ያደረግኸው ምንድን ነው? የወንድምህ ደም ከምድር ወደ እኔ ይጮካል” አለው። ¹¹“አሁንም የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አፍዋን በከፈተች በምድር ላይ አንተ የተረገምህ ነህ።” ¹²ምድርንም በምታርስበት ጊዜ ፍሬዋን በሙላት አትሰጥህም። በምድር ላይ ኮብላይና ተንከራታች ትሆናለህ” አለው።

¹³ቃየንም ለእግዚአብሔር፡- ቅጣቴ ከምችለው በላይ ነው።” ¹⁴በእርግጥም ዛሬ ከምድሪቱ አባረርኸኛል፤ እኔም ከፊትህ እሸሸጋለሁ።” በምድር ላይ ኮብላይና ተንከራታች እሆናለሁ፤ የሚያገኘም ሁሉ ይገድለኛል” አለው። ¹⁵እግዚአብሔርም፡- “ቃየን የሚገድል ማንኛውም ሰው ሰባት እጥፍ የበቀል እርምጃ ይወሰድበታል” አለ። ከዚያ በኋላም የሚያገኘው ማንኛውም ሰው እንዳይገድለው እግዚአብሔር በቃየን ላይ ምልክት አደረገበት።

¹⁶ቃየንም ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ፤ ከኤደን በስተምሥራቅ በነበረው ኖድ በተባለው ምድር ኖረ። ¹⁷ቃየንም ከሚስቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፈጸመ፤ እርሷም ፀነሰች፤ ሄኖክንም ወለደች። ቃየን ከተማን መሠረተ፤ የመሠረታትንም ከተማ በልጁ ስም ሄኖክ ብሎ ጠራት።

¹⁸ሄኖክም አራድን ወለደ። አራድም መሐያኤልን ወለደ። መሐያኤልም መቱሳኤልን ወለደ። መቱሳኤልም ላሜክን ወለደ። ¹⁹ላሜክም ዓዳና ጸሊ የተባሉ ሁለት ሚስቶችን አገባ።

²⁰ዓዳ ያባልን ወለደች፤ እርሱም በድንኳን ለሚኖሩ ለከብት አርቢዎች አባት ነበር። ²¹የእርሱ ወንድም ዩባልም የበገና ደርዳሪዎችና የዋሽንት ነፊዎች አባት ነበር። ²²ጸሊም ከነሐስና ከብረት መሣሪያዎችን የሚሠራውን ቱባልቃይን ወለደች። የቱባልቃይንም እህት ናዕማ ትባል ነበር።

²³ላሜክ ለሚስቶቹ፡- “አዳና ጸሊ ስሙኝ፤ እናንተ የላሜክ ሚስቶች የምላችሁን ስሙኝ ስለገዳኝና ስለቆሰኝ አንድ ሰው ገድያለሁ።” ²⁴ቃየን የሚገድል ሰባት እጥፍ የበቀል እርምጃ የሚወሰድበት ከሆነ የላሜክ ገዳይም ሰባ ሰባት እጥፍ የበቀል እርምጃ ይወሰድበታል” አላቸው።

²⁵አዳም ከሚስቱ ጋር እንደገና የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፈጸመ፤ እርሷም ወንድ ልጅ ወለደች። “ቃየን በገደለው በአቤል ፈንታ እግዚአብሔር ምትክ ሰጠኝ” በማለት ስሙን ሤት ብላ ጠራችው። ²⁶ላሜትም ወንድ ልጅ ተወለደለት፤ ስሙንም ሄኖስ አለው። በዚያም ዘመን ሰዎች የእግዚአብሔርን ስም መጥራት ጀመሩ።

5 ¹የአዳም የትውልድ ሐረግ እንደሚከተለው ነው። እግዚአብሔር ሰውን በፈጠረው ጊዜ በራሱ አምሳያ ፈጠራቸው፤ ²ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፤ ባረካቸውም። በተፈጠሩም ጊዜ ‘ሰው’ ብሎ ጠራቸው።

³አዳም ዕድሜው 130 ዓመት በሆነ ጊዜ፤ እርሱን የሚመስል ወንድ ልጅ ወለደ፤ ስሙንም ‘ሤት’ ብሎ ጠራው። ⁴አዳም ሤትን ከወለደ በኋላ 800 ዓመታት ኖረ። ሌሎችን ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ፤ ⁵930 ዓመት ሲሆነውም ሞተ።

⁶ሤት ዕድሜው 105 ሲሆን ሄኖስን ወለደ። ⁷ሄኖስን ከወለደ በኋላ ሤት 807 ዓመት ኖረ። ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ⁸ሤት 912 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

⁹ሄኖስ 90 ዓመት ሲሆነው ቃይናን ወለደ። ¹⁰ሄኖስ ቃይናንን ከወለደ በኋላ 815 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ¹¹ሄኖስ 905 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

¹²ቃይናን 70 ዓመት ሲሆነው መላልኤልን ወለደ። ¹³ቃይናን መላልኤልን ከወለደ በኋላ 840 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ¹⁴ቃይናን 910 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

¹⁵መላልኤል 65 ዓመት ሲሆነው ያሬድን ወለደ። ¹⁶መላልኤል ያሬድን ከወለደ በኋላ 800 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ¹⁷መላልኤል 895 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

¹⁸ያሬድ 162 ዓመት ሲሆነው ሄሮክን ወለደ። ¹⁹ያሬድ ሄሮክን ከወለደ በኋላ 800 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ²⁰ያሬድ 962 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

²¹ሄሮክ 65 ዓመት ሲሆነው ማቱሳላን ወለደ። ²²ሄሮክ ማቱሳላን ከወለደ በኋላ የእግዚአብሔርን መንገድ በመከተል 300 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ²³ሄሮክ 365 ዓመታት ኖረ። ²⁴ሄሮክ የእግዚአብሔርን መንገድ በመከተል ኖረ፤ ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር ስለወሰደው አልተገኘም።

²⁵ማቱሳላ 187 ዓመት ሲሆነው ላሜሕን ወለደ። ²⁶ማቱሳላ ላሜሕን ከወለደ በኋላ 782 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ²⁷ማቱሳላ 969 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

²⁸ላሜሕ 182 ዓመት ሲሆነው አንድ ወንድ ልጅ ወለደ። ²⁹“ይህ ልጅ እግዚአብሔር በረገማት ምድር ከልፋታችንና ከብርቱ ሥራችን ያሳርፈናል” ሲል ስሙን ‘ኖህ’ ብሎ ጠራው።

³⁰ላሜሕ ኖህን ከወለደ በኋላ 595 ዓመታት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ³¹ላሜሕ 777 ዓመታት ከኖረ በኋላ ሞተ።

³²ኖህ 500 ዓመታት ሲሆነው ሴም፣ ካምንና ያፌትን ወለደ።

6 ¹የሰው ልጆች በምድር ላይ እየበዙ ሲሄዱ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው። ²የእግዚአብሔር ልጆችም የሰዎች ሴቶች ልጆች የሚሰብ ውበት እንዳላቸው ተመለከቱ። ከእነርሱ መካከልም የመረጧቸውን ሚስቶች አድርገው ወሰዱ። ³እግዚአብሔርም፦ “እርሱ ሥጋ ስለሆነ መንፈሱ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም፤ ዕድሜውም 120 ዓመት ይሆናል” አለ።

⁴የእግዚአብሔር ልጆች ከሰዎች ሴቶች ልጆች ጋብቻ በፈጸሙና ልጆችን በወለዱበት በዚያን ጊዜ ከዚያም በኋላ ኔፊሊም የተባሉ ግዙፍ ሰዎች በምድር ላይ ነበሩ። እነርሱም በጥንት ዘመን ዝናን ያተረፉ ጎሳላት ነበሩ።

⁵እግዚአብሔር የሰው ልጆች ክፋት በምድር ላይ እየበዛ እንደሆነና የልቡም ሃሳብ ዘወትር ወደ ክፋት ብቻ ያዘነበለ መሆኑን ተመለከተ። ⁶እግዚአብሔር የሰው ልጆችን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ ልቡም አዘነ።

⁷በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር፦ “የፈጠርሁትን የሰው ልጅ ከምድር ገጽ አጠፋለሁ፤ ስለፈጠርኳቸው ተጸጸቻለሁና ከእነርሱም ጋር እንስሳትን፣ በደረታቸው የሚሳቡትን ፍጥረታትና የሰማይ ወፎችን ሁሉ አጠፋለሁ” አለ። ⁸ኖኅ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ሞስገ አገኘ።

⁹የኖኅ ታሪክ እንደሚከተለው ነው። ኖኅ በዘመኑ ከነበሩት ሰዎች ሁሉ ይልቅ ጸድቅና ከበደል የራቀ ሰው ነበር፤ የእግዚአብሔርንም መንገድ የሚከተል ሰው ነበር። ¹⁰ኖኅ ሴም፣ ካምና ያፌት የተባሉትን ሶስት ወንዶች ልጆች ወለደ።

¹¹በእግዚአብሔር ፊት በክፉ ሥራ ረከሰች በዓመፅም ተሞላች። ¹²እግዚአብሔር ምድርን ተመለከተ፣ የተበላሸች እንደሆነችና በምድር የሚኖሩትም ሰዎች ሁሉ በክፋት እንደሚኖሩ አየ።

¹³እግዚአብሔርም ኖኅን፦ “ሥጋን የለበሰ ሁሉ ፍጻሜ ደርሶአል፣ ከእነርሱ የተነሳ ምድር በግፍ ተሞልታለችና። እኔም በእርግጥ ከምድር ጋር አጠፋቸዋለሁ። ¹⁴እንተ ግን ከጥሩ እንጨት መርከብ ሥራ፤ መርከቧም ክፍሎች እንዲኖሩት አድርግ፤ ውስጧንና ውጭዋንም በቅጥራን ለቅልቀው። ¹⁵እንደዚህ አድርገህ ሥራት፦ ርዝመቷ 140 ሜትር፣ ወርዷ 23 ሜትር፣ ከፍታዋ 13.5 ሜትር ይሁን።

¹⁶ለመርከቧ ጣራ አብጅላት፣ ጣራና ግድግዳው በሚጋጠምበት ቦታ ግማሽ ሜትር ክፍተት ተው፤ ከጎፈ በር አውጣላት፤ ባለ ሦስት ፎቅ አድርገህ ሥራት። ¹⁷እኔም ከሰማይ በታች የሕይወት እስተንፋስ ያለባቸውን ፍጥራት ሁሉ ለማጥፋት እነሆ በምድር ላይ የጥፋት ውሃ አወርዳለሁ፤ በምድር ላይ ያለ ሁሉ ይጠፋል።

¹⁸ከእንተ ጋር ግን ቃል ኪዳን እገባለሁ፤ እንተና ሚስትህ፣ ልጆችህና የልጆችህ ሚስቶች ከእንተ ጋር ወደ መርከቧ ትገባላችሁ። ¹⁹ከእንተ ጋር በሕይወት እንዲቆዩ ከሕያዋን ፍጡራን ሁሉ ወንድና ሴት እያደረግህ ሁለት ሁለቱን ወደ መርከቧ ታስገባለህ።

²⁰ከእያንዳንዱ የወፍ ወገን፣ ከእያንዳንዱ የእንስሳ ወገን፣ በምድር ላይ ከሚሳቡ ፍጥረት ሁሉ በየወገናቸው በሕይወት ይቆዩ ዘንድ ወደ እንተ ይምጡ። ²¹ለእንተና ለእነዚህ ፍጥረቶች ሁሉ የሚበቃ ልዩ ልዩ ዓይነት ምግብ በመርከቡ ውስጥ አክማች።” ²²ኖኅም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ አደረገ።

7 ¹እግዚአብሔር ኖኅን እንዲህ አለው፦ “በዚህ ትውልድ መካከል እንተን ጸድቅ ሆነህ አግኝቼሃለሁና ቤተሰብህን በሙሉ ይዘህ ወደ መርከቧ ግባ። ²ከንፁህ እንስሳት ሁሉ ሰባት ሰባት ወንድና ሴት፣ ንፁሕ ካልሆኑት እንስሳት ደግሞ ሁለት ሁለት ወንድና ሴት ከእንተ ጋር አስገባ። ³እንዲሁም ከሰማይ ወፎች ወገን ሰባት ወንዶችና ሰባት ሴቶች በምድር ላይ ለዘር እንዲተርፉ ከእንተ ጋር ታስገባለህ።

⁴ከሰባት ቀን በኋላ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በመድር ላይ ዝናብ አዘንባለሁ፤ የፈጠርሁትንም ሕያው ፍጡር ሁሉ ከምድር ላይ አጠፋለሁ።” ⁵ኖኅም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ አደረገ።

⁶የጥፋት ውሃ በምድር ላይ በወረደ ጊዜ ኖኅ የ600 ዓመት ሰው ነበር። ⁷ኖኅና ወንዶች ልጆቹ ሚስቱና የልጆቹ ሚስቶች ከጥፋት ውሃ ለማምለጥ ወደ መርከቡ ገቡ።

⁸ንፁሕ ከሆኑትና ንፁሕ ካልሆኑት እንስሳት ከወፎችና በምድር ላይ ከሚሳቡ ፍጡራን ሁሉ ⁹ጥንድ ጥንድ ወንድና ሴት ሆነው ወደ ኖኅ መጡ፤ እግዚአብሔር ኖኅን ባዘዘው መሠረትም ወደ መርከቧ ገቡ። ¹⁰ከሰባት ቀንም በኋላ የጠፋት ውሃ በምድር ላይ መጣ።

¹¹ኖኅ በተወለደ በ600ኛው ዓመት በሁለተኛው ወር ከወሩም በአሥራ ሰባተኛው ቀን የታላቅ ጥልቅ ምንጮች በሙሉ ተነደሉ፤ የሰማይ መስኮቶችም ተከፈቱ። ¹²ዝናቡም መዝነብ ጀመረ፣ አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ባለማቋረጥ በምድር ላይ ዘነበ።

¹³ዝናቡ መዝነብ በጀመረበት ቀን ኖኅና ሚስቱ ከልጆቻቸው ጋር ከሴም ከካም ከያፌትና ከሶስቱም ልጆቻቸው ሚስቶች ጋር ወደ መርከቡ ገቡ። ¹⁴ከአራዊት ከእንስሳት በደረታቸው እየተሳቡ ከሚንቀሳቀሱ ፍጥረቶችና በሰማይ ከሚበሩ ወፎች ከእያንዳንዱ ዓይነት አብረዋቸው ገቡ።

¹⁵የሕይወት እስተንፋስ ያለባቸው ፍጡራን በሙሉ ጥንድ ጥንድ እየሆኑ ከኖኅ ጋር ወደ መርከቡ ገቡ። ¹⁶ከሕያዋንም ፍጡራን ሁሉ እግዚአብሔር ኖኅን ባዘዘው መሠረት ወንድና ሴት እየሆኑ ገቡ፤ ከዚያም እግዚአብሔር የመርከቡን በር ከውጭ ዘጋ።

¹⁷የጥፋት ውሃም ለአርባ ቀንና ያለመቋረጥ በምድር ላይ ዘነበ ውሃው እየጨመረ በሄድ መጠን መርከቧን ከምድር ወደ ላይ አነሳት። ¹⁸ውሃው በምድር ላይ በጣም እየጨመረና ከፍ እያለ ሲሄድ፣ መርከቧ በውሃ ላይ ተንሳፈረች።

¹⁹ውሃው በጣም ከፍ በማለቱ፣ ከሰማይ በታች ያሉትን ታላላቅ ተራሮች ሁሉ ሸፈናቸው። ²⁰ውሃው ከተራሮች ጫፍ በላይ 7 ሜትር ያህል ከፍ አለ።

²¹በምድር ላይ የነበሩ ሕያዋን ፍጡራን ሁሉ፡- ወፎች፣ የቤት እንስሳት፣ አራዊት፣ በምድር የሚርመሰመሱ ፍጡራን ሰዎችም በሙሉ ጠፉ። ²²የሕይወት እስትንፋስ ያላቸው በምድር የነበሩ ፍጡራን ሁሉ ሞቱ።

²³ሕይወት ያላቸው ፍጡራን ሁሉ ከሰዎች ጀምሮ እንስሳት፣ በምድር ላይ የሚሳቡ ፍጡራንና የሰማይ ወፎች ሁሉም ከምድር ገጽ ጠፉ። ፍኅና ከእርሱ ጋር በመርከቧ ውስጥ የነበሩት ብቻ ተረፉ። ²⁴ወሃውም ምድርን ሸፍኖ መቶ አምሳ ቀን ቆየ።

8 ¹እግዚአብሔር ፍኅናና ከእርሱ ጋር በመርከቧ ውስጥ የነበሩትን አራዊትና እንስሳት ሁሉ አሰበ። በምድር ላይ ነፋስ እንዲነፍስ አደረገ ውሃውም ጎደለ። ²የጥልቁ ምንጮችና የሰማይ መስኮች ተዘጉ፣ ዝናቡም መዝነቡን አቆመ። ³ወሃው ከምድር ላይ ቀስ በቀስ እየቀነሰ መጣ፤ ከመቶ ሃምሳ ቀን በኋላም የውሃው ከፍታ እጅግ ቀነሰ።

⁴በሰባተኛው ወር፤ በአሥራ ሰባተኛው ቀን መርከቧ በአራራት ተራሮች ላይ አረፈች። ⁵ወሃው እስከ አሥረኛው ወር ድረስ ቀስ በቀስ እየጎደለ ሄደ። በአሥረኛው ወር መጀመሪያው ቀን የተራሮች ጫፎች ታዩ።

⁶ከአርባ ቀን በኋላ ፍኅ የሠራውን የመርከቧ መስኮት ከፍቶ፣ ⁷ቁራን ወደ ውጭ ላከ፤ ቁራውም ውሃው ከምድር ላይ እስኪደርቅ ድረስ ወዲያና ወዲህ ይበር ነበር።

⁸ከዚያም በኋላ ፍኅ ውሃው ከምድር ላይ ገጽ ጎደሎ እንደሆነ ለማወቅ ርግብን ላከ፤ ⁹ነገር ግን ውሃው ገና ምድርን ሁሉ ሸፍኖ ስለነበር ርግቢቱ የምታርፍበት ቦታ አላገኘችም፤ ስለዚህ ፍኅ ወዳለበት መርከብ ተመልሶ መጣች፤ ፍኅም እጁን ዘርግቶ ወደ መርከቡ ውስጥ አስገባች።

¹⁰ሰባት ቀን ከቆየ በኋላ ፍኅ ርግቧን እንደገና ላካች። ¹¹እርሷም ወደ ማታ ተመለሰች፤ እነሆም የላለመው የወይራ ቅጠል በአፋ ይዛ ነበር፤ ከዚህም የተነሣ ፍኅ ውሃው ከምድር ላይ መጉደሉን አወቀ። ¹²ደግሞም ሰባት ቀን ከቆየ በኋላ ፍኅ ርግቢቱን እንደገና አውጥቶ ላካች፤ በዚህ ጊዜ ግን ርግቢቱ ወደ እርሱ አልተመለሰችም።

¹³ፍኅ በተወለደ 601ኛው ዓመት፣ በመጀመሪያው ወር፣ ከወሩም በመጀመሪያው ቀን ውሃው ከምድር ላይ ደረቀ። ፍኅ የመርከቡን ክዳን እንሥቶ ዙሪያውን ተመለከተ፣ ምድሪቱም እንደደረቀች አየ። ¹⁴በሁለተኛው ወር፣ በሃያ ሰባተኛው ቀን ምድሪቱ ሙሉ በሙሉ ደረቀች።

¹⁵ከዚያም እግዚአብሔር ፍኅን እንዲህ አለው። ¹⁶“አንተና ሚስትህ፣ ልጆችህና የልጆችህ ሚስቶች ከመርከቧ ውጡ። ¹⁷እንዲሞሉ፤ እንዲራቡና በምድር ላይ እንዲበዙ ከአንተ ጋር ያሉትን ወፎች፣ እንስሳትና በምድር ላይ የሚሳቡ ሕያዋን ፍጡራንን ሁሉ ይዘሃቸው ውጣ።”

¹⁸ስለዚህ ፍኅ ከልጆቹ፣ ከሚስቱና ከልጆቹ ሚስቶች ጋር ወጣ። ¹⁹እንስሳቱ ሁሉ፣ ወፎችም፣ በምድር የሚሳቡት፣ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱ ሕያዋን ፍጥረታት ሁሉ በየወገናቸው ከመርከቧ ወጡ።

²⁰ፍኅም ለእግዚአብሔር መሠዊያን ሠራ። ንፁሕ ከሆኑት እንስሳትና ንፁሕ ከሆኑት ወፎች አንዳንዶቹን ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። ²¹እግዚአብሔርም ደስ የሚያሰኘውን መዓዛ አሸተተ፣ በልቡም እንዲህ አለ፡- “ምንም እንኳ ሰው ገና ከልጅነቱ ጀምሮ ሐሳቡ ወደ ክፍት ያዘነበለ ቢሆንም በእርሱ ምክንያት ሁለተኛ ምድርን አልረገማትም፤ አሁን እንዳደረግሁት ሕያዋን ፍጡራንን ዳግመኛ አላጠፋም። ²²ምድር እስካለች ድረስ የዘር ወቅትና መከር፣ ሙቀትና ቅዝቃዜ፣ በጋና ክረምት፣ ቀንና ሌሊት አይቋረጡም።”

9 ¹ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ፍኅንና ልጆቹን እንዲህ ሲል ባረካቸው፡- “ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሏት፤ ²አስፈሪነታችሁና አስደንጋጭነታችሁ በእንስሳት፣ በሰማይ ወፎች፣ በደረት በሚሳቡ ተንቀሳቃሽ ፍጡሮችና በባሕር ዓሣች፣ በምድር ላይ በሚገኙ ሕያዋን ፍጡራን ሁሉ ላይ ይሁን። ሁሉም በሥልጣናችሁ ሥር ይሁኑ።

³ሕያውና ተንቀሳቃሽ ፍጡር ሁሉ ምግብ ይሁናችሁ፤ ለምለሙን ዕፅዋት እንደሰጠኋችሁ፤ አሁን ደግሞ ሁሉን ሰጠኋችሁ። ⁴ነገር ግን ሕይወቱ ማለት ደሙ ገና በውስጡ ያለበትን ሥጋ አትብሉ።

⁵ሰውን የገደለ ሁሉ ስለሚቺ ደም ተጠያቂ ነው፤ የሚቺን ሰው ደም ከገዳዩ ከእንስሳም ይሁን ከሰው እሻለሁ። ⁶የሰውን ደም የሚያፈስ ሁሉ ደሙ በሰው እጅ ይፈሳል፤ በእግዚአብሔር አምሳል እግዚአብሔር ሰውን ሠርቶታልና። ⁷እናንተ ግን ብዙ ተባዙ፤ ዘራችሁ በምድር ላይ ይገዛ ይገዛሉ።”

⁸ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ለፍኅና ለልጆቹ እንዲህ አላቸው፡- ⁹“እነሆ ከእናንተና ከእናንተ በኋላ ከሚመጣው ዘራችሁ ጋር ኪዳኔን እመሠርታለሁ፤ ¹⁰እንዲሁም ከእናንተ ጋር ከነበሩት ሕያዋን ፍጡራን ሁሉ ከወፎች፣ ከእንስሳት ከእናንተ ጋር ከመርከቧ ከወጡት በምድር ላይ ካሉት ሕያዋን ፍጡራን ሁሉ ጋር ኪዳን እገባለሁ።”

¹¹ከእንግዲህ ሕይወት ያለው ፍጡር ሁሉ በጥፋት ውሃ እንደማይጠፋ፣ ዳግመኛም ምድርን የሚያጠፋ ውሃ ከቶ እንደማይመጣ ከእናንተ ጋር ኪዳን እገባለሁ።”

¹²እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፡- “በእኔና በእናንተ መካከል ከእናንተም ጋር ካሉ ሕያዋን ፍጡራን ሁሉ፣ ከሚመጣው ትውልድ ሁሉ ጋር፣ የማደርገው የኪዳኔ ምልክት ይህ ነው፤ ¹³ቀስተ ደመናዬን በደመና ላይ አድርጋለሁ፤ ይህም በእኔና በምድር መካከል ለገባሁት ኪዳን ምልክት ይሆናል።

¹⁴ደመናን በምድር ላይ በጋረድሁና ቀስቱም በደመና ላይ በሚታይበት ጊዜ ሁሉ ¹⁵ከእናንተና ከሕያዋን ፍጡራን ሁሉ ጋር የገባሁትን ኪዳን አስባለሁ፤ ሕይወት ያለውንም ሁሉ ያጠፋ ዘንድ፣ ከእንግዲህ የጥፋት ውሃ ከቶ አይመጣም።

¹⁶ቀስቱ በደመና ላይ ተገልጦ በማይበት ጊዜ ሁሉ በእኔና በምድር ላይ ባሉ ሕያዋን ፍጡራን መካከል ያለውን ዘላለማዊ ኪዳን አስባለሁ።” ¹⁷ከዚያ በኋላም እግዚአብሔር ለፍኅ፡- “ይህ በእኔና በምድር ላይ በሚኖሩ ሕያዋን ሁሉ መካከል የገባሁት ኪዳን ምልክት ነው።” አለው።

¹⁸ከመርከቧ የወጡትም የፍኅ ልጆች ሴም፣ ካምና ያፌት ነበር፤ ካም የከነዓን አባት ነው። ¹⁹እነዚህ ሶስቱ የፍኅ ልጆች ሲሆኑ፣ በምድር ላይ የሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ የተገኙት ከነዚህ ነው።

²⁰ፍኅ ገበሬ መሆኑን ጀመረ፤ ወይንንም ተከለ። ²¹ከወይንም ጠጅ ጠጥቶ ሰከረና በድንኳኑ ውስጥ እርቃኑን ተኛ።

²²የከነዓን አባት ካም የአባቱን ዕርቃነ ሥጋ አየ፤ ወደ ውጭም ወጥቶ ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው። ²³ሴምና ያፌት ግን ልብስ ወስደው በትከሻቸው ላይ አደረጉና የአባታቸውን ዕርቃነ ሥጋ እንዳያዩ ፈታቸውን አዙረው የኋለት በመሄድ የአባታቸውን ዕርቃነ ሥጋ ሸፈኑ።

²⁴ፍኅ ከወይን ጠጁ ስካር ሲነቃ ታናሽ ልጁ ያደረገበትን አወቀ። ²⁵ከዚህም የተነሣ፡- “ከነዓን የተረገመ ይሁን፤ ለወንድሞቼም አገልጋይ ይሁን።” አለ።

²⁶ደግሞም፡- “የሴም አምላክ የሆነው እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን፤ ከነዓንም የሴም አገልጋይ ይሁን። ²⁷እግዚአብሔር የያፌትን ግዛት ያስፋ፤ ያፌት በሴም ድንኳኖች ይኑር፤ ከነዓን የያፌት አገልጋይ ይሁን።” አለ።

²⁸ፍኅ ከጥፋት ውሃ በኋላ 350 ዓመት ኖረ። ²⁹ፍኅ በአጠቃላይ 950 ዓመት ኖሮ ሞተ።

10 ¹የፍኅ ልጆች የሴም፣ የካምና የያፌት ዝርያዎች የሚከተሉት ናቸው። ከጥፋት ውሃም በኋላ ልጆች ተወለዱላቸው።

²የያፌት ልጆች፡- ጋሜር፣ ማግግ፣ ማዴ፣ ቶቤል፣ ሞሳሕና ቴራስ ነበሩ። ³የጋሜር ልጆች፡- አስከናዝ፣ ሪፋትና ቴርጋማ ነበሩ። ⁴የያዋን ልጆች፡- ኤሊሳ፣ ተርሴስ፣ ኪቴምና ሮዶኢ ነበሩ። ⁵ከእነዚህም በየነገዳቸው በየሳሳቸውና በየቋንቋቸው ተከፋፍለው በባሕር ዳርና በደሴቶች በየምድራቸው የሚኖሩ ሕዝቦች ወጡ።

⁶የካም ልጆች፡- ኩሽ፣ ምጽራይም፣ ፉጥና ከነዓን ነበሩ። ⁷የኩሽ ልጆች፡- ሳባ፣ ኤውላጥ፣ ሰብታ፣ ራዕማና ሰበቀታ ነበሩ። የራዕማ ልጆች፡- ሳባና ድዳን ነበሩ።

⁸ኩሽ በምድር ላይ የመጀመሪያው ታላቅ ጦረኛ የነበረው የኖሞሩድ አባት ነበር። ⁹እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ አዳኝ ነበር። ስለዚህም፡- “በእግዚአብሔር ፊት እንደ ኖሞሩድ ብርቱ አዳኝ” ይባል ነበር። ¹⁰የግዛቱም የመጀመሪያ ከተሞች በሰናዖር ምድር የነበሩት፡- ባቢሎን፣ አሬክ፣ አርካድና ካልኔ ነበሩ።

¹¹ከዚያም ወደ አሦር ምድር ሄደና ነገሩን፤ ርሆታትን፤ ካላሕን ¹²እንዲሁም በነገሩ በካላሕ መካከል የነበረውን ታላቅ ከተማ ሬሴን የተባሉትን ከተሞች መሠረተ።
¹³ምጽራይም የሎዳማውያን፤ የዐናማውያን፤ የላህማውያን፤ የነፍታሌማውያን፤ የፈተሩሲማውያንና ፍልሰጥኤማውያን የተገኙባቸው የካስሎሂማውያንና የቀፍቶርማውያን አባት ነበር።
¹⁴የከነዓንም የበኩር ልጅ ሲዶን ተከታዩም ሔት ይባሉ ነበር። ¹⁵ሌሎችም የከነዓን ዝርያዎች ኢያቡሳውያን፤ አሞራውያን፤ ጌርጌሳውያን፤ ¹⁶ኤውያውያን፤ ዓርቃውያን፤ ሲናውያን፤ ¹⁷ኤርዋዳውያን፤ አርዋዳውያን፤ ደማራውያን፤ ሐማታውያን የሚባሉ ነበሩ። ከጊዜ በኋላ የከነዓን ጎሣዎች በየስፍራው ተሠራጩ።
¹⁸የከነዓን ወሰን ከሲዶና አንሥቶ በጌራራ በኩል ገሞራን አዳማንና ሰባይን ይዞ እስከ ላሣ ይዘልቃል። ¹⁹እነዚህም በየጎሣቸውና በየቋንቋቸው በየምድራቸውና በየነገራቸው ይኖሩ የነበሩ የካም ዝርያዎች ነበሩ።
²⁰ለያፌት ታላቅ ወንድም ለሴም ደግሞ ወንዶች ልጆች ተወለዱለት፤ እርሱም የዔቦር ልጆች ሁሉ ቅድመ አያት ነበር። ²¹የሴም ልጆች ኤላም፤ አሦር፤ አርፋክስድ፤ ሉድ፤ አራም ነበሩ። ²²የአራም ልጆች ዑፅ፤ ሁል፤ ጌቱር፤ ሞሶሕ ነበሩ።
²³አርፋክስድ ሳላን ወለደ፤ ሳላም ኤቦርን ወለደ። ²⁴ዔቦርም ሁለት ወንዶች ልጆችን ወለደ። በዘመኑ ምድር ተከፍላ ስለነበር የአንደኛው ልጅ ስም ፍሌቅ ተባለ፤ ወንድሙም የቅጣን ተባለ።
²⁵የቅጣንም የአልሞዳድ፤ የሼሌፍ፤ የሐጸርማዌት፤ የየራሕ፤ ²⁶የዐዶራም፤ የኢዛል፤ የዲቅላ፤ ²⁷የዖባል፤ የአቢማኤል፤ የሳባ፤ ²⁸የአፈር፤ የሐዊላና የየባብ አባት ነበር። እነዚህ ሁሉ የየቅጣን ዝርያዎች ነበሩ።
²⁹መኖርያ ስፍራቸውም በስተምሥራቅ ባለው በተራራማው አገር ከሜሻ እስከ ስፍር ይደርስ ነበር። ³⁰እነዚህም በየጎሣቸውና በየቋንቋቸው በየምድራቸውና በየነገራቸው ይኖሩ የነበሩ የሴም ዝርያዎች ነበሩ።
³¹የኖሳ ወንዶች ልጆች ጎሣዎች እንደ ትውልዳቸው በየነገራቸው እነዚህ ነበሩ። ከጥፋት ወሃ በኋላ ሕዝቦች በምድር ላይ የተሠራጩት ከእነዚህ ነበር።

11 ¹በዚያ ዘመን መላው ዓለም የሚናገረውና የሚግባባው በአንድ ቋንቋ ነበር። ²ወደ ምሥራቅ ሲጓዙ፤ በሰናዖር አንድ ሜዳማ ቦታ አግኝተው በዚያ ሰፈሩ።
³እርስ በርሳቸውም፤ “ኑ፤ ጡብ እንሥራና እስከበቃው ድረስ በእሳት እንተኩሰው” ተባለ። በድንጋይ ፈንታ ጡብ ተጠቀሙ፤ ጡቡን እርስ በርስ ለማያያዝም ቅጥራን ተጠቀሙ። ⁴ከዚያም፤ “ለስማችን መጠሪያ እንዲሆን ጫፉ ስማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ። ያንን ካለደረግን በምድር ሁሉ ፊት መበታተናችን ነው” አሉ።
⁵የአዳም ልጆች የሠሩትን ለማየት ያህዌ ወደ ከተማውና ወደ ግንቡ ወረደ። ⁶ያህዌም፤ “አንድ ቋንቋ የሚናገሩ አንድ ሕዝብ በመሆናቸው ይህን ማድረግ ችለዋል! ከእንግዲህ ማድረግ የፈለጉትን ለማድረግ ምንም የሚያቅታቸው አይኖርም።” ⁷ኑ እንወረደ፤ እርስ በርስ እንዳይግባቡም ቋንቋቸውን እንደበለጸገው” አለ።
⁸ስለዚህ ያህዌ ከዚያ ቦታ ወደ መላው ዓለም በታተናቸው፤ እነርሱም ከተማዋን መሥራት አቋረጡ። ⁹በዚያ የዓለምን ቋንቋ ስለ ደበላለቀ የከተማዋ ስም ባቤል ተባለ። ከዚያም ያህዌ በመላው ዓለም በተናቸው።
¹⁰የሴም ትውልድ ይህ ነው። የጥፋት ወሃ ከመጣ ሁለት ዓመት በኋላ ሴም መቶ ዓመት ሲሆነው አርፋክስድን ወለደ። ¹¹አርፋክስድን ከወለደ በኋላ ሴም አምስት መቶ ዓመት ኖረ። ሌሎች ወንዶች እና ሴቶች ልጆችንም ወለደ።
¹²አርፋክስድ በሰላሣ አምስት ዓመቱ ሰላን ወለደ፤ ¹³ሰላን ከወለደ በኋላ አርፋክስድ አራት መቶ ሦስት ዓመት ኖረ፤ እርሱም ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለደ።
¹⁴ሳላ ሰላሣ ዓመት ሲሆነው ዔቦርን ወለደ፤ ¹⁵ዔቦርን ከወለደ በኋላ ሳላ አራት መቶ ሦስት ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ።
¹⁶ዔቦር አራት ዓመት ሲሆነው ፍሌቅን ወለደ፤ ¹⁷ፍሌቅን ከወለደ በኋላ ዔቦር አራት መቶ ሰላሣ ዓመት ኖረ፤ እርሱም እንዲሁ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለደ።
¹⁸ፍሌቅ ሰላሣ ዓመት ሲሆነው ራግውን ወለደ፤ ¹⁹ራግውን ከወለደ በኋላ ፍሌቅ ሁለት መቶ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፤ እርሱም እንዲሁ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለደ።
²⁰ራግው ሰላሣ ሁለት ዓመት ሲሆነው፤ ሴርሕን ወለደ፤ ²¹ሴርሕን ከወለደ በኋላ ራግው ሁለት መቶ ሰባት ዓመት ኖረ፤ እርሱም እንዲሁ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለደ።
²²ሴርሕ ሰላሣ ዓመት ሲሆነው፤ ናኮርን ወለደ፤ ²³ናኮርን ከወለደ በኋላ ሴርሕ ሁለት መቶ ዓመት ኖረ፤ እርሱም እንዲሁ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለደ።
²⁴ናኮር ሃያ ዘጠኝ ዓመት ሲሆነው ታራን ወለደ፤ ²⁵ታራን ከወለደ በኋላ ናኮር አንድ መቶ አሥራ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፤ እርሱም እንዲሁ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆች ወለደ።
²⁶ታራ ሰባ ዓመት ሲሆነው አብራምን፤ ናኮርንና ሐራንን ወለደ።
²⁷የታራ ትውልድ ይህ ነው። ታራ፤ አብራምን፤ ናኮርንና ሐራን ወለደ። ሐራን ሎጥን ወለደ። ²⁸ሐራን አባቱ ታራ በሕይወት እያለ በተወለደበት ከተማ በከለዳውያን ዑር ሞተ።
²⁹አብራምና ናኮር ሁለቱም ሚስት አገቡ። የአብራም ሚስት ሃራ ስትባል፤ የናኮር ሚስት ደግሞ ሚልካ ትባል ነበር፤ ሚልካ የሐራን ልጅ ስትሆን፤ ሐራን የሚልካና የየሳካ አባት ነበር። ³⁰ሃራ ምንም ልጅ ያልነበራት መካን ነበረች።
³¹ታራ ልጇ አብራምን፤ የልጅ ልጇን ሎጥንና የአብራምን ሚስት ምራቱን ሃራን ይዞ ወደ ከነዓን ለመሄድ በከለዳውያን ምድር ከምትገኘው ዑር አብረው ወጡ። ሆኖም፤ ካራን በደረሱ ጊዜ በዚያ ተቀመጡ። ³²ታራ ሁለት መቶ አምስት ዓመት ኖሮ በካራን ሞተ።

12 ¹በዚህ ጊዜ ያህዌ አብራምን እንዲህ አለው፤ “አገርህን፤ ወገንህንና የአባትህን ቤተ ሰብ ትተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ሄድ፤ ²ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ፤ እባርክሃለሁ፤ ስምህን ገናና አደርግሃለሁ፤ ለሌሎችም በረከት አደርግሃለሁ።” ³የሚባርከህን እባርክሃለሁ፤ የሚረግመህንና የሚያዋርዱህን እረግማለሁ። በአንተ አማካይነት በምድር የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ይባረካሉ።”
⁴ስለዚህ አብራም ያህዌ እንዳዘዘው ወጣ፤ ሎጥም አብሮት ሄደ። አብራም ከካራን ተነሥቶ ሲሄድ፤ የሰባ አምስት ዓመት ሰው ነበር። ⁵አብራም ሚስቱ ሃራን፤ የወንድሙ ልጅ ሎጥን እስከትሎ በካራን ያፈሩትን ሀብትና የነበራቸውን አገልጋዮች ይዞ በመጓዝ፤ ከነዓን ምድር ገቡ።
⁶አብራም በሞራ ያለው ግዙፍ የወርካ ዛፍ እስካለበት እስከ ሴኬም ዘልቆ ሄደ። በዚያ ዘመን ከነሻናውያን በዚህ ምድር ይኖሩ ነበር። ⁷ያህዌ ለአብራም ተገልጦ፤ “ይህኝን ምድር ለዘርህ እስጣለሁ” አለው። ስለዚህ አብራም ለተገለጠለት ለያህዌ በዚያ መሠዊያ ሠራ።
⁸ከዚያ በመነሣት ከቤቴል በስተ ምሥራቅ ወዳለው ተራራማ አገር ሄደ፤ ቤቴል በስተ ምዕራብ፤ ጋይ በስተ ምዕራብ ባለችበት ቦታ ድንኳኑን ተከለ። እዚያ ለያህዌ መሠዊያ ሠራ፤ የያህዌንም ስም ጠርቶ ጸለየ። ⁹አብራም ከዚያ ተነሥቶ ወደ ኔጌብ መጓዝን ቀጠለ።
¹⁰በዚያ ምድር ጽኑ ራብ ስለ ነበር አብራም እዚያ ጥቂት ጊዜ ለመቆየት ወደ ግብፅ ሄደ። ¹¹ግብፅ በመግባት ላይ እያለ አብራም ሚስቱ ሃራን እንዲህ አላት፤ “መቼም አንቺ ቆንጆ ሴት መሆንሽን አውቃለሁ።” ¹²ግብፃውያን ሲያየሽ “ይህች ሚስት ናት” ይላሉ፤ እኔን ይገድለኛል፤ አንቺን ግን ይተዉሻል።” ¹³ስለዚህ በአንቺ ምክንያት ለእኔ መልካም እንዲሆልኝ ሕይወቴም እንዲተርፍ አገቱ ነኝ” በዪ አላት።
¹⁴አብራም ወደ ግብፅ ሲገባ፤ ሃራ ምን ያህል ቆንጆ እንደ ሆነች ግብፃውያኑ አዩ። ¹⁵የፈርሽን ሹማምንት ባዩአት ጊዜ እርሷን እያደነቁ ለፈርሽን ነገሩት፤ ወደ ቤተ መንግሥትም ተወሰደች። ¹⁶በእርሷ ምክንያት ፈርሽን አብራምን በክብር አስተናገደው፤ በጎች፤ በፊዎች፤ ወንድ አህዮች ወንድና ሴት ባሪያዎች፤ ሴት አህዮችና ግመሎች ሰጠው።
¹⁷በአብራም ሚስት በሃራ ምክንያት ያህዌ ፈርሽንና ቤተ ሰብን በታላቅ መቅሠፍት መታ። ¹⁸ፈርሽን አብራምን አስጠርቶ እንዲህ አለው፤ “ለመሆኑ ምን እያደረግህብኝ ነው? ሚስትህ መሆንዋን ለምን አልነገርክኝም?” ¹⁹ለምን እገቱ ናት አልከኝ? እገቱ ናት ስላልከኝ ሚስቱ ለደርጋት ነበር። አሁንም ሚስትህ እቻት፤ ይዘሃት ሂድ።” ²⁰ከዚያም ፈርሽን አብራምን በተመለከተ ለባለሟሎቹ ትእዛዝ ሰጠ፤ እነርሱም አብራምን ከሚስቱና ከነብረቱ ሁሉ ጋር አስናበቱት።

13¹ ስለዚህ አብራም ሚስቱንና ያለውን ንብረት ሁሉ ይዞ ከግብፅ ወደ ኔብሃድ። ሎጥም ከእነርሱ ጋር ነበረ።² በዚህ ጊዜ አብራም በከብት፣ በብርና በወርቅ በልጽጎ ነበር።

³ ከኔብሃ ተነሥቶ እስከ ቤቴል ተጓዘ፤ ቀድሞ ድንኳን ተክሎበት ወደ ነበረው በቤቴልና በጋይ መካከል ወደ ነበረው ቦታ ደረሰ።⁴ ይህ ቀድሞ መሠዊያ የሠራበት ቦታ ሲሆን በዚያ ያህዌን ጠራ።

⁵ ከአብራም ጋር ይጓዝ የነበረው ሎጥ የራሱ በጎች፣ ከብቶችና ድንኳኖች ነበሩት።⁶ ሁለቱ እንደ ላይ ይኖሩ ስለ ነበር ስፍራው አልበቃቸውም፤ በዚህ ላይ ንብረታቸውም በጣም ብዙ ስለ ነበር አብራም መኖር አልቻለም።⁷ ይህም በመሆኑ በአብራምና በሎጥ እረኞች መካከል ጠብ ተፈጠረ። በዚያ ዘመን ከነአናውያንና ፌርዛውያን በዚያው አገር ይኖሩ ነበር።

⁸ አብራም ሎጥን እንዲህ አልው፤ “በእኔና በእንተ፣ በእኔ እረኞችና በእንተ እረኞች መካከል ግጭት መኖር የለበትም፤ በዚህ ላይ ደግሞ ቤተ ሰብ ነን።⁹ ይኸው እንደምታየው ምድሩ ሰፊ ነው፤ ብንለያይ ይሻላል። እንተ ግራውን ብትመርጥ፣ እኔ ወደ ቀኝ እሄዳለሁ፤ ወይም እንተ ቀኝን ብትመርጥ እኔ ወደ ግራ እሄዳለሁ።

¹⁰ ስለዚህ ሎጥ ዙሪያውን ሲመለከት እስከ ዘፃር ድረስ ያለው የኖርዳኖስ ረባዳ ሜዳ ሁሉ እንደ ያህዌ ገነት እንደ የግብፅ ምድር በጣም ለም ሆኖ አገኘው። እንዲህ የነበረው እግዚአብሔር ሰዶምና ገሞራን ከማጥፋቱ በፊት ነበር።¹¹ ሎጥ የኖርዳኖስን ረባዳ ሜዳ ሁሉ መርቶ ወደ ምሥራቅ ተጓዘ፤ በዚህ ሁኔታ ዘመዳሞቹ ተለያዩ።

¹² አብራም መኖሪያውን በከነዓን ምድር አደረገ፤ ሎጥ ግን በረባዳው ሜዳ ባሉት ከተሞች መካከል ኖረ። እስከ ሰዶም ድረስ ባለው ቦታ ድንኳኖቹን ተክለ።¹³ የሰዶም ሰዎች በጣም ዐመፀኞችና በያህዌም ፊት እጅግ ጎጢአተኞች ነበሩ።

¹⁴ ሎጥ ከእርሱ ከተለየው በኋላ ያህዌ አብራምን እንዲህ አለው፤ “ካለህበት ቦታ ወደ ሰሜን፣ ወደ ደቡብ፣ ወደ ምሥራቅና ምዕራብ ተመልከት።¹⁵ ይህን የምታየውን ምድር ሁሉ ለእንተና ለዘርህ ለዘላለም እስጣለሁ።

¹⁶ ዘርህን እንደ ምድር ትቢያ አበዛቀለሁ፤ የምድር ትቢያ ሊቆጠር እንደማይቻል ሁሉ የአንተም ዘር ሊቆጠር አይችልም።¹⁷ እንግዲህ ምድሪቱን ስለምስጥህ ተነሣና በርዝመትና በስፋቱ ተመላለሰባት።”¹⁸ ስለዚህ አብራም ድንኳኑን ነቀለና በኬብርን ወዳሉት የመምራ ወርካ ዛፎች መጥቶ ኖረ፤ እዚያም ለያህዌ መሠዊያ ሠራ።

14¹ አምራፊል የሰናዖር ንጉሥ፣ አርዮክ የአላሳር ንጉሥ፣ ከሎደጎምር የኤላም ንጉሥ፣ ተድዓል የጎይም ንጉሥ፣² በነበሩበት ዘመን፤ ከሰዶም ንጉሥ በላ፣ ከጎሞራ ንጉሥ ከብርሳ፣ ከኦዲማ ንጉሥ ከሰነአብ፣ ከሰቦይ ንጉሥ ከሰሜበር፣ እንዲሁም ዘፃር ከተባለች ከቤላ ንጉሥ ጋር ለመዋጋት ወጡ።

³ እነዚህ የኋለኞቹ አምስት ነገሥታት የጨው ባሕር እየተባለች በምትጠራው በሲዶም ሸለቆ ተሰበሰቡ።⁴ እነርሱም አሥራ ሁለት ዓመት ለኮሎደጎምር ተገዙ፤ በአሥራ ሦስተኛው ዓመት ግን ዐመፁ።⁵ በአሥራ አራተኛው ዓመት ከሎደጎምርና ከእርሱም ጋር የነበሩት ነገሥታት መጥተው ራፋይምን፣ በአስታርት ቃርናይምን፣ በካም ዙዚምን፣ በሴዊ ኑሚምን፣ በሸሾት ኢምንን፣⁶ የሐር ሰዎችንም በተራራማው አገር በሴይ በረሐማ አጠገብ እስካለው እስከ አልፋራን ድረስ ድል አደረጋቸው።

⁷ ከዚያም ተመልሰው ዓይንሚስጋጥ ወደሚባለው ወደ ቃዴስ መጡ፤ የአምላታውያንና በሐሴስ ታማር ይኖሩ የነበሩትን የአምራውያን ግዛት በሙሉ ድል አድርገው ያዙ።

⁸ ከዚያም የሰዶም፣ የገሞራ፣ የአዳማ፣ የሰቦይ እንዲሁም ዘፃር የተባለችው የቤላ ነገሥታት ወደ ሲዶም ሸለቆ ሄደው ለጦርነት ተዘጋጁ።⁹ እነዚህ አምስቱ ከኤላም ንጉሥ በኮሎደጎምር፣ በጎይም ንጉስ በቲድዓል፣ በሰናዖር ንጉሥ በአምራፊል፣ በአላሳር ንጉሥ በአርዮክ በእነዚህ ላይ ዘመቱባቸው።

¹⁰ በሲዶም ሸለቆ ብዙ የቅጥራን ጉድጓዶች ነበሩ፤ የሰዶምና የጎመራ ነገሥታት ሲሸሹ ከሰዎቻቸው እንዳንዶቹ በእነዚህ ጉድጓዶች ውስጥ ወደቁ። የተረፉትም ወደ ተራሮች ሸሹ።¹¹ አራቱ ነገሥታትም በሰዶምና በጎሞራ ያገኙትን ሀብትና ምግብ ሁሉ ዘርፈው ሄዱ።¹² በሰዶም ይኖር የነበረውን የአብርሃምን ወንድም ልጅ ሎጥንና የነበረውን ንብረት ሁሉ ይዘው ሄዱ።

¹³ ከዚያ ያመለጠ እንደ ሰው መጥቶ ለዕብራዊው ለአብራም ነገረው። በዚያ ጊዜ ይኖር የነበረው የእስኮና የእውናን ወንድም በነበረው በአምራዊው መምራ ዋርካ ዛፎች አጠገብ ነበር፤ እነዚህ ሁሉ የአብራም አጋሮች ነበር።¹⁴ ጠላት ዘመዶቹን ማርኮ መውሰዱን አብራም ሲሰማ በቤቱ ተወልደው ያደጉ ሦስት መቶ አሥራ ስምንት ሰዎች ይዞ እስከ ዳን ድረስ ተከታተሏቸው።

¹⁵ አብራም ጠላቶቹን ለማጥቃት ሰራዊቱን ሌሊቱን በቡድን በቡድን ከፋፍሎ ከደማስቆ በስተ ሰሜን እስከሚገኘው እስከ ሐባ ድረስ አሳደዳቸው።¹⁶ ጠላት የማረከውን በሙሉ አስጣለ፤ ዘመዱ ሎጥንና ንብረቱን፣ እንዲሁም ሴቶቹንና ሌሎች ሰዎችን አስመለሰ።

¹⁷ አብራም የኮሎደጎምርንና ከእርሱ ጋር የነበሩ ነገሥታትን ድል አድርጎ ሲመለስ የሰዶም ንጉሥ የንጉሥ ሸለቆ ተብሎ በሚጠራው በሴዊ ሸለቆ ሊቀበለው ወጣ።¹⁸ የሰሌም ንጉሥ መልከጼዴቅ እንጆራና ወረን ጠጅ ይዞ መጣ። እርሱ የልዑል አምላክ ካህን ነበር።

¹⁹ አብራምም እንዲህ በማለት ባረከው፣ “ሰማይና ምድርን የፈጠረ ልዑል እግዚአብሔር አብራምን ይባርክ።”²⁰ ጠላቶችህን በእጅህ አሳልፎ የሰጠ ልዑል እግዚአብሔር ይባርክ።” አብራምም ይዞት ከነበረው ሁሉ አንድ አሥረኛውን ሰጠው።

²¹ የሰዶም ንጉሥ አብራምን፣ “ሰዎቹን ለእኔ ስጠኝ፤ ንብረቱን ግን ለራስህ አስቀር” አለው።²² አብራምም ለሰዶም ንጉሥ እንዲህ አለው፤ “ከአንተ ብጣሽ ክርም ሆነ የጫማ ማስሪያ እንኳ ቢሆን፤²³ ደግሞም ‘አብራምን ባለጸጋ አደረግሁት’ እንዳትል የአንተ ከሆነ ምንም ነገር እንዳልወሰድ ሰማይና ምድርን ወደ ፈጠረ አምላክ ወደ ያህዌ እጄን እንሥቻለሁ።”²⁴ አብራምን ያሉት ሰዎች ከበሉትና የእነርሱ ድርሻ ከሆነው በቀር ምንም ነገር አልወሰድም። እውናን፣ ኤስኩልና መምራ ድርሻቸውን ይውሰዱ።”

15¹ ከዚህ በኋላ የያህዌ ቃል እንዲህ ሲል ወደ አብራም መጣ፤ “አብራም ሆይ፣ አትፍራ፤ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤ ታላቅ ሽልማትህም እኔው ነኝ።”² አብራምም፣ “ጌታ ያህዌ ሆይ፣ እኔ ልጅ የለኝም፤ የቤት ወራሽ የሚሆነው የደማስቆው ሰው ኤሊዱዘር ነው፤ ታዲያ አንተ ለእኔ የምትሰጠኝ ምንድን ነው?” አለ።³ በመቀጠልም አብራም “አንተ ልጅ እስካልሰጠኝኝ ድረስ፣ ከቤቴ አገልጋይ እንዲ ወራሼ መሆኑ አይቀርም” አለ።

⁴ በዚህ ጊዜ የያህዌ ቃል እንዲህ ሲል ወደ እርሱ መጣ፤ “ይህ ሰው ወራሽህ አይሆንም፤ ይልቁንም ወራሽህ የሚሆነው ከአብራክህ የሚከፈል የራስህ ልጅ ይሆናል።”

⁵ ከዚያም ወደ ውጭ አወጣውና እንዲህ አለው፤ “ቀና ብለህ ወደ ሰማይ ተመልከት፤ መቀጠር ከቻልህ ከዋክብቱን ቁጠር። ዘርህም እንዲሁ ይበዛል።”

⁶ አብራም ያህዌን አመነ፤ እርሱም ጽድቅ አድርጎ ቆጠረለት።⁷ እንዲሁም አለው፤ “ይህችን ምድር እንድትወርስ ልስጥህ ከከለዳውያን ምድር ከዐር ያወጣሁ እኔ ያህዌ ነኝ።”⁸ አብራምም፣ “ጌታ ያህዌ ሆይ፣ ይህችን ምድር እንደምወርስ እንዴት እውቃለሁ?” አለ።

⁹ በዚህ ጊዜ፣ “እያንዳንዳቸው ሦስት ዓመት የሆናቸው እንዴት ገደር፣ እንዴት ፍየልና አንድ በግ እንዲሁም ዋናስና አንድ ርግብ እቅርብልኝ” አለው።¹⁰ እርሱም እነዚህን ሁሉ አቀረበለት፤ ቆርጦም ሁለት ቦታ ከከፈለችው በኋላ እያንዳንዱን ክፍል በሌላው ወገን ትይዩ አስቀመጣቸው፤ ወፎቹን ግን አልከፈለችውም።¹¹ አምሮች ሥጋውን ለመብላት ወረዱ፤ አብራምም አባረራቸው።

¹² ፀሐይ ልትጠልቅ ስትል አብራም ከባድ እንቅልፍ ወሰደው፤ የሚያስፈራም ድቅድቅ ጨለማም መጣበት።¹³ በዚህ ጊዜ ያህዌ አብራምን እንዲህ አለው፤ “ዘሮችህ የራሳቸው ባልሆነ ምድር ባዕድ እንደሚሆኑና እዚያ ለአራቶ መቶ ዓመት በባርነት እንደሚኖሩ በእርግጥ ዕውቅ።

¹⁴ እኔም ባረያዎች ባደረጓቸው ሕዝብ አፈርዳለሁ፤ በኋላም ብዙ ሀብት ይዘው ይወጣሉ።”¹⁵ አንተ ግን በሰላም ወደ አባቶችህ ትሄዳለህ፤ ዕድሜም ጠግባህ ትቀበራለህ።

¹⁶ በአራተኛውም ትውልድ እንደ ገና ወደዚህ ይመጣሉ፤ ምክንያቱም የአምራውያን ጎጢአት ጽዋው ገና አልሞለም።”

¹⁷ፀሐይ ገብታ ከጨለመ በኋላ የምድጃ ጢሰና የሚንበለበል ፋና በተቆራረጡት ሥጋዎች መካከል አለፈ። ¹⁸በዚያን ቀን ያህዌ እንዲህ በማለት ከአብራም ጋር ኪዳን አደረገ። “ከግብፅ ወንዝ ጀምሮ እስከ ታላቁ ወንዝ ኤፍራጥስ ድረስ ያለውን ምድር ለዘርህ እሰጣለሁ፤ ¹⁹የምስጢቸውም የቁናውያንን፣ የቁንፌዛውያንን፣ የቃድሞናውያንን፣ ²⁰የኬጢያውያንን፣ የፊርዛውያንን፣ የራፋይምን፣ ²¹የአሞራውያንን፣ የከነዓናውያንን፣ የጌርሳውያንንና የኢያቡሳውያን ምድር ነው።”

16 ¹የአብራም ሚስት ሦራ ልጅ አልወለደችለትም ነበር፤ ነገር ግን አጋር የምትባል ግብፃዊት አገልጋይ ነበረችት። ²አብራምንም፣ “ያህዌ ልጅ እንዳልወለደ አድርጎኛል። ምናልባት በእርሷ በኩል ልጅ አገኝ ይሆናልና ክገልጋዬ ጋር ተኛ” አለችው። አብራም ሦራ በነገረችው ተስማማ። ³የአብራም ሚስት ሦራ ግብፃዊት አገልጋይ ሚስት እንድትሆነው ለአብራም የሰጠችው አብራም በከነዓን ምድር አሥር ዓመት ከኖረ በኋላ ነበር። ⁴አብራም ክጋር ግንኙነት አደረገ እርሷም ፀነሰች። አጋር መፅነሷን ባወቀች ጊዜ እመቤቷን በንቀት ማየት ጀመረች። ⁵በዚህ ጊዜ ሦራ አብራምን፣ “ይህ በደል የደረሰብኝ በአንተ ምክንያት ነው። ጎቅፍህ ውስጥ እንድትሆን አገልጋዬን ሰጠሁ፤ እርሷ ግን መፅነሷን ስታውቅ እኔን መናቅ ጀመረች። ያህዌ በእኔና በአንተ መካከ ይፍረድ” አለችው። “አብራምም መልሶ ሦራን፣ “አገልጋይሽ እኮ በእጅሽ ውስጥ ናት እርሷ ላይ የፈለግሽውን ማድረግ ትችያልለሽ” አላት። ስለዚህ ሦራ ስላሠቃየችት፣ አጋር ከቤት ጠፍታ ሄደች። ⁷የያህዌ መልእክ አጋርን ምድረ በዳ ውስጥ በነበረ አንድ ምንጭ አጠገብ አገኛት፤ ያ ምንጭ ወደ ሱር በሚወስደው መንገድ ላይ ነበር። ⁸መልእክም፣ “የሦራ አገልጋይ አጋር ሆይ፣ ከየት መጣሽ ወዴትስ እየሄድሽ ነው?” አላት። እርሷም፣ “ከእመቤቴ ከሦራ ኮብልዬ እየሄድሁ ነው” አለችው። ⁹የያህዌ መልእክ፣ “ወደ እመቤትሽ ተመለሁ፤ ራስሽንም ለሥልጣንዋ አስገዢ” አላት። ¹⁰ከዚያም የያህዌ መልእክ፣ “ዘርሽን እጅግ አበዛዋለሁ፤ ከበምዛቱም የተነሣ ሊቆጠር አይቻልም” አላት። ¹¹የያህዌም መልእክ በተጨማሪ እንዲህ አላት፤ “እነሆ ፀንሰሻል ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ያህዌ ችግርሽን ሰምቷልና ስሙን እስማኤል ትጻዋለሽ። ¹²እርሱ እንደ ዱር አህያ ይሆናል። ከሰው ሁሉ ጋር ይጣላል፤ ሰው ሁሉም ከእርሱ ጋር ይጣላል፤ ከወንድሞቹ ሁሉ ተነጥሎ ይኖራል።” ¹³እርሷም ይሚያናግራትን ያህዌን፣ “አንተኮ እኔን የምታይ አምላክ ነህ” በማለት ጠራችው፤ ምክንያቱም፣ “እርሱ እኔን እንዳየ ሁሉ እኔም እርሱን አየው ይሆን?” ብላ ነበር። ¹⁴ስለዚህ ያ ምንጭ ብሔርልያህርኢ ተባለ፤ የሚገኘው በቃዲስና በባሬድ መካከ ልነው። ¹⁵አጋር ለአብራም ወድን ልጅ ወለደችለው፤ አብራምም አጋር የወለደችለትን ልጅ እስማኤል ብሎ ጠራው። ¹⁶አጋር እስማኤልን በወለደች ጊዜ አብራም ሰማንያ ስድስት ዓመት ሆኖት ነበር።

17 ¹አብራም የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው እያለ ያህዌ ተገለጠለትና እንዲህ አለው፤ “እኔ ሁሉን ቻይ አምላክ ነኝ፤ በፊቴ ተመላለስ ነቀፋም አይኑርብህ። ²በእኔና በአንተ መካከል የተደረገውን ኪዳን አጽናለሁ፤ አንተንም እጅግ አበዛሃለሁ።” ³አብራም በግንባር መሬት ላይ ተደፋ፤ እግዚአብሔርም እንዲ አለው፤ ⁴“እነሆ ኪዳኔ ከአንተ ጋር ነው። የብዙ ሕዝብ አባት አደርግሃለሁ። ⁵ከእንግዲህ ስምህ አብራም መባል የለበትም፤ ስምህ አብርሃም መባል አለበት፤ ምክንያቱም የብዙ ሕዝብ አባት አደርጌሃለሁ።” ⁶እጅግ አበዛሃለሁ፤ ሕዝቦች ከአንተ ይገኛሉ፤ ነገሥታትም ከአንተ ይወጣሉ። ⁷በእኔና በአንተ፣ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር ኪዳኔን እመሠርታለሁ፤ ለአንተ ከአንተም በኋላ ለዘርህ በዘላለም ኪዳን አምላክ እሆናችኋለሁ።” ⁸ለአንተና ከአንተም በኋላ ለዘርህ ይህች አሁን የምትኖርባትን የከነዓንን ምድር በሙሉ ለዘላለም ርስት አድርጌ እሰጣለሁ፤ አምላካቸውም እሆናለሁ።” ⁹ከዚያም እግዚአብሔር አብርሃምን፣ “በአንተም በኩል፣ አንተና ከአንተ በኋላ የሚመጣው ዘርህ ከትውልድ እስከ ትውልድ ኪዳኔን መጠበቅ አለባችሁ። ¹⁰በእኔና በአንተ መካከል ከአንተም በኋላ በእኔና በዘርህ መካከል መጠበቅ ያለባችሁ ኪዳኔ ይህ ነው፤ በመካከላችሁ ያለ ወንድ ሁሉ ይገረዝ።” ¹¹እናንተ ሽለፈታችሁን ትገረዛላችሁ፤ ይህም በእናንተ መካከል ያለው ኪዳን ምልክት ይሆናል።” ¹²በመካከላችሁ ያለው ማንኛውም ስምንት ዓመት የሞላው ወንድ የሚመጣው ትውልድ ሁሉ ይገረዝ። ይህ በቤትህ የተወለደውን በገንዘብህ የተገዛውን ሁሉ ይጨምራል።” ¹³ቤትህ ውስጥ የተወለደና በገንዘብህ የገዛችው መገረዝ አለባቸው። ስለሆነም ኪዳኔ በዘላለም ኪዳን ሥጋችሁ ላይ ይሆናል።” ¹⁴ሽለፈቱን ያልተገረዘ ማንኛውም ወንድ ኪዳኔን አፍርሷልና ከወገኖቹ ይወገድ።” ¹⁵እግዚአብሔር አብርሃምን እንዲህ አለው፤ “ሚስትህ ሦራን ከእንግዲህ ሥራ እንጂ ሦራ ብለህ አትጥራት።” ¹⁶እባርክሃለሁ፤ ከእርሷ ወንድ ልጅ እሰጥሃለሁ። እባርካታለሁ። እርሷም የብዙ ሕዝብ እናት ትሆናልች፤ የሕዝቦችም ነገሥታት ክእርሷ ይወጣሉ።” ¹⁷በዚህ ጊዜ አብርሃም በግንባር መሬት ላይ ተደፍቶ እየሳቀ በሉ እንዲህ አለ፤ “ለመሆኑ የመቶ ዓመት ሽማግሌ ልጅ መውልደድ ይችላል? የዘጠና ዓመቷ አርጌት ሥራስ ብትሆን ልጅ መውለድ ይሆንላታል?” ¹⁸አብርሃም እግዚአብሔርን፣ “ይልቅ፣ እስማኤልን ብቻ ባኖርህልኝ!” አለ። ¹⁹እግዚአብሔርም፣ “እንደዚያ አይደለም፤ ሚስትህ ሦራ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ይሰላች ብለህ ትጠራዋለህ። የዘላለም ኪዳኔን ከእርሱ ጋር፣ ከእርሱም በኋላ ከዘር ጋር እመጸርታለሁ።” ²⁰እስማኤልን በተመለከተም ልምናህን ሰምቻለሁ። እነሆ እርሱንም እባርክዋለሁ፤ ፍሬያም አደርገዋለሁ፤ እጅግም አበዛዋለሁ። የአሥራ ሁለት ነገዶች አባት ይሆናል፤ ታላቅ ሕዝብ እንዲሆንም አደርጋለሁ።” ²¹ኪዳኔን ግን፣ የዛሬ ዓመት በዚህ ጊዜ ሦራ ከምትወልድህል ከይስሐቅ ጋር እመሠርታለሁ።” ²²ከእርሱ ጋር መነጋገሩን ከጨረሰ በኋላ እግዚአብሔር ወደ ላይ ወጣ። ²³በዚያኑ ዕለት አብርሃም ልጁ ይስሐቅን፣ በቤቱ ውስጥ የተወለዱትን በሙሉ፣ በገንዘቡ የገዛቸውን ሁሉ፣ ቤቱ ውስጥ ያለ ማንኛውም ወንድ ሁሉ እግዚአብሔር በነገረው መሠረት ገረዛቸው።” ²⁴አብርሃም በተገረዘ ጊዜ እድሜው ዘጠና ዘጠኝ ዓመት ነበር። ²⁵ልጁም እስማኤል በተገረዘ ጊዜ እድሜው አሥራ ሦስት ነበር። ²⁶በዚያው ቀን አብርሃምና ልጁ እስማኤልም ተገረዙ። ²⁷ቤቱ ውስጥ የተወለዱትን፣ ከውጭ በገንዘብ የተገዙትን ጨምሮ ቤቱ ውስጥ የነበሩ ወንዶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ተገረዙ።

18 ¹ቀኑ በጣም ሞቃት በሆነ ጊዜ አብርሃም በመምሬ ወርካ ዛፎች አቅራቢደ አድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ እያለ ያህዌ ተገለጥለት። ²እርሱም ቀና ብሎ ሦስት ሰዎች ፊት ለፊቱ ቆመው አየ። ባያቸውም ጊዜ ከድንኳኑ ደጃፍ ተነሥቶ ፈጥኖ ወደ እነርሱ ሄደ፣ ወደ መሬት ዝቅ ብሎም እጅ ነሣ። ³አብርሃም እንዲህ አለ፤ “ጌታዬ፣ በፊትህ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፣ ባረያህን አልፈህ አትሂድ።” ⁴ጥቂት ውሃ ትምጣላችሁና እግራችሁን ታጠቡ፤ ከዚያም ዛፉ ሥር ዐረፍ በሉ።” ⁵ወደ እኔ ወዳገልጋያችሁ ከመጣችሁ የደከመ ሰውነታችሁ እንዲበረታ አስቲ ጥቂት እህል ለምጣላችሁና ብሉ፤ ከዚያ ጉዞአችሁን ትቀጥላላችሁ።” እነርሱም. “እንዳልኸው አድርግ” አሉት። ⁶የኔውኑ አብርሃም በፍጥነት ሦራ ወደ ነበረችበት ድንኳን ገብቶ፣ “ቶሎ ብለሽ ሦስት መስፈሪያ ስልቅ ዳቄት አሱከና ቂጣ ጋግሪ” አላት። ⁷ከዚያም ወደ መንጋው በፍጥነት ሄዶ አንድ ፍርጥም ያለ ሥጋው ግን ገር የሆነ ጥጅ መረጠና ለአገልጋዩ ሰጠው፤ እርሱም በአስቸኳይ አደረሰው። ⁸አብርሃምም እግሮ፣ ወተትና የተዘጋጀውን የጥጅ ሥጋ አቀበላቸው፤ እነርሱ እየበሉ እያለ እርሱ ዛፉ ሥር አጠገባቸው ቆሞ ነበር። ⁹እነርሱም እንዲህ አሉት፤ “ሚስትህ ሥራ የታለች?” እርሱም፣ “ድንኳን ውስጥ ናት” አለ። ¹⁰እነርሱም፣ “የዛሬ ዓመት በፀደይ ወቅት ልክ በዚሁ ጊዜ በእርግጥ ተመልሼ እመጣለሁ፤ ሚስትህ ሥራ ልጅ ትወልዳለች” አለ። ሥራ ከጀርባ በነበረው ድንኳን ደጃፍ ሆና ታዳምጥ ነበር።

¹¹ በዚህ ጊዜ አብርሃምና ሥራ በጣም አርጅተው ነበር፤ ሥራውም ልጅ የመውለጃ ጊዜ አልፎባት ነበር። ¹² ስለዚህ ሣራ በልቧ፤ "ይህን ያህል ካረጀሁና ጌታዬም ከደከመ በኋላ በዚህ ነገር መደሰት ይሆንልኛልን?" ብላ ሳቀች።

¹³ ያህዌ አብርሃምን እንዲህ አለው፤ "ካረጀሁ በኋላ እንዴት አድርጌ ልጅ እወልዳለሁ ስትል ሣራ የሳቀችው ለምንድን ነው? ¹⁴ ለመሆኑ ለያህዌ የሚሳነው ነገር አለ? እኔ በወሰንሁት የፀደይ ወቅት ወደ እናንተ እመለሳለሁ፤ በሚመጣው ዓመት በዚህ ጊዜ ሥራ ወንድ ልጅ ትወልዳለች።" ¹⁵ ሣራ ግን ፈርታ ስለ ነበር፤ "እርሷ እልሳቅሁም" በማለት ካደች። እርሱም፤ "የለም፤ ስቀሻል እንጂ" አላት።

¹⁶ ሰዎቹ ለመሄድ ሲነሡ ቁልቁል ወደ ሰዶም ተመለከቱ። አብርሃምም ሊሸኛቸው ከእነርሱ ጋር ሄደ። ¹⁷ በዚህ ጊዜ ያህዌ እንዲህ አለ፤ "እኔ የማድርገውን ክአብርሃም መደበቅ አለብኝን? ¹⁸ አብርሃም በእርግጥ ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይህሆናል፤ የምድር ሕዝቦችም ሁሉ በእርሱ ይባረካሉ። ¹⁹ ትክክለኛና ቀና የሆነውን በማድረግ የያህዌን መንገድ እንዲጠብቁ ልጆቼንና ከእነርሱ በኋላ ቤተ ሰቡን እንዲያስተምር እኔ አብርሃምን መርጨውታለሁ፤ ይኸውም ለአብርሃም የነገረውን ሁሉ ያህዌ እንዲፈጽምለት ነው።"

²⁰ ደግሞም እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ "በሰዶምና በገሞራ ላይ የሚሰማው ክስ በጣም ስለ በዛ፤ ኅጢአታቸውም በጣም ትልቅ ስለ ሆነ፤ ²¹ ወደ እኔ የመጡ ክሶች ምን ያህል እውነት መሆናቸውን ለማየት ወደዚያ እወርዳለሁ፤ እንደዚህ ካልሆነም አውቃለሁ።"

²² ሰዎቹም ፊታቸውን ወደ ሰዶም አቅንተው ሄዱ፤ አብርሃም ግን ያህዌ ፊት እንደ ቆመ ነበር። ²³ አብርሃም ወደ እርሱ ቀረብ ብሎ፤ "በእርግጥ ጸድቁን ከኅጢአተኛው ጋር ታጠፋለህን?"

²⁴ ምናልባት በከተማዋ ሃምሳ ጸድቃን ቢገኙት? እዚያ ባሉ ጸድቃን ስትል ከተማዋን ሳታድን ታጠፋታለህን? ²⁵ ጸድቁን ከኅጢአተኛው ጋር በመግደል፤ ኅጢአተኛ ላይ የደረሰው በእርሱም እንዲደርስ ማድረግን የመሰለ ንገር ከእንተ ይራቅ! እንዲህ ያለው ከእንተ ይራቅ! የምድር ሁሉ ዳኛ እውነተኛ ጸድቅ የሆነውን አያደርግምን? ²⁶ ያህዌም እንዲህ አለ፤ "በሰዶም ከተማ ውስጥ ሃምሳ ጸድቃን ካገኘሁ ፣ ለእነርሱ ስል ያንን ቦታ እምራለሁ።"

²⁷ አብርሃምም መልሶ እንዲህ አለ፤ "እኔ ትቢያና ዐመድ ሆኜ ሳለሁ ከጌታዬ ጋር ለመናገር እንዴ ደፍሬአለሁ፤ ²⁸ ለመሆኑ ከአምሳዎቹ ጸድቃን አምስት ቢገድሉ፤ በጎደሉት አምስቱ ምክንያት ከተማዋን በሙሉ ታጠፋለህን?" እርሱም፤ "እዚያ አርባ አምስት ጸድቃን ካገኘሁ አላጠፋትም" አለ።

²⁹ አብርሃምም እንደ ገና፤ "ምናልባት አርባ ጸድቃን ቢገኙት?" አለ፤ እርሱም፤ "ለአርባዎቹ ስል አላደርገውም" አለ። ³⁰ አብርሃምም፤ "እባክህን ጌታዬ ይህን ያህል በመናገሬ አትቆጣኝ። እንደው ምናልባት ስለሆነ ቢገኙት" አለ። እርሱም መልሶ፤ "ስለሆነ ጸድቃን ካገኘሁ አላደርገውም" በማለት መለሰ። ³¹ አብርሃምም፤ "መቼም እንዴ ከጌታዬ ጋር መናገር ጀምራለሁ! እንደው ምናልባት ሃያ ቢገኙት" አለ። እርሱም መልሶ፤ "ለሃያዎቹ ስል አላደርገውም" አለ።

³² በመጨረሻም እንዲህ አለ፤ "እባክህ ጌታዬ አትቆጣኝ፤ እንዴ ብቻ ልናገር፤ ምናልባት አሥር ቢገኙት። እርሱም፤ "ለአሥሩ፤ ሲል አላጠፋትም" አለ። ³³ ከአብርሃም ጋር መነጋገሩን እንደ ጨረሰ ያህዌ ሄደ፤ አብርሃምም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

19 ¹ ሁለቱ መላእክት ምሽት ላይ ወደ ሰዶም መጡ፤ በሰዶም ከተማ መግቢያበር ላይ ተቀምጦ ነበር። ሎጥ ሲያያቸው ሊቀበላቸው ተነሣ፤ በግንባሩም መሬት ላይ ተደፋ። ² እርሱም፤ "እባካችሁ ጌቶቼ ወደ እኔ ወደ ባሪያችሁ ቤት ጎራ በሉ፤ እግራችሁን ታጠቡ፤ ሌሊቱንም ከእኛ ጋር አሳልፉ፤ ከዚያ ጧት በማለዳ ተነሥታችሁ ጉዞአችሁን ትቀጥላላችሁ።" እነርሱም፤ "የለም፤ እዚሁ አደባባዩ ላይ እናድራለን" አሉት። ³ ሎጥ ግን አጥብቆ ስለ ለመናቸው እርሱ ቤት ለማድር አብረውት ገቡ። ከዚያም ቂጣ ጋግሮ አቀረበላቸው፤ እነርሱም በሉ።

⁴ ሆኖም፤ ገና ከመተኛታቸው በፊት የሰዶም ከተማ ነዋሪዎች የሆኑ ወጣቶችና ሽማግሌዎች ከየአካባቢው መጥተው ቤቱን ከበቡት። ⁵ ሎጥን በመጣራት፤ "በዚህ ምሽት ወደ ቤትህ የመጡ ሰዎች የታሉ? ሩካቤ ሥጋ እንድንፈጽምባቸው ወደ ውጭ አውጣልን" አሉት።

⁶ ሎጥ ሊያነጋግራቸው ወደ ውጭ ወጣ መዝጊያውን ከበስተ ኋላው ዘጋ። ⁷ እንዲህም አለ፤ "ወንዶቹ እንዲህ ያለ ክፉ ነገር እንዳታደርጉ እለምናችኋለሁ።" ⁸ ከወንድ ጋር ተኝተው የማያውቁ ሁለት ሴቶች ልጆች አሉኝ፤ እነርሱን ላውጣላችሁና የወደዳችሁትን አድርጉባቸው። በእነዚህ ሰዎች ላይ ግን ምንም ነገር አታድርጉባቸው፤ እኔን ብለው ወደ ቤቴ ተብተዋልና።"

⁹ እነርሱ ግን፤ "ዞር በል!" ይኸ ሰውዬ ስደተኛ ሆኖ እዚህ ለመኖር መጣ፤ ደግሞ ዳኛ ሆነብን! ይልቁ በእነርሱ ላይ ካሰብነው የከፋ እንዳይደርስብህ ዘወር በልልን" አሉት ሎጥንም እየገፈታተሩ የበሩን መዝጊያ ለመስበር ተቃርበው ነበር።

¹⁰ ሰዎቹ እጃቸውን ዘርግተው ሎጥን ወደ ቤት አስገቡትና በሩን ዘጉ። ¹¹ ከቤቱ ውጪ የነበሩትን ውጣቶችንም ሆነ ሽማግሌዎችን ግን የሎጥ እንግዶች ዐይናቸውን አሳወሩአቸው፤ እነርሱም በሩን ለማግኘት ይደነባበሩ ጀመር።

¹² ከዚያም ሰዎቹ ሎጥን እንዲህ አሉት፤ "በከተማዋ የሚኖሩ የእንተ የሆኑ ሰዎች አሉህ? ወንዶችና ሴቶች ልጆችህን፤ የወንዶች ልጆችህን ሚስቶች፤ የሴቶች ልጆችህን ባሎችና ሌሎች ዘመዶችህን ሁሉ ከዚህ አውጣ። ¹³ ምክንያቱም ይህን ቦታ ልናጠፋ ነው፤ በያህዌ ፊት ከተማዋ ላይ የሚቀርቡ ክሶች በጣም እየጮኹ በመሆናቸው እንድናጠፋት እርሱ ልኮናል።"

¹⁴ ሎጥ ከቤቱ ወጥቶ የሴት ልጆቹን ባሎች፤ የሴት ልጆቹን እጮኞች፤ "ቶሎ ከዚህ ቦታ ውጡ፤ ያህዌ ከተማዋን ሊያጠፋ ነው" አላቸው። የሴት ልጆቹ ባሎች ግን የሚቀልድ መሰላቸው። ¹⁵ ሲነጋጋም መላእክቱ ሎጥን፤ "ከተተማዋ ላይ በሚመጣው ቅጣት አብራችሁ እንዳትጠፉ ሚስትህንና ሁለቱ ሴት ልጆችህን ይዘህ ከዚህ ቦታ በፍጥነት ውጣ" እያሉ አቻኮሉት።

¹⁶ ሎጥ አመነታ፤ ያህዌ ምሕረት ስላደረገላቸው ሰዎቹ የእርሱ፤ የሚስቱንና የሁለት ሴት ልጆቹን እጅ ይዘው ከከተማዋ አወጣቸው። ¹⁷ ከከተማው ካወጧቸው በኋላ ከሰዎቹ አንዱ፤ "ሕይወታችሁን ለማዳን ሩጡ! ወደ ኋላችሁ አትመልከቱ፤ ወይም ረባዳው ስፍራ ላይ አትቆዩ። ወደ ተራሮች ሸሽ፤ አለበለዚያ ትጠፋላችሁ።"

¹⁸ ሎጥም እንዲህ አላቸው፤ "ጌቶቼ ሆይ፤ ¹⁹ እኔ ባሪያችሁ በፊታችሁ ሞገስ እግኝታለሁ፤ ሕይወቴን ለማዳን ታላቅ ርኅራኄ አድርጋችሁልኛል፤ እኔ እንደ ሆንኩ ወደ ተራሮቹ ሸሽቼ ማምለጥ ስለማልችል የሚወርደው መዓት ደርሶ ያጠፋኛል። ²⁰ ወደዚያ ሸሽቶ ለማምለጥ ቅርብ ቦታ ያለች ትንሽ ከተማ አለች ሸሽቼ ወደዚያ ብሄድ ሕይወቴን ማዳን እችላለሁ።"

²¹ እርሱም፤ "ይሁን እሺ፤ ልመናህን ተቀብብያለሁ፤ ያክካትንም ከተማ አላጠፋትም።" ²² እንተ እዚያ እስክትደርስ ምንም ማድረግ ስለማልችል በል ቶሎ ፍጠንና ወደዚያ ሸሽ" አለው። ስለዚህ ያቺ ከተማ ዘዓር ተባለች።

²³ ሎጥ ዘዓር ሲደርስ ፀሐይ በምድሩ ወጥታ ነበር። ²⁴ ከዚያ ያህዌ ሰዶምና ጎሞራ ላይ ድኝና እሳት አዘነበ። ²⁵ እነዚያን ከተሞችና ረባዳ ቦታዎቹን፤ የከተሞቹ ነዋሪዎችንና እዚያ ኣያሉ ለምለም ነገሮችን ሁሉ አጠፋ።

²⁶ ከኋላው የነበረችው የሎጥሚስት ግን ወደ ኋላዋ ስለ ተመለከተች የጨው ዐምድ ሆና ቀረች። ²⁷ አብርሃም ጠዋት ማለዳ ተነሥቶ ያህዌ ፊት ቆሞ ወደ ነበረበት ቦታ ሄደ።

²⁸ ቁልቁል ሰዶምና ጎሞራን፤ እንዲሁም በረባዳው ስፍራ የነበረውን ምድር ተመለከተ። ከምድጃ የሚወጣ የመሰለ ጢስ ከምድሩ እየወጣ ነበር።

²⁹ እግዚአብሔር በረባዳው ቦታ የነበሩ ከተሞችን ባጠፋ ጊዜ አብርሃምን አሰበው። ሎጥ የነበረበትን ከተሞች ቢያጠፋም፤ እርሱ ግን ከጥፋት መሐል አወጣው።

³⁰ ሎጥ ግን በዘዓር መኖር ስለ ፈራ ከሁለት ሴቶች ልጆቹ ጋር ተራሮቹ ላይ ለመኖር ከዘዓር ወደ ላይ ወጣ። ስለዚህ እርሱና ሁለት ሴቶች ልጆቹ ዋሻ ውስጥኖሩ።

³¹ ታላቁ ልጅ ታናሽን እንዲህ አለችት፤ "እባታችን እርጅቷል፤ በምድር ሁሉ እንደሚኖሩ ሰዎች ወግ ከእኛ ጋር የሚተኛ ወንድ በአካባቢያችን የለም።" ³² ስለዚህ አባታችንን የወይን ጠጅ እናጠጣውና ከእርሱ ጋር እንተኛ፤ የትውልድ ሐረጎችን እንዳይቋረጥ ከአባታችን ዘር እናትር።" ³³ ስለዚህ በዚያ ምሽት አባታቸውን የወይን ጠጅ አጠጡት። ታላቁቱ ልጅ ሄዳ ክእባቷ ጋር ተኛች፤ እርሷ ስትተኛም ሆነ ስትነሣ አለወቅም።

³⁴ በሚቀጥለው ቀን ታላቁቱ ታናሹቱን እንዲህ አለችት፤ "ትናንት ሌሊት እኔ ከአባቴ ጋር ተኛሁ። ዛሬም እንደ ገና የወደን ጠጅ እናጠጣው፤ ከዚያ አንቺ ሄደሽ ከእርሱ ጋር ትተኛለሽ፤ የአባታችንንም ዘር እናተርፋለን።" ³⁵ ስለዚህ በዚያም ምሽት አባታቸውን ወይን ጠጅ አጠጡት፤ ታናሹቱ ልጅ ሄዳ ከእርሱ ጋር ተኛች፤ እርሷ ስትተኛም ሆነ ስትነሣ አለውም።

³⁶ ሁለቱ የሎጥ ልጆች ከአባታቸው አረገዙ። ³⁷ ታላቁቱ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሞዓብ አለችው። እርሱም ዛሬ ያሉት ሞዓባውያን አባት ሆነ። ³⁸ ታናሹቱም እንዲሁ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ቤንአሚ አለችው። እርሱም ዛሬ ያሉት አሞናውያን አባት ሆነ።

20 ¹ አብርሃም ከዚያ ተነሥቶ ወደ ኔብብ አካብቢ ሄደ፤ በቃዲስና በሱር መካከልም መኖር ጀመረ። ለጥቂት ጊዜ በጌራራ ተቀመጠ። ² አብርሃም ሚስቱ ሥራራን፤ "እግቴ ናት" ይል ነበር፤ ስለዚህ ይጌራራ ንጉሥ አቢሜሌክ ሰዎች ልኮ ሣራን ወሰዳት። ³ እግዚአብሔር ግን በሕልም ወደ አቢሜሌክ መጥቶ፤ "እነሆ በወሰድካት ሴት ምክንያት አንተ ምውት ነህ፤ ምክንያቱም እርሷ ባለ ባል ናት" አለው።

⁴ አቢሜሌክ ገና አልሰረሰባትም ነበር፤ እንዲህ አለ፤ "ጌታ ሆይ፤ በደል ያልተገኘበትን ሕዝብ ልታጠፋ ነውን? ⁵ እግቴ ናት" ያለች እርሱ ራሱ አይደለምን? እርሷም ብትሆን 'ወንድሜ ነው' ብላኛለች። እኔ እንዲህ ያደረግሁት በቅን ልቦናና በንጹሕ እጅ ነው።"

⁶ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በሕልም እንዲህ አለው፤ "አዎን፤ ይህን ያደረግኸው በልብ ቅንነት እንደ ነበር እኔም አውቃለሁ፤ እኔ ላይ ንጢአት እንዳትፈጽም የጠበቅሁህና እንዳትነካትም ያደረግሁት በዚህ ምክንያት ነው፤ ⁷ ስለዚህ የሰውየውን ሚስት መልሰላት፤ እርሱ ነቢይ ስለ ሆነ ይጸልይልሃል አንትም ትድናለህ። እርሷን ካልመለሰህ፤ አንተና የአንተ የሆነው ሁሉ በእርግጥ እንደምትጠፉ ዐውቃለሁ።"

⁸ አቢሜሌክ ጧት በማለዳ ተነሥቶ ሹማምንቶቹን ሁሉ ጠራ። የሆነውን ሁሉ ሲነግራቸው በጣም ፈራ። ⁹ ከዚያም አቢሜሌክ አብርሃምን አስጠርቶ፤ "ለመሆኑ ምን እያደረግህብን ነው? በእኔና በግዛቴ ላይ እንዲህ ያለውን ትልቅ መዘዝ ያመጣህብን ምን ብብድልህ ነው? መደረግ ያልነበረትን አድርገህብኛል" አለው።

¹⁰ በመቀጠልም፤ አብርሃምን፤ "እንዲህ እንድታደርግ ያነሣሣህ ምንድን ነው?" ሲል ጠየቀው። ¹¹ አብርሃምም፤ "በዚህ ቦታ እግዚአብሔርን መፍራት የለም፤ ለሚስቴ ሲሉ ይገድሉኛል በማለት ስለሰብሁ ነው።" ¹² በዚህ ላይ ደግሞ ከእናቴ ባትወለድም የአባቴ ልጅ እግቴ ናት፤ በኋላም ሚስቴ ሆነች።

¹³ የእግቴን ቤት ትቼ የአገርና እንድዞር እግዚአብሔር ሲያዝዝኝ፤ "ለእኔ ለባልሽ ያለሽን ታማኝነት በዚህ አሳዩኝ፤ በምንሄድበት ቦታ ሁሉ 'ወንድሜ ነው' በዪ አልኳት።" ¹⁴ ከዚያ አቢሜሌክ በጎችና በፊዎች፤ ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎች ለአብርሃም ሰጠው። ሚስቱ ሣራንም ለአብርሃም መለሰለት።

¹⁵ አቢሜሌክ እንዲህ አለ፤ "እገራ አገርህ ነው፤ ደስ በሚያሰኝህ ቦታ ተቀመጥ።" ¹⁶ ሣራንም፤ "ለወንድምሽ አንድ ሺህ ጥሬ ብር እስጠጥለሁ። ይህም፤ በእንቺ ላይ ለተፈጸመው በደል ካሣ እንዲሆንና አብረውሽ ያሉ ሁሉ አንቺ ንጹሕ ሴት መሆንሽን እንዲያውቁ ነው።"

¹⁷ ከዚያም አብርሃም ለአቢሜሌክ ጸላየ፤ እግዚአብሔርም አቢሜሌክን፤ ሚስቱንና ሴት አገልጋዮቹን ፈወሳቸው፤ ልጅ ለመውለድም በቁ። ¹⁸ ከአብርሃም ሚስት ከሣራ የተነሣ በአቢሜሌክ ቤት የሚገኙ ሴቶችን ሁሉ ያህዌ ማኅፀናቸውን ዘግቶ ነበር።

21 ¹ ለአብርሃም በሰጠው የተስፋ ቃል መሰረት እግዚአብሔር ሳራን አሰባት፤ እንደገባለት የተስፋ ቃልም አደረገ፤ ² ስለዚህም ሳራ አርግዛ በእርጅናው ጊዜ ለአብርሃም ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ልጇም የተወለደው «በዚህ ጊዜ ይወለዳል» ብሎ እግዚአብሔር በተናገረበት ጊዜ ነው። ³ አብርሃም ሚስቱ ሳራ የወለደችለትን ልጅ «ይስሐቅ» ብሎ ስም አወጣለት። ⁴ ይስሐቅ ከተወለደ ከስምንት ቀን በኋላ እግዚአብሔር ባዘዘው መሰረት አብርሃም ገረዘው።

⁵ ልጁ ይስሐቅ በተወለደለት ጊዜ አብርሃም መቶ ዓመት ሆኖት ነበር። ⁶ ሳራም «እግዚአብሔር ሳቅ አደረገልኝ ስለዚህ ይህንን ነገር የሚሰማ ሁሉ ከእኔ ጋር ይስቃል» አለች።

⁷ ቀጥላለ «ሳራ ለአብርሃም ልጆችን ወልዳ ታጠባለች» ብሎ የሚናገር ከቶ ማን ነበር አሁን ግን እነሆ በእርጅናው ዘመን ወንድ ልጅ ወለድሁለት» አለች።

⁸ ልጇም አድጎ ጡት መጥባት ተወ፤ ጡት ባስጣሉበትም ቀን አብርሃም ታላቅ ግብዣ አደረገ። ⁹ ግብጻዊትዋ አጋር ለአብርሃም የወለደችለት እስማኤል ከዕለታት አንድ ቀን በሳራ ልጅ በይስሐቅ ላይ ሲያሾፍበት ሳራ አየች።

¹⁰ ስለዚህ ሳራ አብርሃምን «ይህችን አገልጋይ ከነ ልጅዋ ወዲያ አባርልኝ የዚህች አገልጋይ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር አብሮ መውረስ አይገባውም» አለችው። ¹¹ እስማኤልም ልጁ ስለሆነ ይህ ጉዳይ አብርሃምን በብርቱ አስጨነቀው

¹² እግዚአብሔር ግን አብርሃምን «ስለ ልጄ ስለ አገልጋይቱ ስለ አጋር አትጨነቅ። ዘር የሚወጣልህ በይስሐቅ በኩል ስለሆነ እርሳ የምትልህን ሁሉ አድርግ።

¹³ የአገልጋይቱም ልጅ የአንተ ዘርያ ስልሆን ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁ» አለው

¹⁴ አብርሃም በማለዳ ተነሳ ጥቂት ምግብ ውሃም በአቁማዳ ለአጋር በትከሻዋ አደረገለት። ልጇንም በጀርባዋ አሳዘሎ ከቤት አስወጣት፤ እርሷም በቤርሳቤህ በረሃ ትንኮራተት ጀመር። ¹⁵ በአቁማዳ የነበረው ውሃ ባለቀ ጊዜ ልጇን በቁጥቋጥ ስር አስቀምችጠችው። ¹⁶ እርሷም «ልጄ ሲሞት ማየት አልፈልግም» በማለት ጥቂት ከልጅዋ ርቃ ተቀመጠች፤ እዚያም ሆኖ ድምጽን ከፍ አድርጋ ታላቅስ ጀመር።

¹⁷ እግዚአብሔርም ልሉ ምርር ብሎ ሲያለቅስ ሰማ የእግዚአብሔርም መልእክ ከሰማይ አጋርን «አጋር ሆይ የምትጨነቁበት ነገር ምንድን ነው? እግዚአብሔር የልጇን ለቅሶ ሰምቶአልና አትፍራ። ¹⁸ ተነሺ ሂንና ልጇን አንስተሰ አባብይው፤ የእርሱንም ዘር አበዛለሁ ታላቅ ሕዝብም አደርገዋለሁ።

¹⁹ በዚህም ጊዜ እግዚአብሔር ዓይኖችዋን ከፈተለትና አንድ የውሃ ጉድጋድ አየች፤ ሄዳም በአቁማዳ ውሃ ሞላች ለልጅዋም አጠጣችው። ²⁰ ልጁ እያደገ በሚሄድበት ጊዜ ሁሉ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበር። ²¹ ፍራንም በረሐ ፍረ፤ ቀስት በመወርወርም የታወቀ አዳኝ ሆነ። እናቴም ከአንዲት ግብጻዊት ጋር አጋባችው።

²² በዚያን ጊዜ አቢሜሌክ ከሰራዊቱ አለቃ ከፊኮል ጋር ሄደና አብርሃምን «በምታደርገው ሁሉ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው፤ ²³ እኔንም ሆነ ልጆቼን ወይም ዝርያዎቼን እንዳትዋሽኝ አሁን በእግዚአብሔር ስም ማልልኝ። እኔ ለአንተ ታማኝነትን አሳይቻለሁ፤ አንተም ለእኔና ለዚህች ለምትኖርባትአገር ታማኝነትን እንደምታሳይ ማልልኝ» አለው።

²⁴ አብርሃምም «እሺ እምላለሁ» አለ።

²⁵ አብርሃም የአቢሜሌክ አገልጋዮች ስለ ወሰዱበት የውሃ ጉድጋድ ለአቢሜሌክ አቤቱታ አቀረበ፤ ²⁶ አቢሜሌክም «ይህን ያደረገ ማን እንደሆነ አለውቅም። አንተም አልነገርኸኝም ይህንን ነገር ገና ዛሬ መስማቴ ነው» አለው። ²⁷ ከዚህ በኋላ አብርሃም ብዙ በጎችና ከብቶች አምጥቶ ለአቢሜሌክ ሰጠው፤ በዚያን ቀን ሁለቱም የስምምነት መሀል አደረጉ።

²⁸ በዚያን ጊዜ አብርሃም ሰባት እንስት የበግ ጠቦቶችን ከመንጋው ለየ፤ ²⁹ አቢሜሌክም «እነዚህን ሰባት ጠቦቶች ለይተህ ያቆምሃቸው ለምንድን ነው?» አለው።

³⁰ አብርሃምም «እነዚህን ሰባት እንስት ጠቦቶች ተቀበለኝ እነርሱን ከተቀበልኸኝ ይህን ጉድጋድ የቆፈርሁ እኔ መሆኔን ምስክር እንዲሆን ነው» አለው፤

³¹ ሁለቱ ተማምለው የተስማሙበት ስፍራ በመሆኑ የዚያ ቦታ ስም ቤርሳቤህ ተባለ፤ ³² ይህን ስምምንት በቤርሳቤህ ተስማምተው ካደረጉ በኋላ አቢሜሌክና የሰራዊቱ አለቃ ፊኮል ወደ ፍልስጥኤም ምድር ተመለሱ

³³ ከዚህ ብኃላ አብርሃም በቤርሳቤህ የታመሰሰ ካፍ ተከልና የዘላለም አምላክ ለሆነው ሰገደ፤ ³⁴ አብርሃም በፍልስጥኤም ምድር በእንግድነት ለረዥም ጊዜ ኖረ።

¹ሁሉ ነገር በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው፤ እግዚአብሔርም «አብርሃም» ብሎ ጠራው፤ «እነሆ አለሁኝ» ብሎ መለሰ። ²እግዚአብሔርም «የምትወደውን አንድ ልጅህን ወደ ሞሪያ ምድር ሂድ። እዚያ በማሳይህ አንድ ኮረብታ ላይ እርሱን የሚቃጠል መስዋዕት አድርገህ አቅርብልኝ» አለው፤ ³አብርሃም በማለዳ ተነስቶ ለመስዋዕት የሚሆን እንጨት ቆረጠና በእህያው ላይ ጫነው፤ ከእርሱ ጋር ልጁን ይስሐቅን ና ሁለት ወጣት ሰዎችን ይዞ እግዚአብሔር ወደ ነገረው ቦታ ለመሄድ ጉዞ ጀመረ። ⁴በሦስተኛው ቀን አብርሃም ቀና ብሎ ሲመለከት ቦታውን በሩቅ አየ። ⁵ከዚህ በኋላ አብርሃም የርሱን ወጣቶች «እናንተ ከእህያው ጋር በዚህ ቆዩ እኔና ልጄ ወደዚያ ሄደን ከሰገድን በኋላ እንመለሳለን፤ ⁶አብርሃምም የሚቃጠለውን መስዋዕቱን ማቃጠያ እንጨት አንስቶ ለልጁ ለይስሐቅ አሸከመው፤ እርሱ ግን ቢለዋወጥና እሳቱን ያዘ ሁለቱም አብረው ሄዱ። ⁷ይስሐቅ አብርሃምን «አባባ» አለው፤ እርሱም «እነሆ አለሁ ልጄ» አለው፤ ይስሐቅም «እነሆ እሳትና እንጨት ይዘናል ታዲያ ለመስዋዕት የሚሆነው በግ የት አለ?» በማለት አብርሃምን ጠየቀው። ⁸አብርሃምም «ልጄ ሆይ ለመስዋዕት የሚሆነውን በግ እግዚአብሔር እራሱ ያዘጋጃል» አለው። ሁለቱም አብረው መንገዳቸውን ቀጠሉ። ⁹እግዚአብሔር ነገረው ቦታ በደረሱ ጊዜ አብርሃም መስዋዕት ሰርቶ እንጨቱን ረብረበው፤ ልጁን ይስሐቅንም አስሮ ከእንጨቱ በላይ በመስዋዕት ላይ አጋደመው። ¹⁰ልጁን ለማረፍ ቢለዋ አንስቶ እጁን ዘረጋ። ¹¹ነገር ግን የእግዚአብሔር መልእክት ከሰማይ «አብርሃም! አብርሃም!» ብሎ ጠራው። እርሱም «እነሆ አለሁኝ» አለ። ¹²እርሱም «በልጄ ላይ እጅህን አትጫንበት፤ ምንም ዓይነት ጉዳትም አታድርስበት፤ እነሆ እግዚአብሔርን የምትፈራ መሆንህን ተረድቻለሁ፤ አንድ ልጅህን እንኳ ለእኔ ከመስጠት አልተቆጠብህም» አለው። ¹³አብርሃም ዙሪያውን በተመለከተ ጊዜ ከበስተጀርባው ቀንዶቹ በቁጥቁጥ ዛፍ የተያዙ አንድ በግ አየ፤ አብርሃምም ሄዶ በጉን አመጣና በልጁ ፋንታ የሚቃጠል መስዋዕት አድርጎ አቀረበው። ¹⁴አብርሃምም ያን ቦታ «እግዚአብሔር ያዘጋጃል» ብሎ ጠራው። ዛሬም ቢሆን ሠዎች «እግዚአብሔር በተራራው ላይ ያዘጋጃል» ይላሉ። ¹⁵የእግዚአብሔር መልእክት ለሁለተኛ ጊዜ አብርሃምን ከሰማይ ጠራውና፤ ¹⁶እንዲህ አለው፤ «እግዚአብሔር ብዙ በረከት እንድምሰጥህ በራሴ ስም እምላለሁ» ይላል፤ ይህን ስላደረግህና አንድ ልጅህንም ለእኔ ለመስጠት ስላልተቆጠብህ፤ ¹⁷እኔም ዘርህን እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ባህር ዳር አሸዋ አበዛዋለሁ፤ ዝርያዎችህም ጠላቶቻቸውን ድል ነስተው፤ ከተሞቻቸውን ይይዛሉ። ¹⁸ትዕዛዜን ስለ ፈጽምህ የዓለም ህዝቦች ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ»፤ ¹⁹ከዚህ በኋላ አብርሃም ወደ ወጣቶችሁ ተመለሰና በአንድነት ሆነው ወደ ቤርሳቤህ ሄዱ፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ ተቀመጠ። ²⁰ከዚህ ሁሉ በኋላ እንዲህ ተብሎ ለአብርሃም ተነገረው «ሚልካ ልጆችን ለወንድምህ ለናኮር ወልዳላች፤ ²¹እነርሱም የመጀመሪያው ልጅ ዑፅ ወንድሙም ቡዝ የአራም አባት ቀሙኤል፤ ²²ኬሰድ፣ ሐዘ፣ ፊልዳሽ፤ ይድላፍና በቱኤል ናቸው። ²³በቱኤል ርብቃን ወለደ። ሚልካ እነዚህን ስምንት ልጆች ለአብርሃም ወንድም ለንጉር ወለደችለት፤ ²⁴ረአም የተባለች የናኮር ቁባት ደግሞ ጤባሕን፣ ገሐምን፣ ተሐሽና ማዕከን ወለደችለት።

23 ¹ሣራ መቶ ሃያ ሰባት ዓመት ኖረች። እነዚህን ዓመታት ነበር ሳራ የኖረችው። ²በከነዓን ምድር ባላችው ቂርያት አርባ ተብላ በምትጠራው በኬብሮን ከተማ ሞተች፤ አብርሃም በሣራ ሞት ምክንያት እጅግ ሃዘነ አለቀሰም። ³ከዚያም አብርሃም ከተቀመጠበት ከሚስቱ ራሳ አጠገብ ተነሳ፤ ኬጢያውያንን እንዲህ አላቸው፤ ⁴«እኔ በመካከላችሁ በእንግድነት የምኖር ነኝ። እባካችሁ የመቃብር ቦታ ስጡኝ፤ የሚስቴንም ራሳ ልቅበርበት።» ⁵የኬጢ ልጆችም ለአብርሃም እንዲህ ሲሉ መለሱለት፤ ⁶«ጌታ ሆይ ስማን፣ አንተ በእኛ መካከል ከእግዚአብሔር አለቃ ነህ። ከመቃብር ቦታችን በመረጥከው ስፍራ ራሳህን መቅበር ትችላለህ። ማናችንም ብንሆን የሞተብህን ሰው እንዳትቀብርበት የምቃብር ቦታችንን አንከለክልህም።» ⁷አብርሃም ተነሣ በኬጢያውያን ልጆች ፊት እጅ ነስቶ እንዲህ አለ። ⁸የሚስቴን አስከሬን እዚህ እንድቀብር ከፈቀዳችሁልኝ የጸሐር ልጅ ዔፍሮምን ስለ እኔ ሆናችሁ ልምኑልኝ፤ ⁹በእርሻው ዳር ያለችውን መክፈል የተባለችውን ዋሻውን እንዲሸጥልኝ ጠይቁልኝ፤ ይህ ስፍራ የመቃብር ቦታ እንዲሆንልኝ በእናንተ ፊት ሙሉ ዋጋ ከፍጼ እንደገዛው አድርጉልኝ።» ¹⁰ዔፍሮም በኬጢ ልጆች መካከል ተቀምጦ ነበር፤ የኬጢም ሰው ዔፍሮምንም የኪጥ ልጆችና ወደ ከተማ የሚገቡ ሲሰሙ ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሱለት፤ ¹¹«አይደለም ጌታዬ፣ ስማኝ። እርሻውን፣ በርሱም ዳር ያለውን ዋሻ፤ በወገኔ ልጆች ፊት ሰጥቼአለሁ። ራሳህን ቅበር።» ¹²አብርሃምም በአገሩ ሰዎች ፊት ሰገደ። ¹³የአገሩ ሰዎችም እየሰሙ ለዔፍሮን እንዲህ ሲል ተናገረ፤ «እባክህ ፈቃደኛ ብትሆን አድምጠኝ፤ የእርሻውን ዋጋ እስጥሃለሁ። አንተም ከእኔ ዘንድ ውስድ፤ ራሳንም በዚያ እቀብራለሁ» ¹⁴ዔፍሮም ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሱለት፤ ¹⁵«ጌታዬ ሆይ እኔን ስማኝ፤ የመሬቱ ዋጋ እራት መቶ ሰቅል ቢሆን ነው፤ ታዲያ ይሄ በእኔና በአንተ መካከል ምንድር ነው? ራሳህንም ቅበር» ¹⁶አብርሃምም የዔፍሮንን ነገር ሰማ፤ አብርሃምም በኬት ልጆች ፊት የነገረውን እራት መቶ ሰቅል መዝኖ ለዔፍሮን ሰጠው፤ ብሩንም በወቅቱ የንግድ መለኪያ መሰረት መዘነለት። ¹⁷በዚህም ሁኔታ በመምራ አጠገብ በመክፈለ ያለውን የዔፍሮንን እርሻ ቦታ ከነዋሻው በከልሉ ካሉት ዛፎች ሁሉ ጭምር ለአብርሃም በርስትነት ተላለፈ፤ ¹⁸እርሻው በእርሱ ያለውን ዋሻው በእርሻውም ውስጥ በዙሪያውም ያለው እንጨት ሁሉ በኬጢ ልጆችና በከተማይቱ በር በሚገቡ ሁሉ ፊት ለአብርሃም ርስቱ ሆነ። ¹⁹ከዚያም በኋላ ኬብሮን በምትባል በምምራ ፊት በከነዓን ፊት ባለው እርሻ ባለ ድርብ ክፍሌ በሆነው ዋሻ ውስጥ ሚስቱን ሳራን ቀበረ። ²⁰እርሻውና በርሱ ያለው ዋሻው በኪጥ ልጆች ዘንድ ለአብርሃም የመቃብር ርስት ሆኖ ጸና።

24 ¹በዚህ ጊዜ አብርሃም ሸመገለ፤ ዕድሜውም ገፋ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን በሁሉ ነገር ባረከው። ²አብርሃምም የንብረቱ ሁሉ ጎላፊ የቤቱ ሁሉ አዛዥ የሆነውን አገልጋይ እንዲህ አለው፤ እጅህን ከጭኔ በታች አድርግ ³እኔም በመካከላቸው ከምኖረው ከከነዓናዊያን ለልጄ ሚስት እንዳታጭላት በሰማይና በምድር አምላክ እግዚአብሔር አስምልሃለሁ። ⁴ነገር ግን ወደ ገዛ ሀገሪ እና ወደ ወገኖቼ ሄደህ ለልጄ ለይስሐቅ ሚስትን ታጭለታለህ። ⁵አገልጋዩም «ምናልባት የምመርጥለት እጮኛ ከእንይ ጋራ ወደዚህ አገር ለመምጣት እምቢ ብትልስ? ልጅህን ቀድሞ አንተ ወደ ነበርክበት አገር እንዲመለስ ላድርገው?» ብሎ ጠየቀ። ⁶አብርሃም ግን እንዲህ አለው፤ «በምንም ዓይነት ምክንያት ቢሆን ልጄን ወደዚያ አገር መልሰህ እንዳትወስድ ተጠንቀቅ፤ ⁷የሰማይ አምክክ እግዚአብሔር ከአባቱ ቤትና ከትውልድ አገሪ እውጥቶ አምጥቶኛል፤ ይህንንም ምድር ለዝርያዎቼ እንደሚሰጥ በመሃላ ቃል ገብቶልኛል፤ ከዚያ ለልጄ ሚስት ማግኘት እንድትችል እግዚአብሔር መልእክትን በፊትህ ይልካል። ⁸ልጆቻዊ ከአንተ ጋር ለመምጣት ፈቃደኛ ባትሆንከዚህ መሓላ ነፃ ትሆናለህ፤ ልጄን ግን በምንም ዓይነት ሁኔታ ወደዚያ አትመልሰው።»⁹ከዚህ በኋላ አገልጋዩ እጁን በጌታው በአብርሃም ጉልበት ላይ አድርጎ አብርሃም ያዘዘውን ሁሉ እንደሚፈፀም በመሐላ ቃል ገባ። ¹⁰የአብርሃም ንብረት ጎላፊ የነበረው መጋቢ ከጌታው ቤት ምርጥ የሆኑ የሰጦታ ዕቃዎችን በዕሥር ግመሎች ጭኖ በሰሜን መስጴጦምያ ናኮር ወደሚኖርበት ከተማ ሄደ። ¹¹እዚያ በደረሰ ጊዜ ከከተማው ውጭ ባለ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ግመሎቹ ተንበርክከው እንዲያርፉ አደረገ፤ ሰዓቱም ሊመሸ ተቃርቦ፣ ሴቶች ውሃ ለመቅዳት የሚወጡበትን ጊዜ ነበር፤

¹²አገልጋዩ እንዲህ ብሎ ጸለየ፡ "የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ! ዛሬ የእኔን አሳብ በመፈፀም ለጌታዬ ለአብርሃም ዘላለምዊ ፍቅርህን ግለጥ። ¹³እነሆ፤ እኔ በዚህ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ቆሜአለሁ፤ የከተማይቱም ልጃገረደች ውሃ ሊቀዳ ወደዚህ ይመጣሉ፤ ¹⁴ከእነሱም አንድዋ ልጃገረድ 'እንስራሽን ዘንበል አድርገሽ ውሃ አጠፎኝ' አላታለሁ፤ 'አንተም ጠጣ፤ ግመሎችህም እንዲጠጡ ውጃቸው አመጣለሁ' ካለችን ለአገልጋይህ ለይስሐቅ ፍቅርህን እንዳሳየኸው ዐውቃለሁ።"

¹⁵ገና ጸሎቱን ሳፅቸርስ ርብቃ እንስራ ተሸክማ መጣች፤ የዚህችም ልጅ አባት ባቱኤል ይባል ነበር፤ እርሱም የአብርሃም ወንድም ናኮር ከሚልክ ከሚልክ የወለደው ነው።

¹⁶ርብቃ ገና ወንድ ያልደረሰባት በጣም ቆንጆ ልጃገረድ ነበረች፤ እርሷም ወደ ውሃው ጉድጓድ ወርዳ በእንስራዋ ውሃ ከቀዳች በኋላ ተመለሰች።

¹⁷አገልጋዩም ወደ እርሷዋ ሮጦ ሄዳና "እባክሽ ከእንስራሽ ከእንስራሽ ጥቂት ውሃ አጠፎኝ" አላት። ¹⁸እርሷም "እሺ ጌታዬ ጠጣ" አለችና እንስራዋን ከትከሻዋ አውርዳ ዘንበል አድርጋ ያዘችለት።

¹⁹ጠጥቶም ከረካ በኋላ "ለግመሎችህም ውሃ እቀዳለሽቀላሁ፤ እስኪበቃቸውም ድረስ ይጠጡ" አለችው። ²⁰ወዲያውኑ፤ በእንስራዋ የያዘችውን ውሃ ግመሎቹ በሚጠጡበት ገዳን ላይ ገልብጣ ግመሎቹ ሁሉ ጠጥተው እስከሚረኩ ድረስ እየተጣደፈች ከጉድጓድ ውሃ መቅዳት ቀጠለች።

²¹ሰውየውም እግዚአብሔር የሄደበትን ተልእኮ አቃንቶለት እንደሆነ ለማረጋገጥ የምታደርገውን ሁሉ ዝም ብሎ ይመለከት ነበር። ²²ግመሎቹ ጠጥተው በኋላ ሰውየው አምስት ግራም ያህል የሚመዝን የወርቅ ጎታቻ አውጥቶ በጆሮዋ ላይ አደረገላት፤ መቶ ዐሥር ግራም ያህል የሚመዝን ሁለት የወርቅ አምባሮችንም አውጥቶ በእጆችዋ ላይ አደረገላትና፤ ²³"የማን ልጅ ነሽ? እስቲ እባክሽ ንግረኝ፤ ለእኔና አብረውኝ ቤት ይገኛል?" ብሎ ጠየቃት።

²⁴እርሷም "የባቱኤል ልጅ ነኝ፤ የባቱኤል አባት ናኮር፤ እናቱም ሚልካ ይባላሉ፤ ²⁵በቤታችን ብዙ ገለባና ድርቆሽ አለ፤ ለእናንተም ማደሪያ ቦታ ይገኛል" አለችው።

²⁶ሰውየውም በመንበርከክ ለእግዚአብሔር ሰግዶ፤ ²⁷"ለጌታዬ የገባውን ቃል ኪዳንና ዘላለማዊ ፍቅሩን የጠበቀ የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ይመስለኝ፤ በቀጥታ መርቶ ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት ያመጣኝ እርሱ ነው" አለ።

²⁸ልጅትዋ ወደ ቤት ሮጣ ሄደችና የሆነውን ሁሉ ለእናትዋና ለእርሷዋ ጋር ላሉት ሁሉ ነገረቻቸው። ²⁹ርብቃ ላባ የተባለ ወንድም ነበራት፤ እርሱ የአብርሃም አገልጋይ ወዳለበት ውሃ ጉድጓድ እየሮጠ ሄደ። ³⁰ላባ ወደ ሰውየው የሄደው እገቱ በጆሮዋ ላይ ያደረገችውን ጉትቻና በእጆችዋ ላይ ያደረገቻቸውን አንባሮች ስላየና ርብቃ ሰውየው ጉድጓድ አጠገብ ከግመሎቹ ጋር ቆሞ አገኘው።

³¹ስለዚህ ላባ "አንተ እግዚአብሔር የባረከህ ሰው! ና ወደ ቤት እንሄድ፤ በውጭ የቆምኸው ለምንድን ነው? በቤታችን ለአንተ ማደሪያ የተዘጋጀ ቦታ አለ" አለው። ³²ከዚህ በኋላ ሰውየው ወደ ቤት ሄደ፤ ላባም በግመሎቹ ላይ የነበረውን ጭነት አረግፎ ገለባና ድርቆሽ አቀረበላቸው፤ ቀጥሎም የአብርሃም አገልጋይና አብረውት የነበሩት ሰዎች እግራቸውን የሚታጠቡበትን አመጣላቸው።

³³ገበታ በቀረበው ጊዜ ጊዜ ሰውየው "የተላክሁበትን ጎዳይ ከመናገሩ በፊት እህል አልቀምስም" አለ። ላባም "ይሁን ተናገር" አለው። ³⁴እርሱም "እኔ የአብርሃም አገልጋይ ነኝ፤ ³⁵እግዚአብሔር ጌታዬ እጅግ ባርኮል፤ ባለጸጋም አድርጎታል፤ ብዙ የበግ፤ የፍልና የከብት መንጋ፤ ብርና ወርቅ፤ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮች ግመሎችና አህዮች ሰጥቶታል።

³⁶የጌታዬ ሚስት ሣራ በእርጅናዋ ዘምን ወንድ ልጅ ወልዳለታለች፤ ጌታዬም ያለውን ሀብት ሁሉ ለዚሁ ልጅ አውርሶታል። ³⁷ጌታዬ አብርሃም 'እኔ በመካከላቸው ከምኖረው ከከነዓናዊያን ሴቶች ልጆች መካከል ለልጄ ሚስት እንዳላጭለት፤ ³⁸ነገር ግን ወደ አባቴ ቤተሰብና ወደ ዘመዶቼ ሄደህ ለልጄ ሚስት እጭለት' ሲል በመሐላ ቃል ኪዳን አስገብቶኛል።'

³⁹እኔም ጌታዬን 'ልጅቷ ከእኔ ጋር ለመምጣት ፈቃደኛ ባትሆንስ ምን ላድርግ?' ብዬ ጠየኩት። ⁴⁰እርሱም እንዲህ አለኝ 'ዘውትር የማገለግለው እግዚአብሔር መልአኩን ከአንተ ጋር ይልካል፤ ጉዞህም የተቃና እንዲሆን ያደርጋል፤ በዚህ ሁኔታ አንተም ከአባትቴ ቤተሰብና ከዘመዶቼ መካከል ለልጄ ሚስት ልታጭለት ትችላለህ፤ ⁴¹ከመሐላህ ነፃ የምትሆነው ወደ ዘመዶቼ ሄደህ እነርሱ ልጅትዋን እንሰጥም ብለው የከለከሉህ እንደሆነ ብቻ ነው።'

⁴²"ከዚያም በኋላ ዛሬ ወደ ውሃው ጉድጓድ ስመጣ እንዲህ ብዬ ጸለይሁ 'የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ! እባክህ የመጣሁበት ጉዳይ እንዲቃና አድርግልኝ፤

⁴³እነሆ በዚህ ውሃ ጉድጓድ አጠገብ ቆሜአለሁ፤ እንዲት ልጃገረድን ውሃ ልትቀዳ ስትመጣ፤ 'እባክሽ ከእንስራሽ ጥቂት ውሃ አጠፎኝ' ብዬ አጠይቃታለሁ፤ ⁴⁴እርሷም 'እሺ ጠጣ፤ ለግመሎችህም እቀዳሽቀላሁ' የምትለኝ ብትሆን፤ ለጌታዬ ልጅ ሚስት እንድትሆን አንተ የመረጥሃት እርሷዋ ትሁን።

⁴⁵የሳሊና ጸሎትን ገና ሳልጨርስ ርብቃ እንስራ ተሸክማ ብቅ አለች፤ ወደ ጉድጓዱም ሄዳ ውሃ ቀዳች፤ እኔም 'እባክሽ ጥቂት ውሃ አጠፎኝ አልኳት።' ⁴⁶እርሷም እንስራዋን በፍጥነት ከጀርባዋ አወረደችና ዘንበል አድርጋ 'እሺ ጠጣ፤ ግመሎችህንም አጠጣልሃለሁ' አለችና፤ ስለዚህ እኔም ጠጣሁ፤ ግመሎቼንም አጠጣችልኝ።

⁴⁷እኔም 'የማን ልጅ ነሽ?' ብዬ ጠየቅኳት። እርሷም 'የባቱኤል ልጅ ነኝ፤ የባቱኤል አባት ናኮር እናቱም ሚልካ ይባላሉ' አለችና። ከዚህ በኋላ ጉትቻ በጆሮዋ ላይ፤ አንባሮቿንም በእጆቿዋ ላይ አደረገሁላት፤ ⁴⁸ከዚህ በኋላ በጉልበቴ ተንበርክኮ ለእግዚአብሔር ሰገድሁ፤ የጌታዬን የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር አመስገንሁ፤ ምክንያቱም ለጌታዬ ልጅ ሚስት የምትሆነዋን ቤት ወዳገኘሁበት ወደ ጌታዬ ወንድም ቤት በቀና መንገድ የመረኝ እርሱ ነው።

⁴⁹እንግዲህ የጌታዬን ዐደራ በእውነት ተቀብላችሁ እርሱን ደስ ለማሰኘት የምትፈቅዱ እንደሆነ ንገሩን፤ የማትፈቅዱም እንደሆነ ቁርጠን ነገሩን፤ እኔም እግዚአብሔር ወደሚመራኝ እሄዳለሁ።"

⁵⁰ላባና ባቱኤልም "ይህ ነገር ከእግዚአብሔር የመጣ ስለሆነ፤ መከልከል አልችልም፤ ⁵¹ርብቃ ይችውልህ፤ እነሆ ይዘሃት ሂድ፤ እግዚአብሔር ራሱ እንደተናገረው ለጌታዬ ልጅ ሚስት ትሁን" አሉት።

⁵²የአብርሃም አገልጋይ ይህን በሰማ ጊዜ በጉልበቱ ተንበርክኮ ለእግዚአብሔር ሰገደ፤ ⁵³ከውርቅና ከብር የተሠሩ ጌጣጌጦችን፤ እንዲሁም ልብስ አውጥቶ ለርብቃ ሰጣት፤ ለወንድምዋና ለእናትዋም በጣም ውድ የሆኑ ስጦታዎችን አውጥቶ ሰጣቸው።

⁵⁴ከዚህ በኋላ የአብርሃም አገልጋይና አብረውት የነበሩ ሰዎች በልተው ጠጥተው እዚያው አደሩ፤ ጠዋት በተነሡ ጊዜ የአብርሃም አገልጋይ "እንግዲህ ወደ ጌታዬ እንድመለስ ፍቀዱልኝ" አለ። ⁵⁵ነገር ግን የርብቃ ወንድምና እናትዋ "ልጅትዋ ዐሥር ቀን ያህል ከእኛ ጋር ትቆይ፤ ከዚህ በኋላ ከአንተ ጋር ልትሄድ ትችላለች" አሉት።

⁵⁶እርሱ ግን "እባካችሁ አታቆዩኝ፤ እግዚአብሔር የመጣሁበትን ጉዳይ ስላቃናልኝ ቶሎ ብዬ ወደ ጌታዬ ልመለስ" አላቸው። ⁵⁷እነርሱም "እስቲ ልጅቷን እንጥራትና እርሷዋ የምትለውን እንስማ" አሉ። ⁵⁸ስለዚህ ርብቃን ጠሩና "ከዚህ ሰው ጋር መሄድ ትፈልጋለሽ?" ብለው ጠየቁዋት። እርሷም "አዎ እሄዳለሁ" አለች።

⁵⁹ስለዚህ ርብቃ ሞገዛቸውን አስከትላ፤ ከአብርሃም አገልጋይና ከእርሱ ሰዎች ጋር እንድትሄድ ፈቀዱላት። ⁶⁰"አንቺ እገታችን የብዙ ሺ ሕዝብ እናት ሆኜ፤ ዝርያዎችሽም የጠላቶችሽን ከተሞች ይውረሱ" ብለው ርብቃን መረቁአት።

⁶¹ከዚህ በኋላ ርብቃ ከተከታዮችዋ ጋር ለመሄድ ተነሣች፤ በግመሎቹ ላይ ተቀምጠው ከአብርሃም አገልጋይ ጋር ለመሄድ ተዘጋጁ። በዚህ ዐይነት የአብርሃም አገልጋይ ርብቃን ይዞ ሄደ። ⁶²በዚህ ጊዜ ይስሐቅ "ብሔር ላሐይ ሮኤ ወይም የሚያየኝን ሕያው አምላክ"የተባለው ኩሬ ወዳለበት በረሐ መጥቶ በኔጌብ ተቀምጦ ነበር።

⁶³ከላዕታት አንድ ቀን ወደ ማታ ጊዜ እያሰላሰለ በመስክ ውስጥ ሲዘዋወር ላለ ግመሎች ሲመጡ በሩቅ አዩ። ⁶⁴ርብቃ ይስሐቅ ባየች ጊዜ ከግመሊ ወረደችና። ⁶⁵"ያ በመስክ ውስጥ ወደ እኛ የሚመጣው ሰው ማን ነው?" ስትል የአብርሃምን አገልጋይ ጠየቀችው። አገልጋዩም "እርሱ ጌታዬ ነው!" አላት። ስለዚህ በጥፍነት በሻሽ ፊትዋን ሸፈነች።

⁶⁶አገልጋዩም ያደረገውም ነግር ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው። ⁶⁷ከዚህ በኋላ ይስሐቅ እናቱ ሣራ ትኖርበት ወደነበረው ድንኳን ርብቃን ይዞአት ገባ፤ ሚስትም ሆነችው፤ ይስሐቅ ርብቃን ወደዳት፤ በእናቱ ሞት ምክንያት ከደረሰበትም ሐዘን በዚህ ሁኔታ ተጽናና።

¹አብርሃም ቀጠራ የምትባል ሌላ ሚስት አገባ፤ ²እርሱም ዘምራንን፣ የቅሻንን፣ መዳንን፣ ምድያንን፣ የሽባቅንና ሹሐን ወለደችለት። ³የቅሻንም ሳባንና ደዳንን ወለደ፤ የዳደንም ዝርያዎች እሹራውያን፣ ሌጣሻውያንና ሌኦማውያን ናቸው። ⁴የምድያም ልጆች ዔፋ፣ ዔፈር፣ ሐዳክ፣ አቢዳዕና ኤልዳዓ ናቸው፤ እነዚሁ ሁሉ የቀጠራ ዝርያዎች ናቸው።

⁵አብርሃም ያለው ሀብት ሁሉ ለይስሐቅ አወረሰው፤ ⁶ከሌሎች ሴቶች ለተወለዱትም ልጆች ገና በሕይወት ሳለ ስጦታ ሰጣቸው፤ ከዚህ በኋላ እነዚህ ሌሎች ልጆች ከይስሐቅ ርቀው ወደ ምሥራቅ አገር እንዲሄዱ አደረጋቸው።

⁷የአብርሃም ዕድሜ በአጠቃላይ መቶ ሰባ አምስት ዓመት ነበር፤ ⁸በዚህም ዐይነት አብርሃም በቂ ዕድሜ አግኝቶ ካረጀ በኋላ ሞተ፤

⁹ልጆቹ ይስሐቅና እስማኤል ማክዲላ በተባለ ዋሻ ቀበሩት፤ ይህም ዋሻ ከመምራ በስተምሥራቅ በሒታዊ በጸሐር ልጅ በዔፍርን እርሻ ውስጥ የሚገኘው ነው። ¹⁰እነሱም አብርሃም ከሒታዊያን ላይ የገዛው የመቃብር ቦታ ነው፤ በዚህ ዐይነት አብርሃም ሚስቱ ሣራ በተቀበረችበት ዋሻ ተቀበረ። ¹¹አብርሃም ከሞተ በኋላ ልጁን ይስሐቅን እግዚአብሔር ባረከው፤ ይስሐቅ "ብኤርላሐይሮኤ ወይም የሚያየኝ ሕያው አምላክ" ተብሎ በመጠራት ኩሬ አጠገብ ይኖር ነበር።

¹²የሣራ አገልጋይ ግብዓዊትዋ አጋር ለአብርሃም የወለደችለትን እስማኤል፤

¹³ከዚህ በታች በዕድሜአቸው ቅደም ተከተል ተራ የተዘረዘሩትን ልጆች ወለደ፤ እነርሱም፦ ነባዮት፣ ቄዳር፣ አድብኤል፣ ሚብሣም፣ ¹⁴ሚሽማዕ፣ ዳማ፣ ማሣ፣ ¹⁵ሐዳድ፣ ቴማ፣ ይጡር፣ ናፊሽና ቄድማ ናቸው። ¹⁶እነዚህ የእስማኤል ልጆች ለአሥራ ሁለት ነገዶች ቅድመ አያቶች ነበሩ፤ ስማቸውም በኖሩባቸው ከተሞችና ስፍራዎች ሲጠራ ይኖራል።

¹⁷እስማኤል መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ሲሆነው ሞተ። ¹⁸የእስማኤል ዝርያዎች ከግብፅ በስተምጅራቅ ወደ አሦር በምትወስደው መንገድ በሐዊላና በሹር መካከል ይኖሩ ነበር። የኖሩበትም ከሌሎቹ የአብርሃም ዝርያዎች ጋር በጥላቻ ተራርቀው ነበር።

¹⁹የአብርሃም ልጅ ይስሐቅ ታሪክ ይህ ነው። አብርሃም ይስሐቅን ወለደ። ²⁰ይስሐቅ የባቱኤልን ልጅ ርብቃን ሲያገባ አርባ ዓመት ሆኖት ነበር፤ የርብቃ አባት ባቱኤልና ወንድምዋ ላባ በመስጴጦምያ የሞኖሩ ሶሪያውያን ነበሩ።

²¹ርብቃ መኻን ስለ ነበረች ይስሐቅ ስለ እርሷዋ ወደ እግዚአብሔር ጸላየ፤ እግዚአብሔርም ጸሎቱን ስለ ሰማ ርብቃ ፀነሰች፤ ²²የተፀነሱትም መንገዳዎች ስለነበሩ እርስ በርሳቸው በማሕፀን ውስጥ ይገፉ ነበር፤ እርሷዋም "ይህን ዐይነት በገር ለምን ደረሰብኝ?" በማለት ወደ እግዚአብሔር ለመጸለይ ተነሣሣች።

²³እግዚአብሔርም ያሉት ሁለት ሕዝቦች ናቸው፤ እርስ በርሳቸው የማይስማሙ ሁለት ወገኖች ትወልጃለሽ፤ አንዱም ከሌላው የበረታ ይሆናል፤ ታላቁም ታናሹ አገልጋይ ይሆናል" አላት።

²⁴የመወለጃዋም ሰዓት በደረሰ ጊዜ ሁለት ወንዶች ልጆች ወለደ። ²⁵የመጀመሪያው ልጅ መልኩ ቀይ፣ ሰውነቱ ጠጉራም ነበር፤ ስለዚህ ዔሳው ተባለ። ²⁶ሁለተኛው ልጅ ሲወለድ የዔሳውን ተገረዝ ይዞ በመውጣቱ ያዕቆብ ተባለ፤ ልጆቹ በተወለዱ ጊዜ ይስሐቅ ስልሳ ዓመት ሆኖት ነበር።

²⁷ሁለቱም ልጆች አደጉ፤ ዔሳው በዱር መዋል የሚወድ ብልሳ አዳኝ ሆነ፤ ያዕቆብ ግን በቤት መዋል የሚወድ ጭምት ሰው ነበር። ²⁸ይስሐቅ ዔሳውን ይወድ ነበር። ምክንያቱም ዔሳው እያደነ ሥጋ ያበላው ነበር። ርብቃ ግን ያዕቆብን ትንን ነበር።

²⁹ለዕለታት አንድ ቀን ያዕቆብ ቀይ የምስር ወጥ በመሥራት ላይ እንዳለ ዔሳው ከአደን መጣ፤ በጣም እርቦት ነበር፤ ³⁰ስለዚህም ያዕቆብ "ከዚህ ከቀይ ወጥ ሰጠኝ" አለው። ኤዶም የተባለውም ከዚሁ ምክንያት ነበር።

³¹ያዕቆብም "በመጀመሪያ ብኩርናህን ሸጥልኝ" አለው። ³²ዔሳውም "እኔ በረሀብ መሞቴ ነው፤ ታዲያ ብኩርና ምን ያደርግልኛል?" አለው። ³³ያዕቆብም "እንግዲያውስ ብኩርናህን እንደምትሸጥልኝ መጀመሪያ ማልልኝ" አለው። ስለዚህ ዔሳው ምሎ ብኩርናውን ለያዕቆብ ሸጠ። ³⁴ከዚህ በኋላ ያዕቆብ የምስሩን ወጥ በእንጀራ አድርጎ ሰጠው፤ ዔሳውም ከበላና ከጠገብ በኋላ ተነሥቶ ሄደ፤ በዚህ ዐይነት ዔሳው ብኩርናውን በመናቅ አቃላለት።

26 ¹በአብርሃም ዘመን ከደረሰው ረሀብ ሌላ ዳግመኛ ረሀብ በምድር ላይ መጣ፤ በዚህ ምክንያት ይስሐቅ የፍልስጥኤማዋን ንጉሥ አቢሜሌክ ወዳለበት ወደ ገራር ሄደ፤ ²በዚህም እግዚአብሔር ለይስሐቅ ተገለጠለትና እንዲህ አለው፡ "ወደ ግብፅ አትሂድ፤ እንድትኖርበትም በምግባርህ በዚህ ምድር ተቀመጥ፤ ³እዚሁ ኑር፤ እኔም ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ እባርክሃለሁ፤ ይህም ምድር ለአንተና ለዘርያዎችህ እሰጣለሁ፤ በዚህ ዐይነት ለአባትህ ለአብርሃም የገባሁትን ቃል ኪዳን እፈፅማለሁ፤

⁴ዘርህን እንደ ሰማይ ክቀዝብት አበዛዋልለሁ፤ ይህንንም ሁሉ ምድር አወርሳቸዋለሁ፤ ይህንንም ሁሉ በዘርህ ይባረካለሁ። ⁵አንተን የምባርክበትንም ምክንያት አባትህ አብርሃም ለእኔ ታዛዥ በመሆን የሰጠሁት ሕግና ሥርዓት ሁሉ ስለ ጠበቀ ነው።

⁶ስለዚህ ይስሐቅ መኖሪያውን በገራር አደረገ፤ ⁷በዚያ አገር ስሰዎችም ስለ ርብቃ "ምንህናት" ብለው በጠየቁት ጊዜ "እኀቴ ናት" አላቸው፤ ይህንንም ያለበት ምክንያት ርብቃ በጣም ቆንጆ ስለ ነበረች የዚያ አገር ሰዎች በእርሷዋ ሰበብ እንዳይገድሉት በመፍራት ነው። ⁸ይስሐቅ እዚያ አገር ብዙ ጊዜ ከቆያ በኋላ የፍልስጥኤማ ንጉሥ አቢሜሌክ በመስኮት ወደ ውጪ ሲመለከት ይስሐቅና ርብቃ እንደባልና ሚስት በመዳራት ሲጫወቱ አየ።

⁹ስለዚህ አቢሜሌክ ይስሐቅን አስጠርቶ "ለካስ ርብቃ ሚስትህ ናት! ታዲያ "እኀቴ ናት" ያልከው ለምንድን ነው?" ሲል ጠየቀው። እርሱም "ሚስቴ ነች ያልኩ እንደሆነ ሰዎች ይገድሉኛል ብዬ አስፈራሁ ነው" ብሎ መለሰ። ¹⁰አቢሜሌክ "ይህ በእኛ ላይ ያደረግኸው ነገር ምንድን ነው? ከእኛ ሰዎች አንዱ በቀላሉ ሚስትህን ለመድፈር በቻለ ነበር፤"

¹¹ቀጥሎም አቢሜሌክ "ይህን ሰው ወይም ሚስቱን የሚነካ ሰው በሞቱ ይቀጣል" የሚል ማስጠንቀቂያ ለሕዝቡ ሰጠ።

¹²ይስሐቅ በዚያች ምድር ዘርን ዘራ፤ እግዚአብሔር ስለባረከውም በዚያች ዓመት መቶ አጥፍ አመረተ፤ ¹³ሀብት በሀብት ላይ እየተጨመረበት ዘመን የእርሱ አገልጋዮች ቁፍረዋቸው የነበሩትን የወሃ ጉድጓዶች ሁሉ ዐፈር ሞልተው ደፈኑአቸው። ¹⁴ብዙ የበግና የከብት መንጋ፤ እንዲሁም ብዙ አገልጋዮች ስለ ነበሩት ፍልስጥኤማውያን ቀኑበት።

¹⁵ስለዚህ የይስሐቅ አባት አብርሃም በሕይወት በነበረበት ዘመን የእሱን አገልጋዮች ቁፍረዋቸው የነበሩትን ወሃ ጉድጓዶች ሁሉ ዐፈር ሞልተው ደፈኑአቸው። ¹⁶በዚያን ጊዜ አቢሜሌክ ይስሐቅን "ሳይልህ ከእኛ ይልቅ እየበረታ ስለሄደ፤ አገራችንን ለቀህ ውጣ" አለው። ¹⁷በዚህ ምክንያት ይስሐቅ ያንን ቦታ ለቆ በገራር ሸለቆ ውስጥ ሰፈረ፤ እዚያም ተቀመጠ።

¹⁸አብርሃም በሕይወት ሳለ አስቆፍሮአቸው የነበሩትን አብርሃም ከሞተ በኋላ ግን ፍልስጥኤማውያን የደፈኑአቸውን የወሃ ጉድጓዶች ይስሐቅ እንደገና እንዲቆፍሩ አደረገ፤ አባቱ ባወጣላቸው ስሞችም ጠራቸው።

¹⁹የይስሐቅ አገልጋዮች በሸለቆው ውስጥ የወሃ ጉድጓድ ቁፍሩና ጥሩ የምንጭ ውሃ አገኙ፤ ²⁰የገራር እረኞች ግን "ይህ ውሃ የእኛ ነው" በማለት ከይስሐቅ እረኞች ጋር ተጣሉ። በዚህ ምክንያት ይስሐቅ ጉድጓዱን "ዔሣቅ" ብሎ ሰየመው።

²¹የይስሐቅ አገልጋዮች ሌላ የወሃ ጉድጓድ ቁፈሩ፤ በዚህኛውም ጉድጓድ ምክንያት ሌላ ጠብ ተነሣ፤ ስለዚህ ይስሐቅ ይህን ጉድጓድ "ስጥና" ብሎ ሰየመው። ²²ከዚያም እልፍ ብሎ ሌላ የወሃ ጉድጓድ ምክንያት ምንም ጠብ ስላልተናሳ "እነሆ አሁን እግዚአብሔር ሰፊ ቦታ ሰጠን፤ በምድር ላይም እንበዛለን ሲል ያንን ቦታ 'ረሐቦት' ብሎ ሰየመው።

²³ከዚያ በኋላ ይስሐቅ ወደ ቤርሳቤህ ወጣ፤ ²⁴በዚያን ሌሊት እግዚአብሔር ተገለጠለትና "እኔ የአባትህ አምላክ ነኝ፤ እኔ ከአንተ ጋር ስለሆንኩ አትፍራ! ለአገልጋዬ ለአብርሃም በገባሁት ቃል ኪዳን መሠረት እባርክሃለሁ፤ ዘርህንም አበዛዋለሁ" አለው። ²⁵ይስሐቅ በዚያ መሠዊያ መሠዊያ ሠራና ለእግዚአብሔር ሰገደ፤ መኖሪያውንም እዚያ አደረገ፤ አገልጋዮቹም ሌላ ጉድጓድ ቆፈሩ።

²⁶አቢሜሌክ ከአማካሪው ከአሐዘትና ከሠራዊቱ ኣሹኮ ሐራኮል ጋር ይስሐቅን ለመጎብኘት ከገራር ወት፤ ²⁷ስለዚህ ይስሐቅ "ከዚህ በፊት ጠልታችሁን አገራችሁ እንደወጣ አድርጋችሁኛል፤ ታዲያ አሁን ልትሳበኝ የመጣችሁት ለምንድን ነው?" አላቸው።

²⁸እርሱም እንዲህ ሲሉ መለሱለት፡ "እግዚአብሔር ከአንተ ጋር መሆኑን በግልጽ ዐውቀናል፤ ስለዚህ በእኛና በአንተ መካከል በሰላም ለመኖር የሚያስችል ስምምነት በመሰላ ለመፈፀም አስባል፤ በዚህም መጀረብ ቃል ኮዳን እንድትገባልን የሚንፈለገው፤ ²⁹በእኛ ላይ ምንም ዓይነት በደል እንዳታደርስብን ነው፤ ምክንያቱም እኛ በአንተ ላይ ምንም ግፍ አልሠራንም፤ ዘወትር መልካም ነገር አደረግንልህ እንጂ ክፉ አልደረግብህም፤ ከአገራችንም የወጣኸው በሰላም ነው፤ አሁንም እግዚአብሔር ባርኮሃል።"

³⁰ከዚህ በኋላ፣ ይስሐቅ ግብዣ አደረገላቸው፤ እነሱም በሉ፣ ጠጡ። ³¹በማግሥቱ ጠዋት በማለዳ ተነሡና ተማማሉ፤ ይስሐቅ ካስናበታቸው በኋላም በሰላም ሄዱ።

³²ከዚያ ቀን የይስሐቅ አገልጋዮች መጥተው ስለ ቁፈሩት ጉድጓድ ለይስሐቅ ነገሩት፤ "ወሃ አገኘን" ብለውም አበሠሩት። ³³እርሱም የወሃን ጉድጓድ "ሳቤህ" ብሎ ጠራው፤ ስለዚህም የከተማይቱ ስም አስከ ዛሬ "ቤርሳቤህ" እየተባለ ይጠራል።

³⁴ዓሳው እርባ ዓመት ሲሆንም የብሔራን ልጅ ዮዲትንና የኤሎንን ልጅ ባሴማትን አገባ፤ ሁለቱም ሔታውያን ነበሩ። ³⁵ይህም ጋብቻ ይስሐቅንና ርብቃን ሲያዝናኸው ይኖር ነበር።

27 ¹ይስሐቅ እርጅቶ ዐይኖቹም ታውረው ነበር፤ ታላቁ ልጁን ዓሳውን፤ "ልጄ ሆይ!" ብሎ ጠራው፤ ልጁም "እነሆ አለሁ" አለ። ²ይስሐቅም እንዲህ አለው፡ "እንደምታየኝ እርጅቻለሁ፤ የምሞትበትንም ቀን አለውቀኝ፤

³ስለዚህ የምታድንበትን ቀስትና ፍላጻ ያዝ፤ ወደ ዱር ሂድና አውሬ አድነህ ሥጋ አምጣልኝ፤ ⁴ልክ እንደምወደው አድርገህ ምግብ ሥራልኝ ከበላሁም በኋላ ከመሞቴ በፊት የመጨረሻ ምርቃቴን እስጥሃለሁ።"

⁵ይስሐቅ ለልጁ ለዓሳው ወደ አደን ከሄደ በኋላ፣ ⁶ርብቃ ልጅዋን ያዕቆብን "አባትህ ዓሳውን እንዲህ ሲለው ሰማሁ፤ ⁷አውሬ አድነህ ሥጋ አምጣልኝ፤ ልክ እንደምወደው አድርገህ የጣፈጠ ምግብ ሥራልኝ፤ ሳልሞትም በእግዚአብሔር ፊት እርቅሃለሁ፤

⁸አሁንም ልጄ ሆይ! የምነግርህን አድምጥ፤ የማዝህንም አድርግ፤ ⁹አባትህ እንደሚወደው አጣፋጩ ጥሩ ምግብ እንደሠራለት፤ ወደ መንጋዎች ሂድና ሁለት የሰቡ የፍየል ጥቦቶች አምጣልኝ፤ ¹⁰አንተም ያዘጋጀሁትን ምግብ እንዲበላ ለአባትህ ወስድህ ታቀርብላታለህ፤ በዚህ ዐይነት አባትህ ከመሞቴ በፊት ይመርቅሃል።"

¹¹ያዕቆብ ግን እናቱን ርብቃን "የወንድሜ የዓሳው ገላ ጠጉራም ነው፤ የ እኔ ገላ ግን ምንም ጠጉር የሌለው ለሰላሳ ነው፤ ¹²ምናልባት አባቴ ቢዳሰስኝና እንዳታለልኩህ ቢያውቅ በምርቃት ፈንታ እርግማን እንደማተርፍ ታውቁ የለምን?" አላት።

¹³እናቱም "ልጄ ሆይ! የአንተ እርግማን በእኔ ላይ ይሁን፤ አሁንም እንደነገርህ አድርግ፤ ሄድህ ጥቦቶቹን አምጣልኝ" አለችው። ¹⁴ስለዚህ ሄዶ ጥቦቶቹን አመጣለት እርስዋም ልክ አባቴ እንደሚወደው እድርጋ ጥሩ ወጥ ሠራች፤

¹⁵የታላቁ ልጅዋን የዓሳውን የክት ልብስ ከተቀመጠበት ቦታ አውጥታ ለያዕቆብ አለበሰችው። ¹⁶የፍየሎቹንም ቆዳ በክንዶቹ ላይና ጠጉር በሌለበት በአንገቱ ላይ አለበሰችው። ¹⁷ያዘጋጀውም ጥሩ ወጥ ከጋገረችው እንጀራ ጋር ልልጅዋ ለያዕቆብ ሰጠችው።

¹⁸ያዕቆብ ወደ አባቴ ሄደና "አባባ!" አለው፤ እርሱም "እነሆ አለሁ! ለመሆኑ አንተ የትኛው ልጄ ነህ!" አለ። ¹⁹ያዕቆብም "የቡርሶ ልጅህ ዓሳው ነኝ፤ እነሆ እንዳዘዘክኝ አድርጌአለሁ፤ እንድትመርቅኝ አስቲ ቀና በልና ያመጣሁልህን የአደን ሥጋ ተመገብ" አለው።

²⁰ይስሐቅም "ልጄ ሆይ! እንዴት ቶሎ ልታገኝ ቻልህ?" አለው። ያዕቆብም "አምላክህ እግዚአብሔር ስለረዳኝ በቶሎ ለማግኘት ቻልሁ" አለው። ²¹ይስሐቅም "እስቲ ወደ እኔ ቀረብ በልና ልዳብስህ፤ በእርግጥ አንተ ዓሳው ነህን?" አለው።

²²ያዕቆብም ወደ አባቴ ተጠጋ፤ አባቱም ዳሰሰውና "ድምፅህ የያዕቆብ ድምፅ ይመስላል፤ ክንድህ ግን የዓሳውን ክንድ ይመስላል" አለው። ²³ክንዶቹ እንደ ዓሳው ክንዶች ጠጉራም ስለ ነበሩ ይስሐቅ ያዕቆብን ለይቶ ማውቅ አልቻለም፤ ሊመርቀው ከዝዘጋጀ በኋላ፤

²⁴"እርግጥ አንተ ልጄ ዓሳው ነህን?" ሲል እንደገና ጠየቀው፤ እርሱም "አዎ ነን" አለ። ²⁵ይስሐቅም "ልጄ! በል ከአደንከው ሥጋ አቅርባልኝ፤ ከበላሁም በኋላ እመርቅህለሁ" አለው። ያዕቆብም ምግቡን አቀረበለት፤ የወይን ጠጅም እንዲጠጣ አመጣለት።

²⁶ከዚህ በኋላ አባቴ ይስሐቅ "ልጄ ሆይ! ቀረብ በልና ሳመኝ" አለው፤ ²⁷ያዕቆብም ቀርቦ ሳመው። ይስሐቅ የያዕቆብ ልብስ ባሽተተ ጊዜ እንዲህ ሲል መረቀው፡ "እነሆ የልጄ መልካም ሽታ እግዚአብሔር እንደባረከው የእርሻ ሽታ ነው፤

²⁸እግዚአብሔር ከሰማይ የሚያረሰርሰው ተል ይስጥህ፤ ምድርህን ያለምልምልህ፤ እህልንና የወይን ጠጅህን ያብዛልህ፤

²⁹መንግሥታት ይገዙልህ፤ ሕዝቦችህም ያገልግላህ፤ በወንድሞችህ ሁሉ ላይ አለቃ ሆን፤ የእናትህም ልጆች ይስገዳልህ፤ የሚረገጡህ የተረገሙ ይሁኑ፤ የሚመርቁህ የተመረቁ ይሁኑ።"

³⁰ይስሐቅ ያዕቆብን መርቆ እንዳበቃና ያዕቆብም አባቱን ፊት እንደወጣ ወዲያውኑ ዓሳው ከአደን ተመልሶ መጣ። ³¹እርሱም በበኩሉ የጣፈጠ ወጥ ሠርቶ ለአባቴ አቀረበለትና "አባቴ ሆይ እንድትመርቅኝ፤ እስቲ ቀና ብለህ ካመጣሁልህ የአደን ሥጋ ብላ" አለው።

³²ይስሐቅም "አንተ ማን ነህ?" አለው፤ እርሱም "እኔ የቡርሶ ልጅ ዓሳው ነኝ" አለ። ³³ይስሐቅም እጅግ ደንግጦ እየተነቀጠቀጠ "ታዲያ አውሬ አድኖ ያመጣልኝ ማን ነበረ? ልክ አንተ ከመምጣትህ በፊት ተመገብሁ የመጨረሻ ምርቃቴንም ሰጠሁት፤ ምርቃቱም ተእርሱ ሆኖ ይኖራል" አለው።

³⁴ዓሳው ይህን በሰማ ጊዜ ድምፁን ከፍ በማድረግ ምርር ብሎ እያለቀስ "አባቴ ሆይ! እኔንም መርቅኝ!" አለ። ³⁵ይስሐቅም "ወንድምህ መጥቶ እኔን በማታለል የአንተን ምርቃት ወስዶብሃል" አለው።

³⁶ዓሳውም "እርሱ እኔን ሲያሰናክለኝ ይህ ሁለተኛው ነው፤ ያዕቆብ መባሉ ተገቢ ነው፤ ከዚህ በፊት ብኩርናዬን ወሰደብኝ፤ አሁን ደግሞ ምርቃቴን ቀማኝ፤ ታዲያ ለእኔ ያስቀረከው ምንም ምርቃት የለምን? አለው። ³⁷ይስሐቅም "ቀድሞ ብዬ እርሱን የአንተ ጌታ አድርጌዋለሁ፤ ወንድሞቹ ሁሉ የእርሱ አገልጋዮች እንዲሆኑ አድርጌአለሁ፤ እህልና የወይን ጠጅ እንዲበዛላት አድርጌአለሁ፤ ልጄ ሆይ! እንግዲህ ለአንተ ምን ላደርግልህ እችላለሁ?" አለው።

³⁸ዓሳውም "አባቴ ሆይ! ምርቃትህ እንዴት ብቻ ናትን? እባክህ እኔንም መርቅኝ" እያለ ለማልቀስ አባቱን ነዘነዘው።

³⁹ይስሐቅም እንዲህ አለው። "በረከት ከሞላበት ለምለም ምድር ርቁህ ትኖራለህ፤ የሰማይ ጠልም አታገኝም፤ ⁴⁰በሰይፍም ሳይል ትኖራለህ፤ የወንድምህም አገልጋይ ትሆናለህ፤ በተቃወምከውም ጊዜ ግን ከእርሱ ጭቁና ትላቀቃለህ።"

⁴¹አባቴ ስለመረቀው ዓሳው ያዕቆብን አጥብቆ ጠላው፤ በልቡም "አባቴ በቅርብ ቀን ይሞታል፤ ከዚህ በኋላ ወንድሜን ያዕቆብን እንደለዋለሁ" ብሎ አሰበ። ⁴²ነገር ግን ርብቃ የዓሳውን ዕቅድ ስለ ሰማች፣ ያዕቆብን ጠርታ እንዲህ አለችው፡ "አድምጠኝ፤ ወንድምህ ዓሳው አንተን በመግደል ሊቀጥልህ አስቦአል፤

⁴³አሁንም ልጄ ሆይ! የምልህን አድርግ፤ ተነሥተህ በካራን ወደሚገኘው ወደ ወንድሜ ወደ ላባ ሸሽ፤ ⁴⁴የወንድምህ ቁጣ እስኪበርድ ድረስ ለጥቂት ጊዜ እዚያው ቆይ፤

⁴⁵ቁጣውም ሲበርድ ያደረግህበትን ነገር ይረሳል፤ ከዚያ በኋላ ሰው ልኬ አስመጣሃለሁ፤ ሁለታችሁም በአንድ ቀን ማጣት አልፈልግም።

⁴⁶ርብቃ ይስሐቅን "ዓሳው ባገባቸው በእነዚህ በሐታውያን ሴቶች ምክንያት መኖሪን ጠላሁት፤ ያዕቆብ ደግሞ ከእነዚህ ከሐታውያን ሴቶች አንዲቱ ከገባ ለመኖር ይልቅ ሞቴን እመርጣለሁ" አለችው።

28 ¹ይስሐቅ ያዕቆብን ጠርቶ መረቀው፤ እንዲህም ሲል አዘዘው፡ "ከነዓናዊት ሴት እንድታገባ፤ ²ይልቅስ ተነሥተህ በመስጴጦምያ ወዳለው ወደ እናትህ አባት ወደ ባቱኤል ቤት ሂድ፤ እዚያም ከአባትህ ከገባ ሴቶች ልጆች አንዱን አግባ፤

³ሁሉን የሚችል እግዚአብሔር ይባርክህ፤ ብዙ ልጆችም ይስጥህ፤ የብዙ ሕዝቦችም አባት ያድርግህ፤ ⁴አብርሃምን እንደባረከ አንተንና ዘርህን ይባርክ፤ ይህንንም ለአብርሃም ሰጥቶት የነበረውንና አንተም ደስተኛ ሆነህ የኖርክበት ምድር ርስት አድርጎ ይስጥህ።"

⁵በዚህ ሁኔታ ይስሐቅ ያዕቆብን አሰናበተው፤ ያዕቆብም በመስጴጦምያ ወደሚያኖረው ወደ ላባ ሄደ፤ ላባ የያዕቆብና የዔሳው እናት የርብቃ ወንድም ነበረ፤ አባቱም ሶርያዊው ባቱኤል

⁶ይስሐቅ ያዕቆብን እንደመረቀና ሚስት እንደሚፈልግ ወደ መስጴጦምያ እንደላከው ዔሳው ተረዳ፤ ይስሐቅ ያዕቆብን ሲመርቀው "ከነዓናዊት ሴት እንዳታገባ" ብሎ ያዘዘው መሆኑንም ሰማ፤ ⁷ያዕቆብ ለአባቱና ለእናቱ በመታዘዝ ወደ መስጴቶምያ መሄዱንም ተረዳ፤

⁸በዚህም አባቱ ይስሐቅ የከነዓንያውያንን ሴቶች እንደማይወድ ዔሳው ተገነዘበ፤ ⁹ስለዚህ ከዚህ በፊት ከገባቸው ሌላ በተጨማሪ ወደ አብርሃም ልጅ ወደ እስማኤል ሄዶ ልጁን ማሐለትን አገባ፤ እርሱም የነባዮት እጎት ናት።

¹⁰ያዕቆብ ቤርሳቤህን ትቶ ወደ ካራን ለመሄድ ተነሣ፤ ¹¹ፀሐይ በጠለቀች ጊዜ ወደ አንድ ስፍራ መጥቶ ዐፈረ፤ በዚያም አንድ ድንጋይ ተንተርሶ ተኛ፤

¹²በሕልሙም ከመሬት እስከ ሰማይ የሚደርሰው መስላል አየ፤ በመስላሉም የእግዚአብሔር መላእክት ወደ ላይ ይውጡና ወደ ታች ይውረዱ ነበር። ¹³እግዚአብሔር በአጠገቡ ቆሞ እንዲህ አለው፡ "እኔ የአባትህ የአብርሃምና የይስሐቅ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፤ ለአንተና ለዝርያዎችህ እንዲሆን ይህን የተገኘበት ምድር እስጥሃለሁ።

¹⁴ዘርህን እንደ ምድር አሸዋ አበዛዋለሁ፤ እነርሱ በሁሉ አቅጣጫ ይዞታቸውን ያስፋፋሉ፤ በአንተና በዘርህ የዓለም ሕዝቦች ሁሉ ይባረካሉ።" ¹⁵እይዞህ! እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ በምትሄድበት ስፍራ ሁሉ እጠብቅሃለሁ፤ ወደዚያም ምድር በደህና እመልስሃለሁ፤ የገባሁልህን ቃል ኪዳን ሁሉ እፈፅምልሃለሁ፤ ከቶም አልተወህም።"

¹⁶ያዕቆብም ከእንቅልፉ ነቃና "በእርግጥ እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ አለ፤ እኔ ግን ይህን አለውቅሁም ነበር"አለ። ¹⁷በጣም ፈርቶም ስለነበር "ይህ እንዴት የሚያስፈራ ቦታ ነው፤ ይህ የእግዚአብሔር ቤት መሆን አለበት፤ ወደ ሰማይ የሚያስገባው በር ይህ ነው"አለ።

¹⁸ያዕቆብ በማግሥቱም ጠዋት በማለዳ ተነሣ፤ ተንተርሶት የነበረውንም ድንጋይ መታሰቢያ እንዲሆን እንደ ሐውልት አቆመው፤በላይ ላይም የወደራ ዘይት አፈሰሰበት።

¹⁹ይህንንም ስፍራ "ቤትኤል" ብሎ ሰየመው፤ ይህ ስፍራ ከዚያ በኋላ ሎዛ እየተባለ ይጠራ ነበር።

²⁰ከዚህ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ብሎ ለእግዚአብሔር ተሳለ "ከእኔ ጋር ሆነህ በምትሄድበት መንገድ ብትጠብቀኝ፤ የሚያስፈልገኝን ምግብና ልብስ ብትሰጠኝ፤" ²¹ወደ አባቱም ቤት በሰላም ብትመልስኝ፤ አንተ አምላኬ ትሆናለህ፤ ²²ይህ ለመታሰቢያነት ያቆምሁት ድንጋይ ወደ ፊት የእግዚአብሔር ቤት ይሆናል፤ ከምትሰጠኝም ሁሉ ከዐሥር አንዱን እጅ ለአንተ እሰጣለሁ።"

29 ¹ያዕቆብ ጉዞውን ቀጥሎ በስተ ምሥራቅ ወዳለው አገር ደረሰ፤ ²እዚያም በሜዳ ላይ አንድ የውሃ ጉድጓድ አየ፤ በሦስት የተከፈሉ የበግ መንጋዎች በጉድጓድ ዙሪያ ነበሩ፤ መንጋዎቹ ውሃ የሚጠጡት ከዚሁ ጉድጓድ ነበር፤ ጉድጓዱም የሚዘጋበት ድንጋይ ትልቅ ነበር፤ ³መንጋዎቹ ሁሉ እዚያ ከተሰበሰቡ በኋላ እረኞቹ ድንጋዩን አንከባለው ከጉድጓዱ ውሃ ያጠቁአቸው ነበር፤ መንጋዎቻቸውን ካጠጡ በኋላ ግን ድንጋዩንም መልሰው በጉድጓዱ አፍ ላይ ይከዱትታል።

⁴ያዕቆብም እረኞቹን "ወዳጆቼ ሆይ! ከየት ነው የመጣችሁት?" ብሎ ጠየቃቸው። እነሱም "እኛ የመጣነው ከካራን ነው" አሉት። ⁵እርሱም "የናኮርን የልጅ ልጅ ላባን ታወቁታላችሁን?" ብሎ ጠየቃቸው። እነሱም "አዎ እናውቀዋለን" አሉት። ⁶እርሱም "ለመሆኑ እርሱ ደኅና ነውን?" አላቸው። እነርሱም "አዎ፤ ደኅና ነው፤ እንዲያውም ልጄ ራሔል ያችውልህ! በጎች እየነዳች በመምጣት ላይ ነች" አሉት።

⁷ያዕቆብም "ጊዜው ገና ቀን ነው፤ መንጋዎቻቸውንም ወደ ቤት የምታስገቡበት ሰዓት ገና አልደረሰም፤ ታዲያ ለምን ውሃ አጠጥታችሁ አታሰማሩአቸውም? ፤ አለ። ⁸እነርሱም "እረኞች ሁሉ መንጋዎቻቸውን ይዘው እዚህ ከመሰብሰባቸው በፊት ምንም ማድረግ አንችልም፤ ሁሉም እዚህ ከመጡ በኋላ ግን ድንጋዩን በጎብረት አንከባለን በጎቹን እናጠጣቸዋለን" አሉት።

⁹ያዕቆብም ከእረኞቹ ጋር በመነጋገር ላይ ሳለ ራሔል የአባትዋን በጎች ይዛ ወደዚያ መጣች፤ ምክንያቱም እርሱም የበጎች እረኛ ነበረች። ¹⁰ያዕቆብ ያጉቱን የላባን በጎች እየነዳች ስትመጣ ራሔልን አይቶ ወደ ጉድጓድ ሄደ፤ ጉድጓዱ የተከደነበትንም ድንጋይ አንከባሎ በጎቹን አጠጣቸው።

¹¹ከዚያ በኋላ ራሔልን ሳማት። ከደስታውም ብዛት የተነሣ አለቀሰ፤ ¹²"እኔ የአባትሽ እጎት የሆነችው የርብቃ ልጅ ሄደች።

¹³ላባም የእጎቱ ልጅ ያዕቆብ መምጣቱን በሰማ ጊዜ ሊቀበለው ፈጥኖ ሄደ፤ አቅፎ ከሳመውም በኋላ ወደ ቤት አመጣው፤ ያዕቆብ የሆነውን ሁሉ ለላባ ነገረው፤ ¹⁴ላባም "በእርግጥ አንተ ቅርብ የሥጋ ዘመዴ ነህ" አለው፤ ያዕቆብም አንድ ወር ያህል ከአጎቱ ጋር ተቀመጠ።

¹⁵ላባ ያዕቆብን "ዘመዴ በመሆን ብቻ በነፃ ልታገለግለኝ አይገባህም፤ ስለዚህ ምን ያህል ደመወዝ ላስብልህ? አለው። ¹⁶ላባ ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ ታላቁቱ ልያ፤ ታናሹቱ ራሔል ይባሉ ነበር። ¹⁷ልያ ዐይነ ልም ስትሆን፤ ራሔል ግን ቁመናም የሚያምር የደስ ደስ ያላት ነበረች። ¹⁸ያዕቆብ ራሔልን እጅግ ስለወደዳት "ራሔልን ብትድርልኝ ሰባት ዓመት አገለግልሃለሁ" አለ።

¹⁹ላባም "ለሌላ ሰው ከምሰጣት ይልቅ ለአንተ ብሰጥህ ይሻለኛል፤ እሺ ተስማምቼአለሁ፤ እዚሁ ከእኔ ጋር ኑር" አለው። ²⁰ያዕቆብ ራሔልን ለማግባት ሰባት ዓመት አገለገለ፤ ይሁን እንጂ ራሔልን በጣም ይወዳት ስለነበር የቆየበት ጊዜ ጥቂት ቀን ብቻ መስሎ ታየው።

²¹ከዚያ በኋላ ያዕቆብ ላባን "እነሆ የአገልግሎት ዘመኔ ተፈፅሞአል፤ ሚስት እንድትሆነኝ ልጅህን ሰጠኝ" አለው። ²²ላባም የሠርግ ድግስ አዘጋጅቶ በአቅራቢያው የሚገኙትን ሰዎች ሁሉ ጠራ።

²³ነገር ግን ላባ በራሔል ምትክ ልያን ለያዕቆብ ሰጠው፤ ያዕቆብም ከልያ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አደረገ። ²⁴ላባ ሴት አገልጋዩን ዚልፋን አገልጋያዋን እንድትሆን ለልጁ ለልያ ሰጣት። ²⁵በማግስቱ ጠዋት ያዕቆብ አብራው ያደረችው ልያ መሆኑን ባወቀ ጊዜ ወደ ላባ ሄዶ "ይህ ያደረግህብኝ ነገር ምንድን ነው? ያገለገልሁህ ራሔልን ለማግኘት አልነበረም? ታዲያ ለምን አታለልከኝ"አለው።

²⁶ላባም "ታላቁቱ ሳትዳር፤ ታናሹቱን መዳር የአገራችን ልማድ አይደለም፤ ²⁷የልያ ሠርግ ሰባት ቀን እስኪሞላው ድረስ ጠብቅ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ሰባት ዓመት የምታገለግለኝ ከሆነ ራሔልን እስጥሃለሁ" አለው።

²⁸ያዕቆብም ነገሩ ተስማማ፤ ከልያ ጋር ሰባት ቀን ተሞሽሮ ከቆየ በኋላ፤ ላባ ልጁን ራሔልን ለያዕቆብ ሳረለት። ²⁹ላባ ሴት አገልጋዩን ባላን አገልጋይዋ እንድትሆን ለልጁ ለራሔል ሰጣት። ³⁰ያዕቆብ ከራሔልም ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት አደረገ፤ ከልያም አብልጦ ወደዳት፤ ከዚያ በኋላ ላባን ሰባት ዓመት አገለገለው።

³¹ልያ የራሔልን ያህል እንዳልተወደደች እግዚአብሔር ባየ ጊዜ መውለድ እንድትችል ማሕፀንዋን ከፈተላት፤ ራሔል ግን መኻን ሆነች፤ ³²ልያ ርርግዛ ወንድ ልጅ ወለደች፤ "እግዚአብሔር መከራዬን ተመለከተ፤ ከእንግዲህስ ወዲያ ባሌ ይወደኛል" ስትል ስሙን ሮቤል አላችው።

³³እንደገና አረገዝችና ሌላ ወንድ ልጅ ወደች፤ "እግዚአብሔር እንዳልተወደደሁ ሰማ፤ ይህንንም ልጅ ደግሞ ሰጠኝ" ስትል ስሙን ስምዖን አላችው። ³⁴እንደገና 'አረገዝችና ሌላ ወንድ ልጅ ወለደች፤ "እንግዲህ ሦስት ወንዶች ልጆች ስለ ወለድሁለት ባሌ ከእኔ ጋር በፍቅር ይጠመዳል" ስትል ስሙን ሌዊ አላችው፤

³⁵እንደገና አረገዝችና ወንድ ልጅ ወለደች፤ "እሁንስ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ" ስትል ስሙን ይሁዳ አላችው፤ ከዚህ በኋላ መውለድ አቋረጠች።

30 ¹ራሔል ለያዕቆብ አንድም ልጅ እንዳልወለደችለት ባየች ጊዜ በእገቷ ቀናች። ያዕቆብንም፡ “ልጅ ስጠኝ አለበለዚያ እሞታለሁ” አላችው። ²ያዕቆብም ራሔልን ተቆጥቶ፤ “እኔ የሆድሽን ፍሬ በነሳሽ በእግዚአብሔር ቦታ ነኝን?” አላት።

³እርሷም፡ “እነሆ፤ አገልጋዬ ባላ አላችልሁ፤ ልጆች እንድትወልድልኝና እኔም ደግሞ በእርሷ አማካይነት ልጆች እንዳገኝ ከእርሷ ጋር ተኛ” አላችው። ⁴ስለዚህ ባላን እንደሚስት አድርጋ ሰጠችው፤ ያዕቆብም ከእርሷ ጋር የግብረ-ሥጋ ግንኙነት አደረገ።

⁵ባላም አረገዝችና ወንድ ልጅ ወለደችለት። “ራሔልም፡- “እግዚአብሔር ፈረደልኝ፤ ልመናዬንም ሰምቶ ወንድ ልጅ ሰጥቶኛል” አላች። ስለዚህ ስሙን ዳን ብላ ጠራችው።

⁷የራሱል አገልጋይ ባለ ዳግመኛ አረገዞችና ለያዕቆብ ሁለተኛ ወንድ ልጅ ወለደች። ⁸ከእኛ ጋር ብርቱ ትግል ታግዬ አሸነፍኋት” አለች። ስለዚህ ስሙን ንፍታሌም ብለ ጠራችው።

⁹ልያም ልጅ መውለድ ማቆሟን እንደተረዳች፣ አገልጋይዋን ዘላፋን ሚስት እንድትሆነው ለያዕቆብ ሰጠችው። ¹⁰የልያ አገልጋይ ዘላፋም ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤

¹¹ልያም፣ “እንዴት የታደልሁ ነኝ!” ስትል ስሙን ጋድ ብለ ጠራችው።

¹²የልያም አገልጋይ ዘላፋ ለያዕቆብ ሁለተኛ ልጅ ወለደችለት፤ ¹³ልያም፣ “እጅግ ደስ ብሎኛል፤ ከእንግዲህ ወዲያ ሴቶች ‘ደስተኛዋ’ ይሉኛል አለች፤ ስሙንም ‘አሴር’ ብለ ጠራችው።

¹⁴በሰንዴ መከር ወራት ሮቤል ወደ ዱር ሄዶ እንኮይ አገኘ፤ ለእናቱ ለልያም አመጣላት፤ ራሱልም ልያን፣ “እባክሽን ልጅሽ ካመጣልሽ እንኮይ ሰጪኝ” አለችት። ¹⁵ልያም፦ “ባሌን የቀማሽኝ አነሰና የልጄን እንኮይ ደግሞ ልትወስዷ አማረሽ?” አለችት። ራሱልም፣ “ስለልጅሽ እንኮይ ዛሬ ያዕቆብ ከእንቺ ጋር ይደር” አለችት።

¹⁶በዚያ ምሽት ያዕቆብ ከእርሻ ሲመለስ፣ ልያ ወጥታ ተቀበለችውና፣ “በልጄ እንኮይ ስለተከራየሁኑ የዛሬው አዳርህ ከእኔ ጋር ነው” አለችው። ያዕቆብም በዚያች ሌሊት ከእርሷ ጋር አደረ። ¹⁷እግዚአብሔር የልያን ጸሎት ሰማ፣ ስለዚህ አረገዞችና ለያዕቆብ አምስተኛውን ወንድ ልጅ ወለደችለት። ¹⁸ልያም፦ “አገልጋዬን ለባሌ በመስጠቴ እግዚአብሔር ደመወዜን ከፈለኝ” አለች። ስሙንም ይሳኮር አለችው።

¹⁹ልያ አሁንም ደግሞ ፀነሰች፤ ለያዕቆብም ስድስተኛውን ወንድ ልጅ ወለደች። ²⁰እርሷም፣ “እግዚአብሔር በከበረ ስጦታ አድሎኛል፤ ስድስት ወንዶች ልጆች ስለወለድሁለት ከእንግዲህ ባሌ አክብሮ ይይዘኛል” አለች፤ ስሙንም ዛብሎን አለችው። ²¹ከዚያም በኋላ ሴት ልጅ ወለደች ስምዋንም ዲና አለችት።

²²እግዚአብሔርም ራሱልን አሰበ፤ ጸሎትዋንም ሰምቶ ልጅ እንድትወልድ አደረጋት፤ ²³እርግዛም ወንድ ልጅ ወለደችና፣ “እግዚአብሔር ዕፍረቴን አስወገደልኝ” አለች፤

²⁴ደግሞም ሌላ ወንድ ልጅ ይጨምርልኝ ስትል ስሙን ዮሴፍ ብለ ጠራችው።

²⁵ራሱል ዮሴፍን ከወለደች በኋላ ያዕቆብ ላባን እንዲህ አለው፦ “ወደ ተወለድሁበት አገር እንድመለስ አሰናብተኝ፤ ²⁶አንተን በማገልገል ያገኝኋቸውን ሚስቶቼንና ልጆቼን ስጠኝና ልሂድ፤ ምን ያህል አገልግሎት እንዳበረከትኩልህ ታወቃለህ።”

²⁷ላባም፣ “በአንተ ምክንያት እግዚአብሔር እንደባረከኝ በንግርት መረዳቴን ልነግርህ እወዳለሁ፤ ²⁸የምትፈልገውን ደመወዝ ንገረኝና እክፍልሃለሁ” አለው።

²⁹ያዕቆብም እንዲህ አለው፦ “እንዴት እንዳገለገልሁኑና የከብትህም መንጋ በእኔ ጠባቂነት እንዴት እንደረባልህ አንተ ታወቃለህ፤ ³⁰እኔ ከመምጣቴ በፊት ጥቂት የነበሩት መንጋዎችህ አሁን እጅግ በዝታዋል፤ በተሰማራሁበት ሁሉ እግዚአብሔር በረከትኝ አብዝቶልሃል። ታዲያ፣ ለራሴ ቤት የሚያስፈልገኝን የማቀርበው መቼ ነው?”

³¹ላባም፣ “ታዲያ ምን ያህል ልክፈልህ?” ብሎ ጠየቀው። ያዕቆብም እንዲህ ሲል መለሰ፦ “እኔ የምልህን እንደ ነገር ብቻ ብታደርግልኝ መንጋህን ማስማራቴንና መጠበቁን እቀጥላልሁ፤ ³²ዛሬ በመንጋዎችህ መካከል ልለፍና ዝንጉርጉርና ነቁጣ ጥቁርም የሆኑትን በጎች ሁሉ ልለይ፤ እንዲሁም ነቁጣና ዝንጉርጉር የሆኑትን ፍየሎች እመርጣለሁ፤ እነርሱም ደመወዜ ይሆናሉ፤

³³ወደፊት ደመወዜን ለመቆጣጠር በምትመጣበት ጊዜ ታማኝነቴ ይታወቃል፤ ደመወዜን ለመቆጣጠር ስትመጣ ዝንጉርጉር ያልሆነ ወይም ነቁጣ የሌለበት ፍየል ብታገኝ፤ እንዲሁም ጥቁር ያልሆነ በግ ብታገኝ የተሰረቀ መሆኑን መረዳት ትችላልህ” አለው። ³⁴ላባም፣ “እሺ አንተ ባልከው እስማማለሁ” አለ።

³⁵ነገር ግን በዚያች ዕለት ከተባት ፍየሎች ሽመልመሌ የሆኑትን ወይም ነቁጣ ያለባቸውን ሁሉ እንዲሁም ከእነሱት ፍየሎች ነቁጣ ያለባቸውን ዝንጉርጉር የሆኑትን ሁሉ መረጠ፤ ደግሞም ጥቁር የሆኑትንም በጎች ሁሉ ለየና ወንዶች ልጆቹን አስጠበቃቸው። ³⁶ከዚህ በኋላ ላባ መንጋውን ነድቶ የሦስት ቀን መንገድ ያህል ከያዕቆብ ርቆ ሄደ፤ ያዕቆብም የቀሩትን የላባን መንጋዎች መጠበቁን ቀጠለ።

³⁷ያዕቆብም ልብን፣ ለወዝና ኤርምን ከሚባሉ ዛፎች እርጥብ በትሮችን ወሰደ፤ በበትሮቹ ያለው ነጭ እንዲታይ ሽመልመሌ አድርጎ ላጣቸው፤ ³⁸መንጋዎቹ ውሃ ለመጠጣት ሲመጡ ከፊት ለፊት እንዲያየዳቸው የተላጡትን በትሮች በውሃ ማጠጫዎቹ ውስጥ አደረጋቸው። መንገቹም ስሜታቸው ሲነሣሣና ውሃ ለመጠጣት ሲመጡ፣

³⁹በትሮቹን ፊት ለፊት እያዩ ይሳረሩ ነበር፤ ሽመልመሌ፣ ዝንጉርጉርና ነቁጣ የጣላቸውንም ግልገሎች ወለዱ። ⁴⁰ያዕቆብ እነዚህን ግልገሎች ለብቻ ለየ፤ የቀሩትን ግን ዝንጉርጉርና ጥቁር በሆኑት በላባ መንጋዎች ፊት ለፊት አቆማቸው፤ በዚህ ዓይነት የራሱን መንጋ ከላባ መንጋ ጋር ሳይቀላቅል ለብቻ አቆማቸው።

⁴¹ያዕቆብም ብርቱ እንስሶች አውራ ፈልገው በሚቅበጠበጡበት ጊዜ በትሮቹ እቅራቢያ እንዲጠቁ በትሮቹን በውሃ ገንዳዎች ውስጥ ፊት ለፊታቸው ያስቀምጥ ነበር፤

⁴²ደካማ በሆኑት እንስሶች ፊት ግን በትሮቹን እያስቀምጥም ነበር፤ ስለዚህ ደካሞቹ ለላባ ሲሆኑ፣ ብርቱዎቹ ለያዕቆብ ሆኑ።

⁴³በዚህም ሁኔታ ያዕቆብ እጅግ ባለጸጋ ሆነ፤ ብዙ መንጋዎች፤ ሴቶችና ወንዶች አገልጋዮች፣ ብዙ ግመሎችና አህዮችም ነበሩት።

31 ¹የላባ ወንዶች ልጆች፣ “ያዕቆብ የአባታችንን ሀብት እንዳለ ወስዶታል፤ ይህ ሁሉ እርሱ ያከማቸውም ሀብት ከአባታችን የተገኘ ነው” እያሉ ሲያወሩ ያዕቆብ ሰማ።

²በላባም ዘንድ እንደቀድሞ ተወዳጅ አለመሆኑን ተረዳ። ³እግዚአብሔርም ያዕቆብን፣ “ወደ አባቶችህ ወደ ዘመዶችህ አገር ተመለስ፤ እኔም ከአንተ ጋር እሆናለሁ” አለው።

⁴ስለዚህ ያዕቆብ መንጋዎቹ ወደ ተሰማሩበት መስክ እንዲመጡ ራሱልንና ልያን አስጠራቸው፤ ⁵እንዲህም አላቸው፤ “አባታችሁ ስለ እኔ ያለው አመለካከት እንደ ቀድሞ አለመሆኑን ተረድቻለሁ፤ ቢሆንም የአባቴ አምላክ አልተለየኝም፤ ⁶መቼም ባለኝ አቅም አባታችሁን ማገልገሌን እናንተ ታወቃላችሁ።

⁷አባታችሁ ደመወዜን ዐጋር ጊዜ እየለዋወጠ አታልሎኛል፤ ሆኖም እንዲገዳኝ እግዚአብሔር አልፈቀደለትም። ⁸እርሱ፣ ‘ደመወዜህ ዝንጉርጉርቺ ይሆናሉ ሲለኝ፣ መንገቼ ሁሉ ዝንጉርጉር ወለዱ’፤ ደግሞም፣ ‘ደመወዜህ ሽመልመሌዎቼ ይሆናሉ ሲለኝ፣ መንገቼ ሁሉ ሽመልመሌ መልክ ያላቸውን ወለዱ፤ ⁹ስለዚህ እግዚአብሔር የአባታችሁን ከብቶች ወሰዶ ለእኔ ሰጠኝ።

¹⁰እንስሳቴ በሚጠቁበት ወራት የሚያጠቁቸው አውራ ፍየሎች ሽመልመሌ፣ ዝንጉርጉርና ነቁጣ መሆናቸውን በሕልም አየሁ። ¹¹በዚያው ሕልም የእግዚአብሔር መልእክ፦ ‘ያዕቆብ’ ብሎ ጠራኝ፤ እኔም ‘እነሆ አለሁ’ አልሁ።

¹²እርሱም እንዲህ አለኝ፦ ‘መንጋዎቼን የሚያጠቁቸው አውራ ፍየሎች ሽመልመሌ፣ ዝንጉርጉርና ነቁጣ ያለባቸው መሆናቸውን ተመልከት፤ ላባ የፈጸመብህን በደል አይቻለሁ። ¹³የድንጋይ ሐውልት በማቆም ዘይት ቀብተህ የተሳልህባት የቤቴል አምላክ እኔ ነኝ፤ አሁንም ይህን አገር ፈጥነህ ልቀቅ ወደ ተወለድህበትም ምድር ተመልሰህ ሂድ’ አለኝ።”

¹⁴ራሱልና ልያም እንዲህ ብለው መለሱለት፦ “ከአባታችን የምንወርሰው ድርሻ አለን? ¹⁵እርሱ እኛን የሚያየን እንደ ባዕዳን አይደለምን? ደግሞም እኮ እኛን ሽጦናል፤ የተሸጥንበትንም ዋጋ ራሱ በልቶታል። ¹⁶እግዚአብሔር ከአባታችን ወሰዶ ለአንተ የሰጠው ሀብት ሁሉ የእኛና የልጆቻችን ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የነገረህን ሁሉ አድርግ።”

¹⁷ከዚያም ያዕቆብ ተነሥቶ ልጆቹንና ሚስቶቹን በግመሎች ላይ አስቀመጠ፤ ¹⁸በመስጴጦምያ ካፈራው ሀብት ሁሉ ጋር ከብቶቹን በሙሉ ወደፊት አስቀደመ፤ ወደ አባቱም ወደ ይስሐቅ አገር፣ ወደ ከነዓን ምድር ጉዞውን ቀጠለ።

¹⁹ላባ በጎቹን ሊሸልክ ሄዶ ስለነበር፣ እርሱ በሌለበት ራሱል ከቤት የነበሩትን የአባቷን ጣዖቶች ሰርቃ ሄደች። ²⁰ያዕቆብ መሄዱን ለላባ ሳይገልጥለት አታሎት ሄደ፤ ²¹የራሱ የሆነውን ሀብት ይዞ በፍጥነት ታጓዘ፤ የኤፍራጥስንም ወንዝ ተሻግሮ ወደ ኮረብታማው አገር ወደ ገለዓድ ሄደ።

²²ያዕቆብ መኮብላሉን ለላባ በሦስተኛው ቀን ተነገረው። ²³ከዘመዶቹ ጋር ሆኖ ያዕቆብን ተከታተለው፤ ሰባት ቀን ከተጓዙ በኋላ ገለዓድ በተባለው ተራራማ አገር ላይ ሊደርስበት ተቃረበ።

²⁴ በዚያን ሌሊት እግዚአብሔር ለላባ በሕልም ተገለጠለትና “ያዕቆብን ክፉም ሆነ ደግ እንዳትናገረው ተጠንቀቅ” አለው። ²⁵ ያዕቆብ ገለፃድ በተባለው ኮረብታማ ስፍራ ድንኳኑን በመትከትል ስፍሮ ላለ ላባ ደረሰበት፤ ላባና ዘመዶቹም እዚያው ድንኳናቸውን ተክለው ሰፈሩ።

²⁶ ከዚህ በኋላ ላባ ያዕቆብን እንዲህ አለው፡- “ስለምን እንዲህ አድርገህ አታለልኸኝ፤ ሴቶች ልጆቼንስ በጦርነት እንደተማረኩ ያህል ይዘሃቸው ለምን ሄድህ? ²⁷ ሳትነግረኝ ተሰውረህ በመሄድ ለምን አታለልኸኝ? ነግረኸኝ ቢሆን በከበሮና በመስንቆ እየተዘፈነ በደስታ በሸጥሁህ ነበር።” ²⁸ ልጆቹንና የልጅ ልጆቹን በመሳም እንድሰናበታቸው ባለማድረግህ የሞኝነት ተግባር ፈጽመሃል።

²⁹ ጉዳት ሳደርሰብህ እኛል ነበር፤ ነገር ግን ባለፈው ሌሊት የአባትህ አምላክ፤ ‘ያዕቆብን ክፉም ሆነ ደግ እንድ ቃል እንዳትናገረው’ ብሎ አስጠነቀቀኝ፤ ³⁰ ወደ ትውልድ አገርህ ለመመለስ ባለህ ብርቱ ፍላጎት እንደተለየኸኝ አውቃለሁ፤ ታዲያ የቤቴን ጣዖቶች የሰረቅኸብኝ ለምንድነው?”

³¹ ለላባ እንዲህ ሲል መለሰለት፡- “ሴቶች ልጆችህን በኃይል ነጥቀህ ታስቀርብኛለህ ብዬ ስለ ፈራሁ ነው በድብቅ የሄድኩት። ³² ነገር ግን ከእኛ መካከል የአንተን የጣዖት ምስል የሰረቀ ሰው ካለ ይመኑ። የአንተ የሆነ አንዳች ነገር ከኔ ዘንድ ቢገኝ፤ አንተው ራስህ ዘመዶቻችን ባሉበት ፈልግና ውሰድ።” እንደዚህ ሲል ራሱል የጣዖታቱን ምስል መሰረቁን ያዕቆብ አያውቅም ነበር።

³³ ላባም ወደ ያዕቆብ ድንኳንና ወደ ልያ ድንኳን እንዲሁም ወደ ሁለቱ ደንገጦሮቹ ድንኳን ገባ፤ ነገር ግን ምንም አላገኘም። ከልያ ድንኳን ከወጣ በኋላ ወደ ራሱል ድንኳን ገባ።

³⁴ ራሱል ግን ጣዖቱቹን ወስዳ በግመሉ ኮርቻ ሥር በመሰወር በላያቸው ተቀምጣባቸው ነበር። ላባ በድንኳኑ ውስጥ ያለውን ጓዝ ሁሉ በበርብ ምንም ነገር አላገኘም።

³⁵ ራሱልም አባቷን፡- “በፊትህ ተነሥቼ መቆም ስላልቻልሁ፤ ጌታዬ አትቆጣ የወር አበባዬ መጥቶ ነው” አለችው፤ ስለዚህ በበረብ፤ የጣዖቱን ምስል ግን ማግኘት አልቻለም።

³⁶ በዚህ ጊዜ ያዕቆብ ተቆጣ፤ ላባንም እንዲህ ሲል ወቀሰው፡- “እስቲ ወንጀሌ ምንድን ነው? ይህን ያህል የምታሳድድኝ ኃጢአቴ ምን ቢሆን ነው? ³⁷ ዕቃዬን አንድ በአንድ በርብረሃል፤ ታዲያ የአንተ ሆኖ ያገኘኸው ዕቃ የትኛው ነው? ካለ፤ እስቲ በአንተም በእኔም ዘመዶች ፊት አቅርብና እነርሱ ያፋርዱን።

³⁸ ሃያ ዓመት አብሬህ ኖረአለሁ፤ በጎችህና ፍጥሎችህ አልጨነገገኝም፤ ከመንጋህም አንድ ጠቦት እንኳ አልበላሁም። ³⁹ አውራ የሰበረውንም ቢሆን እተካ ነበር፤ በቀንም ሆነ በሌሊት የተሰረቁትን ሁሉ ስታስከፍለኝ ኖረሃል። ⁴⁰ ብዙ ጊዜ በቀን ሐረርና በሌሊት ቁር አሠቃይ ነበር፤ በቂ እንቅልፍ ያገኘሁበት ጊዜ አልነበረም።

⁴¹ ሃያ ዓመት በቤትህ የኖርሁት በዚህ ሁኔታ ነበር፤ ዐሥራ አራት ዓመት ለሁለቱ ልጆችህ ብዬ አገለገልሁ፤ ስድስት ዓመት ስለመንጋዎችህ ስል አገለገልሁ፤ ይህም ሆኖ ይመወዘኑ ዐሥር ጊዜ ለሞጡኸብኛል። ⁴² የአባቴ አምላክና እርሱም የሚፈራው የአብርሃም አምላክ ከእኔ ጋር ባይሆን ኖሮ ባዶ እጅን ሰድደኸኝ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን መከራዬን ዐይቶ፤ ልፋቴን ትመልክቶ ትናንት ሌሊት ገሠጸህ።”

⁴³ ላባም ለያዕቆብ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እነዚህ ሴቶች የእኔው ልጆች ናቸው፤ ልጆቻቸውም የእኔ ናቸው፤ እነዚህም መንጋዎች የእኔ ናቸው፤ ይህ የምታየው ሁሉ የራሴ ነው፤ ታዲያ በእነዚህ ሴቶች ልጆቹና በወለዲቸው ልጆቻቸው ላይ ዛሬ ምን ማድረግ እችላለሁ? ⁴⁴ በል አሁን ቃል ኪዳን እንጋባ፤ ኪዳኑም በአንተና በእኔ መካከል ምስክር ይሁን።”

⁴⁵ ያዕቆብም ድንጋይ ውስጹ ሐውልት አድርጎ አቆመው፤ ⁴⁶ ከዚያም ዘመዶቹን “ድንጋይ ሰብስቡ” አላቸው። እነርሱም ድንጋይ እያመጡ ከመፋፋ፤ በክምሩም አጠገብ ምግብ በሉ። ⁴⁷ ላባም ክምር ድንጋይን ይጋርሠህዱታ ብሎ ጠራው፤ ያዕቆብ ደግሞ ገለፃድ አለው።

⁴⁸ ላባም “ይህ ክምር ድንጋይ በእኔና በአንተ መካከል ዛሬ ምስክር ነው” አለው። ገለፃድ ተብሎ የተጠራውም በዚሁ ምክንያት ነው፤ ⁴⁹ ደግሞም ምጽጳ ተባለ ምክንያቱም ላባ እንዲህ ብሎአልና፤ “እንግዲህ ከዚህ በምንለያይበት ጊዜ እግዚአብሔር እኔንና አንተን ይጠብቀን፤ ⁵⁰ ልጆቼን ብትበድላቸው ወይም ሌሎችን በላያቸው ብታገባ፤ ማንም ከእኛ ጋር ባይኖርም እንኳ እግዚአብሔር በአንተና በእኔ መካከል ምስክር መሆኑን አትርሳ።”

⁵¹ ላባም ያዕቆብን እንዲህ አለው፡- “ክምር ድንጋይ እነሆ፤ በአንተና በእኔ መካከል ያቆምሁትም ሐውልት እነሆ፤ ⁵² ይህን ክምር ድንጋይ አልፌ አንተን ለማጥቃት ላልመጣ፤ አንተም ይህን ክምር ድንጋይና ይህን ሐውልት አልፈህ እኔን ለማጥቃት ላትመጣ፤ ይህ ክምር ድንጋይ ምስክር ነው፤ ይህም ሐውልት ምስክር ነው። ⁵³ የአብርሃም አምላክ፤ የናኮር አምላክ፤ የአባታቸውም አምላክ በመካከላችን ይፍረድ።” ስለዚህ ያዕቆብ አባቴ ይስሐቅ በሚፈራው በእግዚአብሔር ማለ።

⁵⁴ ያዕቆብ በኮረብታማው አገር ላይ መሥዋዕት አቀረበ፤ ዘመዶቹንም ምግብ እንዲበሉ ጋበዛቸው፤ እነርሱም ከበሉ በኋላ እዚያው አደሩ። ⁵⁵ በማግስቱም ማለዳ ላባ የልጅ ልጆቹን እንዲሁም ሴቶች ልጆችን ስም መረቃቸው፤ ከዚያም ወደ አገሩ ተመለሰ።

32 ¹ ያዕቆብ በጉዞ ላይ ሳለ የእግዚአብሔር መላእክት በመንገድ ተገናኝቶ። ² ባያቸውም ጊዜ፤ “ይህ የእግዚአብሔር ሰፈር ነው” አለ፤ የዚያንም ቦት ስም መሃናይም አለው።

³ ያዕቆብም በእኔም አገር ሴይር በተባለው ምድር ወደሚኖረው ወንድሙ ወደ ዔሳው መልእክተኞችን አስቀድሞ ላከ፤ ⁴ እንዲህም ብሎ አዘዛቸው፤ “ጌታዬን ዔሳውን እንዲህ ትሉታላችሁ፤ ‘አገልጋይህ ያዕቆብ እንዲህ ብሎአል በሉት፤ ከላባ ዘንድ ተቀምጬ እስካሁን ድረስ እዚያው ኖርሁ፤ ⁵ ከብቶች፤ አህዮች፤ የበግና የፍየል መንገዶች እንደዚሁም የወንድን የሴት አገልጋዮች አሉኝ፤ አሁንም ይህን መልእክት ለጌታዬ መላኬ በአንተ ዘንድ ሞገስ አገኛለሁ በሚል ተስፋ ነው።”

⁶ የተላኩትም ሰዎች ወደ ያዕቆብ ተመልሰው፤ “ወደ ወንድምህ ወደ ዔሳው ሄደን ነበር፤ እርሱም ከአንት ጋር ለመገናኘት በመምጣት ላይ ነው፤ ከእርሱም ጋር አራት መቶ ሰዎች አሉ” አሉት። ⁷ በዚህ ጊዜ ያዕቆብ እጅግ በመፍራት ተጨነቀ፤ አብረውት የነበሩትንም ሰዎች በሁለት ክፍል መደባቸው፤ እንዲሁም በጎቹን፤ ፍየሎቹን፤ ከብቶቹንና ግመሎቹን በሁለት በሁለት መደባቸው። ⁸ ይህንንም ያደረገው፡- “ዔሳው የመጀመሪያውን ክፍል ቢያጠቃ፤ ሌላው ክፍል ሊያመልጥ ይችላል” ብሎ በማሰብ ነው።

⁹ ያዕቆብ እንዲህ ሲል ጸለየ፤ “የአባቴ የአብርሃም አምላክ፤ የአባቴ የይስሐቅ አምላክ ሆይ፤ ‘ወደ አገርህና ወደ ዘመዶችህ ተመልስ፤ እኔም በጎ ነገር አደርግልሃለሁ’ ያልኸኝ እግዚአብሔር ሆይ፤ ¹⁰ እኔ ባረይህ እስካሁን ላደረግህልኝ ቸርነትና ታማኝነት ብቁ አይደለሁም፤ የርዳኛሰን ሰባገር በእጄ ላይ ከነበረው በትር በስተቀር ምንም አልነበረኝም፤ አሁን ግን ይኸው ሁለት ሠራዊት ሆኛለሁ።

¹¹ ከወንድሜ ከዔሳው እጅ እንድታድነኝ አለምንሃለሁ፤ መጥቶ እኔንም ሆነ እነዚህን እናቶች ከልጆቻቸው ያጠፋናል ብዬ ፈርቻለሁኝ፤ ¹² ነገር ግን አንተ ራስህ፤ ‘አበለጽግሃለሁ፤ ዘርህንም ሊቆጠር እንደማይችል እንደ ባሕር አሸዋ አበዛዋለሁ’ ብለኸኛል።”

¹³ በዚያችም ሌሊት ያዕቆብ እዚያው አደረ፤ ካለው ሀብት ለወንድሙ ለኡሳው እጅ መንሻ እንዲሆኑ እነዚህን መረጠ፡- ¹⁴ ሁለት መቶ እንስት ፍየሎችና ሃያ አውራ ፍየሎች፤ ሁለት መቶ እንስት በጎችና ሃያ አውራ በጎች፤ ¹⁵ ሠላሳ የሚያጠቡ ግመሎች ከነግልገሎቻቸው፤ እርባ ላሞችና ዐሥር ኮርማዎች፤ ሃያ እንስት አህዮችና ዐሥር ተባት አህዮች።

¹⁶ እነዚህንም በየመንጋው ለይቶ፤ የሚነዱቸውን ጠባቂዎች መደበላቸው፤ ጠባቂዎችንም እናንተ ቀድማችሁ ሂዱ፤ መንጋዎቹንም አራርቃችሁ ንዱአቸው” አላቸው።

¹⁷ ቀድሞ የሚሄደውንም እንዲህ ሲል አዘዘው፤ ዔሳው አግኝቶህ ‘የማን ነህ? ወዴትስ ትሄዳለህ? የምትነዳውስ ይህ ሁሉ ከብት የማን ነው?’ ብሎ ቢጠይቅህ፤ ¹⁸ ‘የአገልጋይህ የያዕቆብ ናቸው፤ ለጌታዬ ለዔሳው እጅ መንሻ የሰደዳቸው ናቸው፤ እርሱም ከበስተኋላችን እየመጣ ነው’ ብለህ ንገረው

¹⁹ እንዲሁም ሁለተኛውን፤ ሦስተኛውን መንገቶችን የሚነዱትን ሌሎቹንም ሁሉ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ ‘ዔሳውን ስታገኙት ይህንን ትነግሩታላችሁ፤ ²⁰ በተጨማሪም ‘አገልጋይህ ያዕቆብ ከኋላችን እየመጣ ነው’ በሉት። ይህንንም ያዘዘው፤ ‘ዔሳው ከእኔ ጋር ከመገናኘቱ በፊት እጅ መንሻዬ አስቀድሞ ቢደርሰው ምናልባት ልቡ ይራራና በሰላም ይቀበላል’ ብሎ ስለሰበ ነበር። ²¹ ስለዚህ የያዕቆብ እጅ መንሻ ከእርሱ አስቀድሞ ተላከ፤ እርሱ ራሱ ግን እዚያው በሰፈሩ ቦታ አደረ።

²² በዚያኑ ሌሊት ያዕቆብ ተነሣ ሁለቱን ሚስቶቹን፤ ሁለቱን ሴት አገልጋዮቹንና ዐሥራ አንዱን ልጆቹን ይዞ የያቦቅን ወንዝ ተሻገረ። ²³ ወንዙን አሻግሮ ከሸኛቸው በኋላ፤ ጓዘን ሁሉ ሰደደ።

²⁴ያዕቆብም ብቻውን እዚያ ቀረ፤ እንደ ሰውም እስኪነጋ ድረስ ሲታገለው አደረ። ²⁵ያም ሰው ያዕቆብን ታግሎ ማሸነፍ እንዲቃተው በተረዳ ጊዜ፤ የጭኑን ሹልዳ መታው፤ ያዕቆብም በሚታገልበት ጊዜ ጭኑ ከመገጣጠሚያው ላይ ተለያየ፤ ²⁶በዚያን ጊዜ ሰውዬው፤ “እንግዲህ መንጋቱ ስለሆነ ልቀቀኝና ልሂረ” አለው። ያዕቆብም፤ “ካልባረኸኝ አልለቅህም” አለው።

²⁷ሰውዬውም፤ “ስምህ ማን ነው?” አለው። እርሱም፤ “ያዕቆብ ነው” አለ። ²⁸ሰውዬውም፤ “ከእግዚአብሔርም ከሰዎችም ጋር ታግለህ እሸንፈሃልና ከእንግዲህ ስምህ እስራኤል እንጂ ያዕቆብ አይባልም” አለው።

²⁹ያዕቆብም፤ “እባክህ ስምህን ንገረኝ” ብሎ ጠየቀው። ሰውዬውም፤ “ስሜን ለማወቅ ለምን ፈለግህ?” አለው፤ በዚያም ስፍራ ባረከው። ³⁰ስለዚህ ያዕቆብ “እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ዐይኜ እንኳ ሕይወቴ ተርፋለች” ሲል የዚያን ቦታ ስም ጽኒኤል አለው።

³¹ጽኒኤልንም እንዳለፈ ፀሐይ ወጣችበት፤ እርሱም በጭኑ ምክንያት ያነክስ ነበር። ³²ከዚህም የተነሣ የእስራኤል ልጆች ሹልዳን ከጭኑ ጋር የሚያገናኘውን ሥጋ አይበሉም፤ ምክንያቱም ያዕቆብ ከሰውዬው ጋር ሲታገል ሰውዬው ሹልዳውን መትቶት ስለነበር ነው።

33 ¹ያዕቆብ አሻግሮ ተመለከተ፤ እነሆ፤ ዔሳው አራት መቶ ሰዎች አስከትሎ እየመጣ ነበር። ስለዚህ ያዕቆብ ልጆቹን ለልያ ለራሔልና ለሁለቱ አገልጋዮቹ አከፋፈለቸው። ²ከዚያም ሁለቱን አገልጋዮች ከነልጆቻቸው አስቀደመ፤ ልያንና ልጆቿንም አስከተለ፤ ራሔልንና ዮሴፍን ግን ከሁሉ ጋላ እንዲሆኑ አደረገ። ³እርሱ ራሱም ቀድሞአቸው ሂደ፤ ወንድሙም ዘንድ እስኪደርስ ድረስ ሰባት ጊዜ ወደ መሬት ለጥ ብሎ እጅ ነሣ።

⁴ዔሳው ግን ሊገናኘው ወደ እርሱ ሮጦ ሂዶ አቀፈው፤ በእንገቱም ላይ ተጠምጥሞ ሳመው፤ ሁለቱም ተላቀሱ። ⁵ከዚያም ዔሳው ቀና ብሎ ሲመለከት ሴቶቹንና ልጆቹን ዐየ፤ እርሱም፤ “እነዚህ አብረውህ ያሉ እነማን ናቸው?” ብሎ ጠየቀው። ያዕቆብም መልሶ፤ “እነዚህም እግዚአብሔር በቸርነቱ ለእኔ ለአገልጋይህ የሰጠኝ ልጆች ናቸው” አለው።

⁶በዚህ ጊዜ ሁለቱ ሴት አገልጋዮችና ልጆቻቸው ቀርበው እጅ ነሡ፤ ⁷ከዚያም ልያና ልጆቿ መጥተው እጅ ነሡ፤ በመጨረሻም ዮሴፍና ራሔል መጡ፤ እነርሱም ቀርበው እጅ ነሡ። ⁸ዔሳውም፤ “ወደ እኔ ተነድቶ የመጣው ይህ ሁሉ መንጋ ምንድነው?” አለው። ያዕቆብም፤ “ጌታዬ ሆይ፤ በአንተ ዘንድ ሞገስ ባገኝ ብዬ ነው” አለው።

⁹ዔሳው ግን፤ “ወንድሜ ሆይ፤ እኔ በቂ አለኝ፤ የራስህን ለራስህ አድርገው” አለው። ¹⁰ያዕቆብም፤ “የለም፤ እንዲህ አይደለም፤ በአንተ ዘንድ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ፤ እጅ መንሻዬን ተቀበል፤ በመልካም ሁኔታ ተቀብለኸኝ ፊትህን ማየት መቻሌ ራሱ፤ የእግዚአብሔርን ፊት የማየት ያህል አቆጥረዋለሁ።” ¹¹እግዚአብሔር በቸርነቱ አሟልቶ ስለ ሰጠኝ የሚያስፈልገኝ ሁሉ አለኝና ያቀርብሁልህን እጅ መንሻ እባክህ ተቀበለኝ” አለው። ያዕቆብ አጥብቆ ስለለመነው፤ ዔሳው እጅ መንሻውን ተቀበለ።

¹²ዔሳውም፤ “እንግዲህ እንሂድ፤ እኔም ከአንተ ቀድሜ እሄዳለሁ” አለው። ¹³ያዕቆብ ግን እንዲህ አለው፤ “ጌታዬ እንደምታየው ልጆቼ ይህን ያህል የጠኑ አይደሉም፤ ለሚያጠቡት በጎችና ጥገቶች እንከብካቤ ማድረግ አለብኝ፤ እንስሳቱ ለእንዲት ቀን እንኳ በጥድፈያ ቢነዱ በሙሉ ያልቃሉ።” ¹⁴ስለዚህ ጌታዬ፤ አንተ ቀድመኸኝ ሂድ፤ እኔም በምነዳቸው እንስሳቱን በልጆቼ ጉዞ አቅም ልክ እያዘገምሁ ሴይር ላይ እንገናኛለን”

¹⁵ዔሳው፤ “እንግዲያስ ከሰዎቹ ጥቂቶቹን ልተውልህ” አለው። ያዕቆብ ግን፤ “ለምን ብለህ? በአንተ ዘንድ ሞገስ ማግኘቴ ይበቃኛል” አለው። ¹⁶ስለዚህ ዔሳው በዚህ ዕለት ወደ ሴይር ለመመለስ ተነሣ። ¹⁷ያዕቆብ ግን ወደ ሱኮት ሂደ፤ እዚያም ለራሱ መጠለያ፤ ለከብቶቹም በረት ሠራ፤ ከዚህም የተነሣ የቦታው ስም ሱኮት ተባለ።

¹⁸ያዕቆብ ከመስጴጦምያ በተመለሰ ጊዜ በከነዓን ምድር ወዳለችው ወደ ሴኬም በሰላም ደረሰ፤ በከተማይቱም ፊት ለፊት ሰፈረ። ¹⁹ድንኳኑን የተከለበትንም ቦታ የሴኬም አባት ከነበረው ከአምር በመቶ ጥሬ ብር ገዛው፤ ²⁰በዚያም መሠዊያ አቁሞ፤ ኤል ኤሎሄ እስራኤል ብሎ ጠራው።

34 ¹ልያ ለያዕቆብ የወለደችለት ሴት ልጅ ዲና፤ እንደ ቀን የዚያን አገር ሴቶች ለማየት ወጣች። ²የአገሩ ገዥ የኤዊያዊ የአምር ልጅ ሴኬም ባያት ጊዜ ያዛት በማስገደድም ክብረ ንጽሕፍታን ደፈረ። ³ልቡ በያዕቆብ ልጅ በዲና ተማረከ፤ ልጅቷንም በጣም ወደዳት፤ በጣፈጠም እንደበት አናገራት።

⁴ሴኬምም አባቱን አምርን፤ “ይህችን ልጅ አጋባኝ” አለው። ⁵ያዕቆብ የልጁን የዲናን ክብረ-ንጽሕፍት ሴኬም እንደደፈረ ሰማ፤ ነገር ግን ወንዶች ልጆቹ የከብት መንጋ ይዘው ተሰማርተው ስለነበር፤ እነርሱ እስኪመጡ ዝም ብሎ ቆየ፤

⁶ከዚያም የሴኬም አባት አምር፤ ያዕቆብን ሊያነጋግረው ወጣ። ⁷የያዕቆብ ወንዶች ልጆችም የተፈጸመውን ድርጊት እንደሰሙ ወዲያውኑ ከመስክ መጡ፤ ሴኬም መደረግ የማይገባውን አስነዋሪ ነገር በእስራኤል ላይ በመፈጸም የያዕቆብን ልጅ ስለደፈረ አዘኑ እጅግም ተቆጡ።

⁸አምር ግን እንዲህ አላቸው፤ “ልጄ ሴኬም ልጆችሁን በጣም ወድኳታል፤ ስለዚህ እንዲያገባት ፍቀዱለት፤” ⁹በጋብቻ እንተሳሰር፤ ሴት ልጆችህን ስጡን፤ የእኛንም ሴቶች አግቡ።” ¹⁰አብራችሁንም መኖት ትችላላችሁ፤ አገራችን አገራችሁ ናት፤ ኑሩባት፤ ነግዱባት፤ ሀብት ንብረትም አፍሩባት።

¹¹ሴኬም ደግሞ የዲናን አባትን ወንድሞች እንዲህ አላቸው። “በእናንተ ዘንድ ሞገስ ላግኝ እንጂ የተጠየቅሁትን ሁሉ እስጣለሁ፤” ¹²ለሙሽራዋም ጥሎሽ የፈለጋችሁትን ያህል ጠይቁን፤ እርሷን እንዳገባ ፍቀዱልኝ እንጂ፤ የፈለጋችሁትን ሁሉ ለመጠኑ ዝግጁ ነኝ።” ¹³ሴኬም አገታቸውን ዲናን አስነውሮ ስለነበር የያዕቆብ ልጆች ለእርሱና ለአባቱ በተንኮል እንዲህ ሲሉ መለሱላቸው፤

¹⁴እንዲህ አሉአቸው፤ “አገታችንን ላልተገረዘ ሰው ብንሰጥ ውርደት ስለሚሆንብን፤ እንዲህ ያለውን ነገር አናደርገውም።” ¹⁵ሆኖም የምንስማማበት አንድ መንገድ ብቻ አለ፤ ይኸውም አንተና በእናንተ ዘንድ ያሉት ወንዶች ሁሉ እንደኛ የተገረዘችሁ እንደሆነ ነው።” ¹⁶እንዲህ ከሆነ እናንተ የእኛን ሴቶች ልጆች ታገባላችሁ፤ እኛም የእናንተን ሴቶች ልጆች እናገባለን፤ አንድ ሕዝብ ሆነንም አብረን እንኖራለን።” ¹⁷ዐሳባችንን ባትቀበሉና ባትገረዙ ግን አገታችንን ይዘን እንሄዳለን።

¹⁸ያቀረቡትም ዐሳብ ለአምርና ለልጁ ለሴኬም መልካም መስሎ ታያቸው። ¹⁹ከአባቱ ቤተሰብ ሁሉ እጅግ የተከበረው ይህ ወጣት የያዕቆብን ልጅ እጅግ ወድኳት ስለነበር፤ ያሉትን ለማድረግ ጊዜ አልወሰደበትም።

²⁰ስለዚህ አምርና ልጁ ሴኬም ይህንን ለወገኖቻቸው ለመንገር ወደ ከተማቸው በር ሄዱ። ²¹እንዲህም አሏቸው፤ “እነዚህ ሰዎች ከእኛ ጋር የሚኖሩት በሰላም ነው፤ በምድሪቱ ላይ አብረው ይቀመጡ፤ ተዘዋውረውም እንዲነግዱ እንፍቀድላቸው፤ ምድሪቱ እንደሆነ ለእኛም ለእነርሱም ትበቃለች። ሴቶች ልጆቻቸውን እናገባለን፤ እነርሱም የእኛን ሴቶች ልጆች ያገባሉ፤

²²ሆኖም ሰዎቹ ከእኛ ጋር እንደ አንድ ሕዝብ ሆነው አብረው ለምኖር ፈቃደኞች የሚሆኑት፤ የእኛ ወንዶች እንደ እነርሱ የተገረዙ እንደሆኑ ብቻ ነው።” ²³ታዲያ እንዲህ ብናደርግ ከብታቸው ንብረታቸው፤ እንስሶቻቸውም ሁሉ የእኛው ይሆኑ የለምን? ስለዚህ ባሉት እንስማማ፤ እነርሱም አብረውን ይኑሩ።”

²⁴የከተማይቱ ነዋሪዎች ሁሉ አምርና ሴኬም ባቀረቡት ዐሳብ ተስማምተው ወንዶቹ ሁሉ ተገረዙ። ²⁵በሦስተኛውም ቀን የሁሉም ቁስል ገና ትኩስ ሳለ ከያዕቆብ ልጆች ሁለቱ፤ የዲና ወንድሞች ስምዓንና ሌዊ፤ ሰይፋቸውን መዘው ሳይታሰብ ወደ ከተማይቱ ገብተው ወንዶቹን በሙሉ ገደሏቸው። ²⁶አምርንና ሴኬምንም በሰይፍ ገደለው፤ አገታቸውን ዲናን ከሴኬም ቤት አውጥተው ይዘዋት ተመለሱ።

²⁷የቀሩትም የያዕቆብ ልጆች አገታቸውን ስለደፈሩባቸው ወደ ሞቱት ሰዎች ቤት እየገቡ ከተማይቱን በሙሉ ዘረፉ። ²⁸የበግና የፍየል መንገታቸውን፤ ከብቶቻቸውንና አህዮቻቸውን እንዲሁም በከተማይቱና በአካባቢው የሚገኘውን ንብረታቸውን ሁሉ ወሰዱባቸው፤ ²⁹ሀብታቸውን ሁሉ ዘርፈው ሴቶቻቸውንና ሕፃናቶቻቸውን ሁሉ ማርከው በየቤቱ ያገኙትን ሁሉ ይዘው ሄዱ።

³⁰ያዕቆብ ስምዖንና ሌዊን እንዲህ አላቸው፤ “በእኔ ላይ ከባድ ችግር አመጣችሁብኝ፤ እነሆ፤ በዚህ ድርጊት የተነሣ በዚህች ምድር የሚኖሩ ከነዓናውያንና ፊርዛውያን ይጠሉኛል፤ እኛ በቁጥር አነስተኞች ነን፤ እነርሱ ተባብረው ቢያጠቁን እኔና ቤተሰቤ እንጠፋለን።” ³¹ስምዖንና ሌዊ ግን፤ “ታዲያ ሴኬም አገታችንን እንደዘመት አዳሪ ይደፈራት?” አሉት።

35 ¹እግዚአብሔር ያዕቆብን፤ “ተነሣና ወደ ቤቴል ሂድ፤ እዚያም ኑር፤ ከወንድምህ ከዓሳው ሸሽተህ በሄድህ ጊዜ ለተገለጠልህ አምላክ በዚያ መሠዊያ ሥራ አለው።
²ስለዚህም ያዕቆብ ለቤቴ ሰዎችና አብረውት ለነበሩት ሁሉ እንዲህ አለቸው፤ “በእናንተ ዘንድ ያሉትን ባዕዳን አማልክት አስወግዱ፤ ሰውነታችሁን እንጹ፤ ልብሳችሁንም ለውጡ።
³ተነሣተን ወደ ቤቴል እንሂድ፤ እዚያም በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ በሄድሁበትም ስፍራ ሁሉ ላልተለየኝ አምላክ መሠዊያ እሠራለሁ።
⁴ስለዚህ በእርሱ ዘንድ የነበሩትን ባዕዳን አማልክት ሰብስበው፤ የጆሮ ጉትቸቻቸውን አውልቀው ለያዕቆብ ሰጡት። ያዕቆብም ወስዶ ሴኬም አጠገብ ካለው ዋርካ ዛፍ ሥር ቀበረቸው።
⁵ያንንም ቦታ ለቀው ሄዱ፤ እግዚአብሔርም በዙሪያቸው በነበሩት ከተሞች ሁሉ ላይ ፍርሃትና ድንጋጤ ስለለቀቀባቸው ያሳደዳቸው አልነበረም።
⁶ያዕቆብና አብረውት የነበሩት ሰዎች ሁሉ በከነዓን ወደምትገኘው፤ ቤቴል ወደተባለችው ወደ ሎዛ ደረሱ።
⁷ያዕቆብም በዚያ ስፍራ መሠዊያ ሠርቶ፤ ስሙን ኤል ቤቴል አለው፤ ምክንያቱም ከወንድሙ ሸሽቶ በሄደ ጊዜ እግዚአብሔር የተገለጠለት በዚህ ቦታ ነበር።
⁸በዚህ ጊዜ የርብቃ ሞግዚት ዲቦራ ሞተች፤ ከቤቴል ዝቅ ብሎ በሚገኘው የዋርካ ዛፍ ሥር ተቀበረች።
⁹ከዚህ የተነሣም ያ ቦታ አሉንባኩት ተባለ።
¹⁰ያዕቆብ ከመስጴጦምያ በተመለሰ ጊዜ እግዚአብሔር ዳግመኛ ተገለጠለትና ባረከው።
¹¹እግዚአብሔርም፤ “እስካሁን ስምህ ያዕቆብ ነበር፤ ከእንግዲህ ያዕቆብ ተብላህ አትጠራም፤ ነገር ግን ስምህ እስራኤል ይባላል” አለው።
¹²እስራኤልም እስራኤል ብሎ ጠራው።
¹³ደግሞም እግዚአብሔር ያዕቆብን እንዲህ አለው፤ “እኔ ሁሉም ማድረግ የሚችል አምላክ ነኝ፤ ብዙ ልጆች ይኑሩህ፤ ዘርህም ይብዛ፤ የብዙ ሕዝብ አባት ሆኑ፤ ነገሥታትም ከአንተ ይወለዱ።
¹⁴እነርሱም የሰጠሁትን ምድር ለአንተ እስጣለሁ፤ ከአንተም በኋላ ይህችን ምድር ለዘርህ እስጣለሁ።”
¹⁵እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከተነጋገረ በኋላ ከዚያ ስፍራ ወደ ላይ ወጣ።
¹⁶ያዕቆብ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተነጋገረበት ስፍራ የድንጋይ ሐውልት አቆመ፤ በሐውልቱ ላይ የመጠጥ ቁርባን አፈሰሰ፤ ዘይትም አፈሰሰበት።
¹⁷ያዕቆብም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የተነጋገረበትን ስፍራ ቤቴል ብሎ ጠራው።
¹⁸ከዚያም ከቤቴል ተነሣተው ሄዱ፤ ኤፍራጥ ለመድረስ ጥቂት ሲቀራቸው ራሔልን ምጥ ያዛት፤ ምጡም ጠናባት።
¹⁹ምጧ እየበረታ በሄደ ጊዜ አዋለጅቱ፤ “እይዞሽ አትፍረ፤ ሌላ ወንድ ልጅ ልትወልጁ ነው” አለች።
²⁰እርሷም ግን ልትሞት ታጣጥሮ ስለነበር ከመሞቷ በፊት ልጅዋን ‘ቤንጽኒ’ አለችው፤ አባቱ ግን ‘ብንያም’ አለው።
²¹ራሔል ሞተች፤ ወደ ኤፍራጥ በሚወስደው መንገድ በቤተልሔም ተቀበረች።
²²ያዕቆብም በራሔል መቃብር ላይ ሐውልት አቆመ፤ እስከዛሬም የራሔል መቃብር ምልክት ይኸው ሐውልት ነው።
²³ያዕቆብ ጉዞውን ቀጥሎ በዓዲር ግንብ ባሻገር ድንኳን ተክሎ ሰፈረ።
²⁴ያዕቆብ በዚያ ምድር ሲኖር ሳለ፤ ሮቤል ከአባቱ ቁባት ከባላ ጋር የግብርሥ ግንኙነት አደረገ፤ ያዕቆብም ይህን ነገር ሰማ ያዕቆብ ዐሥራ ሁለት ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ እነርሱም፡-
²⁵የልያ ልጆች፡- የያዕቆብ የበኩር ልጅ ሮቤል፤ ስምዖን፤ ሌዊ፤ ይሁዳ፤ ይሳኮር፤ ዛብሎን፤
²⁶የራሔል ልጆች፡- የሮሔል ልጅ፡- ዮሴፍ፤ ብንያም፤
²⁷የራሔል አገልጋይ የባላ ልጆች፡- ዳን፤ ንፍታሌም፤
²⁸የልያ አገልጋይ የዘለፉ ልጆች፡- ጋድ፤ አሴር፤ ናቸው።
²⁹እነዚህ ወንዶች ልጆች ያዕቆብ በመስጴጦምያ ሳለ የተወለዱለት ናቸው።
³⁰ያዕቆብ በዊሮኝ አርባቅ (በኬብሮን) አጠገብ መምራ በምትባል ስፍራ ወደሚኖረው አባቱ ወደ ይስሐቅ ሄደ፤ ይህም ስፍራ አብርሃምና ይስሐቅ የኖሩበት ነው።
³¹ይስሐቅ መቶ ሰማንያ ዓመት ኖረ፤
³²እርጅቶ ዕድሜ ጠግቦ ሞተ፤ ወደ ወገኖቹ ተሰበሰበ፤ ልጆቹም ዓሳውና ያዕቆብ ቀበሩት።

36 ¹ኤዶም የተባለው የዓሳው የትውልድ ታሪክ የሚከተለው ነው፤
²ዓሳው ከነዓናውያን ሴቶችን አገባ፤ እነርሱም የኬጢያዊው የዔሎን ልጅ ዓዳን፤ የኤውያዊው የፅብብን ልጅ ዓና የወለዱት አህሊባማ፤
³እንዲሁም የነባዮት እጎት የሆነችውን የእስማኤል ልጅ ቤስሞት ነበሩ።
⁴ዓዳ ለዓሳው ኤልፋዝን ወለደችለት።
⁵እንደዚሁም አህሊባማ የዑስን፤ የዕላማንና ቆሬን ወለደችለት፤ እነዚህ ዓሳው በከነዓን አገር የወለዱቸው ልጆች ናቸው።
⁶ዓሳው ሚስቶቹንና ወንዶችና ሴቶች ልጆቹን፤ ቤተ ሰቦቹን በሙሉ እንደዚሁም የቀንድ ከብቶቹንና ሌሎቹንም እንስሳት ሁሉ በከነዓን ምድር ያፈራውን ሀብት እንዳለ ይዞ ከወንድሙ ከያዕቆብ ራቅ ወዳለ ቦታ ሄደ።
⁷ብዙ ሀብት ስለነበራቸው አብረው መኖር አልቻሉም፤ የነበሩበትም ስፍራ ከከብቶቻቸው ብዛት የተነሣ ሊበቃቸው አልቻለም።
⁸ስለዚህ ዓዳም የተባለው ዓሳው መኖሪያውን በተራራማው አገር በሴይር አደረገ።
⁹በተራራማው አገር በሴይር የሚኖሩ የኤዶማውያን አባት፤ የዓሳው ዝርያዎች እነዚህ ናቸው፤
¹⁰የዓሳው ልጆች ስም፡- የዓሳው ሚስት የዓዳ ልጅ ኤልፋዝና የዓሳው ሚስት የቤሴሞት ልጅ ራንኤል፤
¹¹የኤልፋዝ ልጆች፡- አማር፤ ሰፎ፤ ጎቶም ቄኔዝ፤
¹²የዓሳው ልጅ ኤልፋዝ ትምናዕ የምትባል ቁባት ነበረችው፤ እርሷም አማሌቅን ወለደችለት፤ የዓሳው ሚስት የዓዳ ልጅ ልጆች እነዚህ ናቸው።
¹³የራንኤል ልጆች፡- ናሖት፤ ዛራ፤ ሃማና፤ ሚዛህ፤ እነዚህም ደግሞ የዓሳው ሚስት የቤሴሞት የልጅ ልጆች ናቸው።
¹⁴የፅብብን የልጅ ልጅ፤ የዓና ልጅ የዓሳው ሚስት አህሊባማ ለዓሳው የወለደቻቸው ልጆች፡- የዑስ፤ የዕላማና ቆሬ፤
¹⁵ከዓሳው ዝርያዎች እነዚህ የነገድ አለቆች ነበሩ፤ የዓሳው የበኩር ልጅ የኤልፋዝ ልጆች፡- ቴማን፤ አማር፤ ሰፎ፤ ቄኔዝ፤
¹⁶ቆሬ፤ ጎቶምና አማሌቅ፤ እነዚህ በኤዶም ምድር ከኤልፋዝ የተገኙ የነገድ አለቆች፤ የዓዳ የልጅ ልጆች ነበሩ።
¹⁷የዓሳው ልጅ የራንኤል ልጆች፡- ናሖት፤ ዛራ፤ ሃማና፤ ሚዛህ፤ እነዚህ በኤዶም ምድር ከራንኤል የተገኙ የነገድ አለቆች፤ የዓሳው ሚስት የቤሴሞት የልጅ ልጆች ነበሩ።
¹⁸የዓሳው ሚስት የእሕሊባማ ልጆች፡- የዑስ፤ የዕላማና ቆሬ፤ እነዚህ ከዓና ልጅ ከዓሳው ሚስት እሕሊባማ የተገኙ የነገድ አለቆች ነበሩ።
¹⁹እነዚህም ኤዶም የተባለው የዓሳው ልጆችና የነገድ አለቆቻቸው ነበሩ።
²⁰በኤዶም ምድር ነዋሪዎች የነበሩት የሴይር ልጆች የነበሩ የሐራውያን አለቆች፡- ሎጣን፤ ሦባል፤ ፅብብን፤ ዓና፤
²¹ዲሶን፤ ኤድርና ዲሳን፤ እነዚህ በኤዶም የነበረው የሴይር ልጆች፤ በሐራውያን የነገድ አለቆች ነበሩ።
²²የሎጣን ልጆች፡- ሐሪና ሔማም የሎጣንም እጎት ቲምናዕ ትባል ነበር።
²³የሦባል ልጆች፡- ዓልዋን፤ ማኔሐት፤ ዓባልና ሰፎና አውናንም፤
²⁴የፅብብን ልጆች፡- አያና፤ ዓና፤ ይህ ዓና የአባቱን የፅብብንን አህዮች ሲጠብቅ፤ የፍልውሃ ምንጮችን በምድርበዳ ያገኘ ሰው ነው።
²⁵የዓና ልጆች፡-ዲሶንና የዓና የሴት ልጅ አህሊባማ፤
²⁶የዲሶን ልጆች፡- ሔምዳን፤ ሴስባን፤ ይትራንና ክራን፤
²⁷የኤድር ልጆች፡- ቢልሐን፤ ዛዕዋንና ዓቃን፤
²⁸የዲሳን ልጆች፡-ዑፅና አራን።
²⁹የሐራውያን የነገድ አለቆች እነዚህ ነበሩ፡-ሎጣን፤ ሦባል፤ፅብብን፤ ዓና፤
³⁰ዶሶን፤ ኤድርና ዲሳን፤ እነዚህ በሴይር ምድር እንደየነገዳቸው የሐራውያን የነገድ አለቆች ነበሩ።
³¹ንጉሥ በእስራኤል ከመንገሡ በፊት፤ በኤዶም የነገሡ ነገሥታት እነዚህ ነበሩ፡-
³²የቢዶር ልጅ ባላቅ በኤዶም ነግሦ ነበር፤ የከተማውም ስም ዲንሃባ ይባል ነበር።
³³ባላቅ ሲሞት፤ በስፍራውም የባሰራው የዛራ ልጅ ኢዮባብ ነገሠ።
³⁴የባሰራው የዛራ ልጅ ኢዮባብ ሲሞት፤ የቴማኒው ሔሳም ነገሠ።
³⁵ሔሳም ሲሞት፤ የምድያምን ስምች በሞዓብ ምድር ድል ያደረጋቸው የባዳድ ልጅ ሃዳድ በምትኩ ነገሠ፤ የከተማውም ስም ዓቂት ይባል ነበር።
³⁶ሃዳድ ሲሞት፤ የመሥራቃው ሠምሶ በምትኩ ነገሠ።
³⁷ሠምሶ ሲሞት፤ በወንዙ አጠገብ ያለው የርሆቡቱ ሳኦል በምትኩ ነገሠ።
³⁸ሳኦል ሲሞት፤ የዓክቦር ልጅ በልሐናን በምትኩ ነገሠ።
³⁹የዓክቦር ልጅ በልሐናን ሲሞት፤ ሃዳር በምትኩ ነገሠ፤ የከተማውም ስም ፋዑ ይባል ነበር፤ የሚስቱም ስም መሄጣባዔል ሲሆን፤ እርሷም መጥሬድ የወለደችት የሜዛሃብ ልጅ ነበረች።

⁴⁰ከዓሳው የተገኙት የነገድ አለቆች ስም፣ እንደየነገዳቸውና እንደየአገራቸው ይህ ነው። ቲምናዕ፣ ዓለዋ፣ ዮቴት፣ ⁴¹አህለበማ፣ ኤላ፣ ፌኖን፣ ⁴²ቄኔዝ፣ ቴማን፣ ሚሳብር፣ ⁴³መግዲኤልና ዒራም፣ እነዚህ በያዙት ምድር እንደየዚህታቸው ከኤዶም የተገኙ የነገድ አለቆች ነበሩ። ይህም ዒሳው የኤዶማውያን አባት ነበር።

37 ¹የዕቆብ አባቱ በኖረበት በካነን ምድር ተቀመጠ። ²የያዕቆብ ትውልድ ታሪክ ይህ ነው። ዮሴፍ የዐሥራ ሰባት ዓመት ወጣት በነበረ ጊዜ፣ ከአባቱ ሚስቶች ከባላቅና ከዘለፍ ከተወለዱት ወንድሞቹ ጋር የአባቱን በጎችና ፍየሎች ይጠብቅ ነበር። እርሱም ስለወንድሞቹ ድርጊት ለአባቱ መጥፎ ወሬ ይዞለት መጣ። ³እስራኤል ዮሴፍን በስተርጅናው ስለወለደው፣ ከልጆቹ ሁሉ አብልጦ ይወደው ነበር፣ በጎብረ ቀለማት ያጌጠ እጅ ጠባብም ሰፋለት። ⁴ወንድሞቹም አባታቸው ከእነርሱ አብልጦ የሚወደው መሆኑን ሲያዩ ዮሴፍን ጠሉት፤ በቅን አንደበት ሊያናገሩት አልቻሉም። ⁵ዮሴፍ ሕልም አለመ፤ ሕልሙንም ለወንድሞቹ ሲነግራቸው የባለ ጠሉት፤ ⁶እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ያየሁትን ሕልም ልንገራችሁ አድምጠኝ” ⁷እኛ ሁላችን በእርሻ ውስጥ ነዶ እናስር ነበር፤ የእኔ ነዶ ተነሣና ቀጥ ብሎ ቆመ፤ የእናንተ ነዶዎች ዙሪያውን ተሰብስበው ለእኔ ነዶ ሰገዱለት።” ⁸ወንድሞቹም፣ “ታዲያ በእኛ ላይ ንጉሥ ሆነህ ልትገዛን ታስባለህ?” ብለው ጠየቁት። ስለ ሕልሙና ስለተናገረው ቃል ከፊት ይልቅ ጠሉት። ⁹እንደ ገናም ሌላ ሕልም አለመ፤ ለወንድሞቹም እነሆ፣ ሌላ ሕልም አለምሁ፣ ፀሐይና ጨረቃ፣ ዐሥራ አንድ ክዋክብትም ሲሰግዱልኝ ዐየሁ። ብሎ ነገራቸው። ¹⁰ይህንኑ ለወንድሞቹ የነገራቸውን ሕልም ለአባቱም በነገረው ጊዜ፣ አባቱ፣ “ይህ ምን ዐይነት ሕልም ነው? እኔና እናትህ ወንድሞችህም በፊትህ ወደ ምድር ተጎንብሰን በርግጥ ልንሰግድልህ ነው?” ሲል ገሠጸው። ¹¹ወንድሞቹ ቀኑበት፤ አባቱ ግን ነገሩን በልቡ ያዘው። ¹²እንደ ቀን የዮሴፍ ወንድሞች የአባታቸውን መንጋዎች ይዘው ወደ ሴኬም ተሰማሩ፤ ¹³እስራኤልም ዮሴፍን፣ “እንደምታውቀው ወንድሞችህ መንገዱን በሴኬም አካባቢ አስማርተዋል፤ በል ተነሥ፣ ወደ እነርሱ ልላክህ” አለው። ዮሴፍም፣ “እኚ እሄዳለሁ” አለ። ¹⁴አባቱም፣ “በል እንግዲህ ሄድና የወንድሞችህንና የመንጋዎቹን ደጎነት አይተህ ንገረኝ” አለው። በዚህ ዓይነት እስራኤል ዮሴፍን ከኬብሮን ሸለቆ ላከው። ዮሴፍም ሴኬም በደረሰ ጊዜ፣ ¹⁵ሜዳ ላይ ወዲያ ወዲህ ሲባዝን እንደ ሰው አግኝቶት፣ “ምን እየፈለግህ ነው?” ሲል ጠየቀው። ¹⁶ዮሴፍም፣ “ወንድሞቼን እየፈለግኳቸው ነው፤ መንገዳቸውን የት እንዳስማር ልትነግረኝ ትችላለህ?” አለው። ¹⁷ሰውዬውም፣ “ከዚህ ሄደዋል፤ ደግሞም ‘ወደ ዶታይን እንሂድ’ ሲሉ ሰምቻቸዋለሁ” አለው። ከዚያም ዮሴፍ ወንድሞቹን ፍለጋ ሄደ፣ በዶታይን አቅራቢያም አገኛቸው። ¹⁸ወንድሞቹም ዮሴፍ ወደ እነርሱ ሲመጣ በሩቅ ዐዩት፣ ወደ ነበሩበትም ስፍራ ከመድረሱ በፊት ሊገድሉት ተማከሩ። ¹⁹እነርሱ እንዲህ ተባባሉ፦ “ያ ሕልም አላሟ መጣ፤ ²⁰ኑ እንግደለውና ከጉድጓዶቹ በአንዱ ውስጥ እንጣለው፤ ከዚያም፣ ‘ክፉ አውሬ ነጥቅ በላው’ እንላለን፤ እስኪ ሕልሞቹ ሲፈጸሙ እናያለን።” ²¹ሮቤል ግን ይህን ምክር ሲሰማ ከእጃቸው ሊያድነው ፈለገ እንዲህም አለ፤ “እንግደለው፤ ²²የሰው ደም አታፍሱሱ፣ ከምትገድሉት ይልቅ በዚህ በበረሃ ባለው ጉድጓድ ውስጥ ጣሉት” አላቸው። ሮቤል ይህን ያለው ሕይወቱን ከእጃቸው አትርፎ ወደ አባቱ ሊመልሰው ዐስቦ ነበር። ²³ዮሴፍ ወደ ወንድሞቹ እንደደረሰ፣ የለበሳትን በጎብረ ቀለማት የጌጠች እጅ ጠባብን ገፈፉት፤ ²⁴ይዘውም ወደ ጉድጓድ ጣሉት፤ ጉድጓዱም ውሃ የሌለበት ደረቅ ነበር። ²⁵ምግባቸውን ለመብላት ተቀመጡ፤ አሻግረው ሲመለከቱም ከገለባድ የሚመጡ እስማኤላውያን ነጋዴዎች ጓዛቸውን በግመሎች ላይ ጭነው ተመለከቱ። ነጋዴዎቹ ሽቶ፣ በለሳን፣ ከርቤ በግመሎቻቸው ጭነው ወደ ግብፅ የሚወርዱ ነበሩ። ²⁶ይሁዳም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ “ወንድማችንን መግደልና አሟሟቱን መደበቅ ምን ይጠቅመናል?” ²⁷ከዚህ ይልቅ ለእስማኤላውያን ነጋዴዎች እንሸጠው፤ እጃችንን ግን በእርሱ ላይ እናንሳ። ምንም ቢሆን የሥጋ ወንድማችን ነው” ወንድሞቹም በሃሳቡ ተስማሙ። ²⁸የምድያም ነጋዴዎች የሆኑ እስማኤላውያን በዚያ በኩል ያልፉ ነበር፤ ስለዚህ ወንድሞቹ ዮሴፍን ከጉድጓድ ጎትተው በማውጣት ለእነዚህ እስማኤላውያን በሃያ ብር ሸጡላቸው፣ እነርሱም ወደ ግብፅ ይዘውት ሄዱ። ²⁹ሮቤል ወደ ጉድጓዱ ተመልሶ ሲያይ፣ ዮሴፍን በማጣቱ ልብሱን በሐዘን ቀደደ። ³⁰ወደ ወንድሞቹም ተመልሶ፣ “እነሆ፣ ልጄ እዚያ የለም! እንግዲህ እኔ ወዴት ብሄድ ይሻለኛል?” አለ። ³¹ከዚህ በኋላ አንድ ፍየል አረዱና የዮሴፍን ልብስ በደም ነከሩት። ³²በጎብረ ቀለማት ያጌጠችውን እጅ ጠባብ ወደ አባታቸው ወሰደው፣ “ይህን ወድቆ አገኘኩ፤ የልጅህ እጅ ጠባብ መሆኑን አለመሆኑን እስኪ እየወ” አሉት። ³³እርሱ የልጁ ልብስ መሆኑን ተረድቶ፣ “ይህም የልጄ እጅ ጠባብ ነው! ፤ ክፉ አውሬ በልቶታል፣ በእርግጥም ዮሴፍ ተቦጭጭቆአል” አለ። ³⁴ከዚህ በኋላ ያዕቆብ ልብሱን ቀደደ፤ ማቅም ለብሶ ስለ ልጁ ብዙ ቀን አለቀሰ፤ ³⁵ወንድሞችና ሴቶች ልጆቹም ሁሉ ሊያጽናኑት መጡ፤ እርሱ ግን ሊጽናና አልቻለም፣ “በሐዘን እንደተከራመትሁ ልጄ ወዳለበት መቃብር እወርዳለሁ” አለ። ስለ ልጁም አለቀሰ። ³⁶በዚህ ጊዜ የምድያም ነጋዴዎች ዮሴፍን ወደ ግብፅ ወሰደው፣ ከፈርዖን ሹማምንት አንዱ ለነበረው ለዘበኞች አለቃ፣ ለጲጥፋራ ሸጡት።

38 ¹በዚያም ወራት ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ ሒራ ወደተባለ ዐዲላማዊ ሰው ዘንድ ሄደ፣ መኖሪያውንም ²እዚያም ሳለ፣ ይሁዳ የከነዓናዊውን የሴዋን ሴት ልጅ ዐየ፤ እርሷንም አግብቶ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፈጸመ። ³እርሷም እርግዛ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ስሙንም ዒር ብላ ጠራችው። ⁴እንደገናም አረዘችና ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ስሙንም አውናን አላቸው። ⁵አሁንም ደግሞ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሴሎም ብላ ጠራችው፣ እርሱንም የወለደችው ክዚብ በተባለ ቦታ ነበር። ⁶ይሁዳ የመጀመሪያ ልጁን ዒርን ትዕማር ከምትባል ልጃገረድ ጋር አጋባው። ⁷የይሁዳ የበኩር ልጅ ዒር ግን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነበር፤ እግዚአብሔርም ቀሠፈው። ⁸ይሁዳ አውናንን፣ “ዋርሳዋ እንደመሆንህ ከወንድምህ ሚስት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት በመፈጸም የወንድምህን ስም የሚያስጠራለት ዘር ተካለች አለው።” ⁹አውናን ግን የሚወለደው ልጅ የእርሱን ስም የሚያስጠራ እንደማይሆን ስላወቀ፣ ከወንድሙ ሚስት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት በፈጸመ ቁጥር የወንድሙን ስም የሚያስጠራ ልጅ እንዳይወለድ ዘሩን በምድር ላይ ያፈሰ ነበር። ¹⁰ይህም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሆኖ ስለተገኘ፣ እርሱንም እግዚአብሔር በሞት ቀሠፈው። ¹¹ከዚያም ይሁዳ ምራቱን ትዕማርን፣ “ልጄ ሴሎም ለአካለ መጠን እስኪደርስ ድረስ ወደ አባትሽ ቤት ሄደሽ መበሉት ሆነሽ ብትኖረ ይሻላል” አላት፤ ይህን ያለውም፤ ሴሎም እንደወንድሞቹ ተቀሥፎ ይሞትብኛል ብሎ ስለፈራ ነበር። ትዕማርም እንዳላት ሄደች፤ በአባቷም ቤት ተቀመጠች። ¹²ከብዙ ጊዜ በኋላ የሹዓ ልጅ፣ የይሁዳ ሚስት ሞተች። ይሁዳ ከሐዘኑ ከተጽናና በኋላ ከዓዲላማዊው ከሒራ ጋር የበጎቹን ጠጉር የሚሸልቱ ሰዎች ወዳሉበት ወደተምና ሄደ። ¹³ሰዎቹም ለትዕማር፣ “አማትሽ በባጎቹን ጠጉር ወደሚሸልቱ ሰዎች ዘንድ ወደተምና እየሄዱ ነው” አሏት። ይህን እንደሰማች ¹⁴የመበሉትን ልብሷን አውልቃ፣ ማንነቷ እንዳይታወቅ ፊቷን በሻሽ ተከናንባ ወደ ተምና በሚወስደው መንገድ ዳር ባለች ሄደችም በተባለች ከተማ መግቢያ በር ላይ ተቀመጠች፤ ይህን ያደረገችው፣ ሴሎም ለአካለ መጠን ቢደርስም፣ እርሷን እንዲያገባ አባቱ አለመፈለግን ስላወቀች ነው። ¹⁵ፊቷ በሻሽ ተሸፋፍኖ ሲያያት፣ ይሁዳ ዝሙት አዳሪ መሰለችው። ¹⁶ምራቱ መሆኗን ባለማወቁ፣ እርሷ ወዳለችበት ወደ መንደሩ ዳር ጠጋ ብሎ፣ “እባክሽን አብሬሽ ልተኛ” አላት። እርሷም፣ “አብሬህ ብተኛ ምን ትሰጠኛለህ?” ብላ ጠየቀችው። ¹⁷“ከመንጋዬ መካከል አንድ የፍየል ጠቦት እልክልሻለሁ” አላት። እርሷም “ጠቦቱን እስክትልክልኝ ድረስ ምን መያዣ ትሰጠኛለህ?” ብላ ጠየቀችው። ¹⁸“ታዲያ ምን መያዣ ልስጥሽ?” አላት። እርሷም፣ “የማጎተም ቀለበትህን ከነማስሪያው፣ እንደዚሁም ይህን በትርህን ስጠኝ” አላችው። የጠየቀችውን ሁሉ ሰጣትና አብሯት ተኛ፤ እርሷም አረዘችለት።

¹⁹ከዚያም ወደ መኖሪያዎ ተመልሳ፤ ሻሸዋን አውልቃ እንደወትሮዋ የመበለት ለብሷን ለበሰች። ²⁰ይሁዳ በመያዣ ስም የሰጣትን ዕቃዎች ለማስመለስ የፍየሉን ጠቦት በዓዶሎማዊ ወዳጁ እጅ ላከላት፤ እርሱ ግን ሊያገኛት አልቻለም።

²¹“በኤፍይም ከተማ መግቢያ ከመንገዱ ዳር የነበረች ያቺ ዝሙት አዳሪ የት ደረሰች?” ብሎ ዓዶሎማዊው ሰውዬ ጠየቀ። ሰዎቹም፡ “በዚህ አካባቢ እንደዚህ ያለች ዝሙት አዳሪ የለችም” አሉት። ²²ስለዚህ ወደ ይሁዳ ተመልሶ ሄደና፡ “ላገኛት አልቻልሁም፤ በዚያ የሚኖሩትም ሰዎች፡ ‘እንደዚህ ያለች ዝሙት አዳሪ እዚህ የለችም’ አሉኝ” ብሎ ነገረው። ²³ይሁዳም፡ “እንግዲህ መያዣውን እንደያዘች ትቅር አለዚያ መሳቂያ እንሆናለን። ለነገሩም ይህን ፍየል ላክሁ፤ አንተም ፈልገህ አላገኘሃትም” አለ።

²⁴ከሦስት ወር ያህል በኋላ፡ “ምራትህ ትዕማር ዘማዊ ሆናለች፤ ከዚህም የተነሣ እርግዛለች” ተብሎ ለይሁዳ ተነገረው። ይሁዳም፡ “እውጧትና በእሳት ተቃጥላ ትሙት” አለ። ²⁵እርሷም ተይዛ በምትወሰድበት ጊዜ ለአማትዋ፡ “እኔ ያረገዝሁት የእነዚህ ዕቃዎች ባለቤት ከሆነ ሰው ነው” ስትል ላከችበት፤ ደግሞም፡ “የማኅተሙ ቀለበት ከነማንጠልጠያውና በትሩ የማን እንደሆነ እስኪ ተመልከት” አለችው። ²⁶ይሁዳም ዕቃዎቹን አውቆ፡ “ልጄ ሴሎም እንዲያገባት ባለማድረግ፤ እርሷ ከእኔ ይልቅ ትክክል ናት” አለ። ከዚያም በኋላ ከእርሷ ጋር አልተኛም።

²⁷የመውለጃዋ ጊዜ እንደደረሰም ፅንሷ መንታ መሆኑ ታወቀ። ²⁸በምትወልድበትም ጊዜ እንደኛው እጇን አወጣ፤ አዋላጁቱም፡ “ይህኛው መጀመሪያ ወጣ” ስትል በእጇ ላይ ቀይ ክር አሰረችለት፤

²⁹ነገር ግን፡ እጇን መልሶ ሲያስገባ ወንድሙ ተወለደ። አዋላጁቱም፡ “አንተ እንዴት ጥሰህ ወጣህ!” አለች፤ ከዚያም ስሙ ፋሬስ ተባለ። ³⁰ከዚያ በኋላ እጇ ላይ ቀይ ክር የታሰረለት ወንድሙ ተወለደ፤ ስሙም ዛራ ተባለ።

39 ¹የሴፍ ወደ ግብፅ ተወሰደ ነበር፤ ከፈርዖንም ሹማምንት እንዲ የነበረውም የዘበኞች አለቃ፤ ግብፃዊው ጴጥፋራ ወደዚያ ከወሰዱት ከእስማኤላውያን ነጋዴዎች እጅ ገዛው። ²እግዚአብሔር ከየሴፍ ጋር ስለነበረ ኑሮው ተቃናለት፤ እርሱም በግብፃዊው አሳዳሪው ቤት ኖረ።

³አሳዳሪው እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንዳለና ሥራውንም ሁሉ እንዳከናወነለት ባየ ጊዜ፡ “የሴፍ በእርሱ ዘንድ ሞገስ አገኘ፤ የቅርብ አገልጋዩም ሆነ። ጲጥፋራ በቤቱ ላይ ሾመው፤ ያለውንም ሀብት ሁሉ በኃፊነት ሰጠው።

⁵የሴፍ በጲጥፋራ ቤትና ባለው ሀብት ሁሉ ላይ ከተሾመበት ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር የግብፅዊውን ቤት ባረከ፤ የእግዚአብሔርም በረከት በግቢም በውጭም ባለው የጲጥፋራ ሀብት ንብረት ሁሉ ላይ ሆነ። ⁶ስለዚህ ጲጥፋራ ባለው ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጠው፤ የቀረበለትንም ከመመገብ በስተቀር፤ ማናቸውንም ጉዳይ በየሴፍ ላይ ጥሎ ነበር። የሴፍ ጥሩ ቁመና ያለውና መልክ-መልካም ነበር፤

⁷ከጊዜ በኋላ የጌታው ሚስት የሴፍን ተመልክታ ስላፈቀረችው፡ “ና ከእኔ ጋር አብረን እንተኛ” አለችው። ⁸እርሱ ግን ይህን ለመፈጸም ፈቃደኛ አልሆነም፤ እንዲህም አላት፤

“ጌታዬ ያለውን ሁሉ በኃላፊነት ስለሰጠኝ፤ በቤቱ ውስጥ ስላልው ሁሉ ምንም የሚያውቀው ነገር የለም። ⁹በዚህ ቤት ላይ ከእኔ የበለጠ ኃላፊነት ያለው ማንም የለም፤ ከአንቺ በቀር በእኔ ቁጥጥር ሥር ያለደረገው ምንም ነገር የለም፤ ይኸውም ሚስቱ ስለሆነሽ ነው፤ ታዲያ፡ እኔ ይህን ክፉ ድርጊት በእግዚአብሔር ፊት እንዴት እፈጽማለሁ?”

¹⁰ይህንም ነገር በዕባላቱ ለየሴፍ ትነግረው ነበር፤ እርሱም ከእርሷ ጋር ይተኛ ዘንድ ከእርሱም ጋር ይሆን ዘንድ አልሰማትም። ¹¹አንድ ቀን የሴፍ ለሥራ ጉዳይ ወደ ቤት ሲገባ በቤት ውስጥ እንደም ሠራተኛ አልነበረም፤ ¹²እርሷም ልብሱን ጨምሮ ይዛ፤ “በል አብረኸኝ ተኛ” አለችው። እርሱ ግን ልብሱን እጅዋ ላይ ትቶላት ከቤት ሸሽቶ ወጣ።

¹³እርሷም ልብሱን በእጅዋ ላይ ትቶ ከቤት ሸሽቶ መውጣቱን በተመለከተች ጊዜ፡ ¹⁴አገልጋዮችንም ጠርታ እንዲህ አለቻቸው፡ “እነሆ፤ ባለቤቴ ያመጣው ይህ ዕብራዊ ሊያዋርደኝ ነበር፤ ወዳለሁበት ክፍል ገብቶ ሊደፍረኝ ሞከረ፤ እኔ ግን ድምጹን ከፍ አድርጌ ጮኽሁ። ¹⁵ዕርዳታ ለማግኘትም መጮኼን በሰማ ጊዜ ልብሱን በአጠገቤ ትቶ ከቤት ሸሽቶ ወጣ።”

¹⁶የየሴፍ አሳዳሪ እስኪመጣ ድረስ ልብሱን በእርሱም ዘንድ አቆየችው። ¹⁷በመጣም ጊዜ የሆነውን ታሪክ እንዲህ ስትል ዘርዝራ ነገረችው፤ “አንተ ወደዚህ የመጣኸው ዕብራዊ አገልጋይ ወዳለሁበት ክፍል ገብቶ ሊያዋርደኝ ነበር። ¹⁸ነገር ግን ድምጹን ከፍ አድርጌ በጮኽሁ ጊዜ ልብሱን በአጠገቤ ትቶ ከቤት ሸሽቶ ወጣ።”

¹⁹“የአንተ አገልጋይ እንዲህ አደረገኝ” ብላ የነገረችውን ታሪክ በሰማ ጊዜ የየሴፍ አሳዳሪ እጅግ ተቆጣ። ²⁰የሴፍንም ወሰደ፤ የንጉሥ እስረኞች ወደታሠሩበት እስር ቤት አስገባው።

²¹እግዚአብሔር ዘላለማዊ ፍቅሩን ዐሳየው፤ በእስር ቤት አዛዥም ዘንድ ሞገስን ሰጠው። ²²ስለዚህ የእስር ቤቱ አዛዥ የሴፍን የእስረኞች ሁሉ አለቃ አደረገው፤ በእስር ቤት ላለውም ነገር ሁሉ ኃላፊ ሆነ። ²³እግዚአብሔር ከየሴፍ ጋር ሆኖ የሚያደርገው ነገር ሁሉ እንዲቃናለት ስላደረገ የእስር ቤት አዛዥ በየሴፍ ቁጥጥር ሥር በነበረው ነገር ምንም ዐሳብ አልነበረበትም።

40 ¹ከዚህም በኋላ የግብፅ ንጉሥ የመጠጥ አሳላፊውና የእንጀራ ቤት ኃላፊው ንጉሡን የሚያሳካን በደል ፈጸመ። ²ፈርዖንም በመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃና በእንጀራ ቤቱ አዛዥ፡ በሁለቱም ሹማምንቱ ላይ እጅግ ተቆጣ፤ ³በዘበኞቹ አለቃ ቤት ወዳለው የሴፍ ወደታሠረበት እስር ቤት አስገባቸው።

⁴የዘበኞቹም አለቃ እስረኞቹን ለየሴፍ እስረከባቸው፤ በእስር ቤትም ለጥቂት ጊዜ ቆዩ። ⁵ታስረው የነበሩት የግብፅ ንጉሥ የመጠጥ አሳላፊዎች አለቃና የእንጀራ ቤቱ አዛዥ፡ በአንድ ሌሊት የዩራሳቸውን ሕልም ዐዩ፤ የሁለቱም ሕልም ለየራሱ የተለየ ፍቺ ነበረው።

⁶በማግስቱ ጥዋት የሴፍ እነርሱ ወዳሉበት ክፍል በገባ ጊዜ ተክዘው አገኛቸውና፤ ⁷“ዛሬ በፊታችሁ ላይ ሐዘን የሚታየው ለምንድን ነው?” አላቸው። ⁸እነርሱም፡ “ሁለታችንም ሕልም ዐየን፤ ነገር ግን የሚተረጉምልን ሰው አጣን” ሲሉ መለሱለት። የሴፍም፡ “ሕልም የመተርጎም ችሎታ የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው፤ ስለዚህ የእያንዳንዳችሁን ሕልም ንገሩኝ” አላቸው።

⁹ስለዚህ የመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃ እንዲህ ሲል ሕልሙን ለየሴፍ ነገረው፤ “ከፊት ለፊቴ አንዲት የወይን ተክል ዐየሁ፤ ¹⁰ተክሷም ሦስት ሐረጎች ነበሯት፤ ወዲያው እቆጥቁጣ አበበች፤ የወይን ዘላለውም ወዲያው በሰለ። ¹¹የፈርዖንንም ጽዋ ይኸ ነበር፤ የወይኑን ፍሬ ለቅሜ በጽዋው ውስጥ ጨምቄ ጽዋውን በእጄ ሰጠሁት።”

¹²የሴፍም እንዲህ አለው፤ “እንግዲህ የሕልሙ ትርጓሜ ይህ ነው፤ ሦስቱ ሐረግ ሦስት ቀን ነው፤ ¹³በሦስት ቀን ውስጥ ፈርዖን ከእስር ቤት ያወጣሃል፤ ወደ ቀድሞ ሹመትህም ይመልስሃል፤ በፊት የመጠጥ አሳላፊ በነበርህበት ጊዜ ታደርግ እንደነበረው አሉ የፈርዖንን ጽዋ በእጄ ትሰጠዋለህ።

¹⁴እንግዲህ፡ በጎ ነገር በገጠመህ ጊዜ፡ እኔን አስበህ ቸርነት አድርግልኝ፤ ስለ እኔም ለፈርዖን ንገርልኝ፤ ከዚህም እስር ቤት አስወጣኝ፤ ¹⁵ከዕብራውያን ምድር ወደዚህ የመጣሁት በአፈና ነው፤ አሁንም ቢሆን እዚህ እስር ቤት የተጣልሁት አንዳች ጥፋት ኖሮብኝ አይደለም።”

¹⁶የእንጀራ ቤት አዛዥም፡ ለመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃ ሕልም የተሰጠው ፍቺ ይስ የሚያስኝ መሆኑን ሲሰማ፡ የራሱን ሕልም ለየሴፍ እንዲህ ሲል ነገረው፤ “እኔም ደግሞ ሕልም አይቻለሁ፤ ሦስት መሶቶች በራሴ ላይ ተሸክሜ ነበር፤ ¹⁷በላይኛው መሶብ ውስጥ ለፈርዖን የተዘጋጀ የተለያየ ምግብ ነበረበት፤ ነገር ግን ወፎች ምግቡን ከመሶቡ እያነሱ የበሉት ነበር።”

¹⁸የሴፍም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “የሕልሙ ፍቺ ይህ ነው፤ ሦስቱ መሶብ ሦስት ቀን ነው፤ ¹⁹በሦስት ቀን ውስጥ ፈርዖን ራሱን ካስቆረጠ በኋላ በእንጨት ላይ ይሰቅልሃል፤ ወፎችም ሥጋህን የበሉታል።”

²⁰ በሦስተኛው ቀን የፈርዖን ልደት በዓል ስለነበር ለመኳንንቱ ሁሉ ግብዣ አደረገ፤ በዚያኑ ዕለትም የመጠጥ አሳላፊዎቹን አለቃና የአንጀራ ቤት አዛዦች ሹማምንቱ ካሉበት ከእስር ቤት አወጣቸው። ²¹ የመጠጥ አሳላፊዎቹን አለቃ ወደ ቀድሞ ሹመቱ መለሰው፤ እርሱም እንደ ቀድሞው ጽዋውን ለፈርዖን በእጁ ይሰጠው ጀመር፤ ²² የአንጀራ ቤት አዛዦች ግን ልክ የሴፍ እንደተረጎመላቸው ሰቀለው። ²³ የሆነው ሆኖ፤ የመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃ የሴፍን አለስታወሰውም፤ ረሳው።

41 ¹ ድፍን ሁለት ዓመት ካለፈ በኋላ ፈርዖን ሕልም ዐለም፤ ሕልሙም በዓባይ ወንዝ ዳር ቆሞ ነበር፤ ² እነሆ፤ መልካቸው ያማረ፤ ሥጋቸው የወፈረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው በወንዙ ዳር የበቀለውን ሣር ይበሉ ጀመር። ³ ቀጥሎም መልካቸው የከፋ አጥንታቸው የወጣ ሌሎች ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው አስቀድመው ከወጡት ላሞች አጠገብ ቆሙ።

⁴ እነዚህ መልካቸው የከፋና አጥንታቸው የወጣ ላሞች፤ እነዚያን ያማሩና የወፈሩ ላሞች ሲውጡአቸው ዐየ፤ ከዚያም ፈርዖን ከእንቅልፉ ነቃ። ⁵ ፈርዖንም እንደገና እንቅልፍ ወስዶት ሳለ ሌላ ሕልም ዐየ። በሕልሙም በአንድ የእህል አገዳ ላይ ሰባት የዳበሩና ያማሩ የእሸት ዛላዎች ዐየ፤ ⁶ ቀጥሎም የቀጨጨፍ ከበረሐ በተነሣ የምሥራቅ ነፋስ ተመትተው የደረቁ ሰባት የእሸት ዛላዎች ወጡ።

⁷ የቀጨጨፍ የእሸት ዛላዎች፤ ሰባቱን የዳበሩና ያማሩ የእሸት ዛላዎች ዋጡአቸው፤ በዚህ ጊዜ ፈርዖን ከእንቅልፉ ነቃ፤ ነገሩ ሕልም ነበር። ⁸ በነጋውም ፈርዖን መንፈሱ ታወከበት፤ ስለዚህ በግብፅ አገር ያሉትን አስማተኞችና ጥበበኞች በሙሉ አስጠርቶ ሕልሞቹን ነገራቸው፤ ይሁን እንጂ፤ ሕልሞቹን ሊተረጉምላት የቻለ አንድም ሰው አልተገኘም።

⁹ በዚያን ጊዜ የመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃ ፈርዖንን እንዲህ አለው፤ “የሠራሁት በደል ዛሬ ታወሰኝ። ¹⁰ ፈርዖን ሆይ! አንተ በእኔና በአንጀራ ቤት ኃላፊው ላይ ተቆጥተህ በዘበኞች አለቃ ቤት እንድንታሰር አድርገን ነበር፤ ¹¹ በዚያ ሳላን በአንድ ሌሊት ሁለታችንም የተለያየ ሕልም ዐየን፤ የእያንዳንዳችንም ሕልም የተለየ ትርጉም ነበረው።

¹² በዚያን ጊዜ የዘበኞች አለቃ አገልጋይ የሆነ አንድ ዕብራዊ ወጣት ከእኛ ጋር እስር ቤት ነበር። ሕልማችንን በነገርነው ጊዜ፤ ፍቺውን ነገረን፤ ለእያንዳንዳችንም እንደ ሕልማችን ተረጎመልን፤ ¹³ ነገሩም ልክ እርሱ እንደተረጎመልን፤ እኔ ወደ ቀድሞ ሹመቱ ተመለስሁ፤ የአንጀራ ቤት አዛዦቹም ተሰቀሉ።

¹⁴ ፈርዖን የሴፍን እንዲያመጡት ትዕዛዝ ሰጠ፤ ከእስር ቤትም በጥድፊያ ይዘውት መጡ፤ ጠጉሩንም ከተላጨፍ ልብሱን ከለወጠ በኋላ ፈርዖን ፊት ቀረበ ¹⁵ ፈርዖንም የሴፍን፤ “ሕልም ዐይኜ ነበር፤ ሕልሜን ሊተረጉምልኝ የቻለ አንድም ሰው አልተገኘም፤ አንተ ግን ሕልም ሲነገርህ የመተርጎም ችሎታ እንዳለህ ሰማሁ” አለው። ¹⁶ የሴፍም ለፈርዖን እንዲህ ብሎ መለሰ፡- “ይህ በእኔ አይደለም፤ እግዚአብሔር ግን ለፈርዖን በበጎነት ይመልስለታል”

¹⁷ ፈርዖን የሴፍን እንዲህ አለው፤ “ሕልሜ በዓባይ ወንዝ ዳር ቆሜ ነበር። ¹⁸ ሥጋቸው የወፈረና መልካቸው የማረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው በወንዙ ዳር የበቀለውን ሣር ሲበሉ ዐየሁ።

¹⁹ ከእነርሱም በኋላ ዐቅመ ደካማ፤ መልካቸው እጅግ የከፋና አጥንታቸው የወጣ ሌሎች ሰባት ላሞች ወጡ፤ እነዚያን የመሰሉ የሚያስከፋ መልክ ያላቸው ላሞች በግብፅ ምድር ከቶ ዐይኜ አለውቅም። ²⁰ አጥንታቸው የወጣና አስከፊ መልክ ያላቸው ላሞች መጀመሪያ የወጡትን፤ ሥጋቸው የወፈረውን ሰባቱን ላሞች ዋጧቸው። ²¹ ከዋጧቸውም በኋላ፤ ያው የበፊቱ መልካቸው ስላልተለወጠ እንደዋጧቸው ማንም ሊያውቅ አይችልም ነበር፤ ከዚያም ከእንቅልፌ ነቃሁ

²² ደግሞም በአንድ የእህል አገዳ ላይ ሰባት የዳበሩና ያማሩ የእሸት ዛላዎች ዐየሁ፤ ²³ ቀጥሎም የቀጨጨፍ የደረቁ ሌሎች ሰባት ዛላዎች ወጡ። ²⁴ የቀጨጨፍ የእሸት ዛላዎችም ሰባቱን ያማሩ የእሸት ዛላዎች ዋጧቸው፤ ያየኋቸውንም ሕልሞች ለአስማተኞች ነገርሁ፤ ነገር ግን ሕልሞቹን ማንም ሊተረጉምልኝ አልቻለም።”

²⁵ የሴፍም ለፈርዖን እንዲህ አለው፤ “ሁለቱም የፈርዖን ሕልሞች ተመሳሳይና አንድ ዓይነት ናቸው፤ እግዚአብሔር ወደፊት የሚያደርገውን ለፈርዖን ገልጦለታል።” ²⁶ ሰባቱ የሚያምሩ ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሰባቱም የሚያማምሩ የእሸት ዛላዎች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሕልሙም አንድና ተመሳሳይ ነው።

²⁷ ከእነርሱም በኋላ አጥንታቸው የወጣ አስከፊ መልክ ያላቸው ሰባት ላሞች፤ ሰባት ዓመታት ናቸው፤ እንደዚሁም ፍሬ አልባ የሆኑትና በምሥራቅ ነፋስ ተመትተው የደረቁት ሰባት የእሸት ዛላዎች ሰባት የራብ ዓመታት ናቸው። ²⁸ አስቀድሜ ለፈርዖን እንደተናገርሁት እግዚአብሔር ወደፊት የሚያደርገውን ነገር ለፈርዖን ገልጦለታል። ²⁹ በመላው የግብፅ ምድር እጅግ የተትረፈረፈ ጥጋብ የሚሆንባቸው ሰባት ዓመታት ይመጣሉ።

³⁰ በዚህ በኋላ ግን በተከታታይ ሰባት የራብ ዓመታት ይሆናሉ። የራብ ዘመን አገሪቱን እጅግ ስለሚጎዳት በግብፅ የነበረው ያለፈው የጥጋብ ዘመን ሁሉ ጨርሶ አይታወስም። ³¹ ከጥጋብ ዓመታት በኋላ የሚመጣው የራብ ዘመን እጅግ ጽኑ ከመሆኑ የተነሣ፤ ቀደም ሲል የነበረው የጥጋብ ዘመን ፈጽሞ ይረሳል። ³² ሕልሙ ለፈርዖን በድጋሚ መታየቱ፤ ነገሩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቆረጠ ስለሆነ ነው፤ ይህንንም እግዚአብሔር በቅርብ ጊዜ ይፈጽመዋል፤

³³ እንግዲህ ፈርዖን ብልሳና አስተዋይ ሰው ፈልጎ፤ በመላው የግብፅ ምድር ላይ አሁኑኑ ይሹም። ³⁴ እንደዚሁም በሰባቱ የጥጋብ ዓመታት ከሚገኘው ምርት፤ አንድ አምስተኛው እንዲሰበሰብ የሚያደርጉ ኃላፊዎችን ይሹም።

³⁵ እነርሱም በሚመጡት የጥጋብ ዓመታት ከሚገኘው ምርት ሁሉ ይሰብስቡ፤ በፈርዖንም ሥልጣን ሥር ያከማቹ፤ ለምግብ እንዲሆኑም በየከተማው ይጠበቁ። ³⁶ የሚከማቸው እህል፤ ወደፊት በግብፅ አገር ላይ ለሚመጣው የሰባት ዓመት ራብ መጠባበቂያ ይሁን፤ በዚህም ሁኔታ አገሪቱ በራብ አትጠፋም።

³⁷ ዕቅዱም ፈርዖንና ሹማምንቱ ሁሉ መልካም ሆኖ አገኙት። ³⁸ ፈርዖንም፤ “የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት እንደዚህ ያለ ሰው ልናገኝ እንችላለን?” ብሎ ጠየቃቸው። ³⁹ ፈርዖን የሴፍን እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር ይህን ሁል ገለጠለህ እንዲሁ ያለ አስተዋይና ብልህ ሰው የለም።” ⁴⁰ አንተ በቤተ መንግሥቱ የበላይ ትሆናለህ፤ ሕዝቤም ሁሉ ለሥልጣንህ ይገዛል፤ እኔ ከአንተ የምበልጠው በዙፋኔ ብቻ ይሆናል።” ⁴¹ ከዚያም፤ ፈርዖን የሴፍን፤ “በመላይቱ የግብፅ ምድር ላይ ኃላፊ አድርጌሃለሁ” አለው።

⁴² ፈርዖንም ባለማሳተሙን ቀለበት ከጣቱ አውልቆ በየሴፍ ጣት ላይ አደረገው፤ እንዲሁም ከጣሩ የተልባ እግር የተሠራ ልብስ አለበሰው፤ በአንገቱም የወርቅ ሐብል አጠለቀለት። ⁴³ በማዕረግ ከእርሱ ሁለተኛ ሰው አድርጎ በሠረገላ ላይ አስቀመጠው። ሰዎችም በፊቱ፤ “እጅ ንሡ” እያሉ ይጮኹ ነበር፤ በዚህ ሁኔታም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ሾመው።

⁴⁴ ከዚህ በኋላ ፈርዖን የሴፍን፤ “እኔ ፈርዖን ነኝ፤ ሆኖም በመላይቱ ግብፅ ያለ አንተ ፈቃድ ማንም ሰው እጁን ወይም እግሩን ማንቀሳቀስ አይችልም” አለው። ⁴⁵ ፈርዖን የሴፍን ጸፍናት ፐዕናህ ብሎ ስም አወጣለት። እንዲሁም አስናት ተብላ የምትጠራውን ኦን ተብሎ የሚጠራው ከተማ ካህን የጳጢፌራን ልጅ በሚሰትነት ሰጠው።

⁴⁶ የሴፍ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖንን ማገልገል ሲጀምር፤ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበር። የሴፍም ከፈርዖን ፊት ወጥቶ የግብፅን ምድር በሙሉ ዞረ። ⁴⁷ በሰባቱም የጥጋብ ዓመታት ምድሪቱ የተትረፈረፈ ሰብል ሰጠች።

⁴⁸ በእነዚያ ሰባት የጥጋብ ዓመታት፤ የሴፍ በግብፅ አገር የተገኘውን ምርት ሰብስቦ በየከተሞቹ አከማቸ፤ በእያንዳንዱ ከተማ ከየአቅራቢያው የተመረተውን እህል እንዲከማች አደረገ። ⁴⁹ የሴፍ ብዛቱ እንደ ባሕር አሸዋ የሚሆን የእህል ሰብል አከማቸ፤ ሰብሉ እጅግ ከመስዋቱ የተነሣ ልኩን መስፈርና መመዝገብ አልቻለም ነበር።

⁵⁰ ሰባቱ የራብ ዓመታት ከመመጣታቸው በፊት የኦን ከተማ ካህን የጳጢፌራን ልጅ አስናት ለየሴፍ ሁለት ወንድ ልጆች ወለደችለት። ⁵¹ የሴፍም፤ “እግዚአብሔር መከራዬን ሁሉ የአባቴንም ቤት እንደረሳ አድርጎኛል” በማለት የመጀመሪያ ልጁን ስም ምናሴ አለው። ⁵² እንደዚሁም “መከራ በተቀበልሁበት ምድር እግዚአብሔር ፍሬያም አደረገኝ” ሲል ሁለተኛ ልጁን ኤፍሬም አለው።

⁵³ በግብፅ ምድር የነበረው ሰባቱ የጥጋብ ዘመን አለፈና ⁵⁴ የሴፍ አስቀድሞ እንደተናገረው የሰባቱ ዓመት የራብ ዘመን ጀመረ። ሌሎች አገሮች ሁሉ ሲራቡ፤ በመላው የግብፅ ምድር መስፋፋት ሲጀመር፤

⁵⁵ሕዝቡ ምግብ ይሰጡን በማለት ወደ ፈርዖን ጮኹ። ፍርዖንም ግብፃውያንን፣ “ወደ ዮሴፍ ሂዱና የሚላችሁን አድርጉ” አላቸው። ⁵⁶ራቡ በአገሩ ላይ እየተስፋፋ ስለሄደ፣ ዮሴፍ ጎተራዎቹን ከፍቶ እህሉ ለግብፃውያን እንዲሸጥ አደረገ፤ ምክንያቱም ራቡ በመላይቱ ግብፅ ጸንቶ ነበር። ⁵⁷ራቡ በመላው ዓለም ጸንቶ ስለነበር፣ የየአገሩ ሰዎች ሁሉ ከዮሴፍ ዘንድ እህል ለመሸመት ወደ ግብፅ ምድር መጡ።

42 ¹በግብፅ እህል መኖሩን ሲሰማ፣ ልጆቹን እንዲህ አላቸው። “ለምን እርስ በርስ ትተያያዝላችሁ?” ²በግብፅ አገር እህል መኖሩን ሰምቻለሁ፤ በራቡ ከመሞታችን በፊት ወደዚያ ሂድና እህል ግዙፉን” አላቸው። ³ስለዚህ ዐሥሩ የዮሴፍ ወንድሞች እህል ለመግዛት ወደ ግብፅ ሄዱ። ⁴ነገር ግን ያዕቆብ የዮሴፍን ወንድም ብንያምን ክፉ ነገር ይደርስበታል በሚል ፍርሃት ከወንድሞቹ ጋር አልላከውም።

⁵ራቡ በከነዓንም በመበርታቱ፣ እህል ለመሸመት ወደ ግብፅ ከሄዱት መካከል የእስራኤል ልጆችም ነበሩ። ⁶በዚህ ጊዜ ዮሴፍ የምድሪቱ ገዢ ነበር፣ ለአገሩ ሰዎች ሁሉ እህል የሚሸጥላቸው እርሱ ነበር። የዮሴፍ ወንድሞችም እንደደረሱ ከፊቱ ቀርበው ወደ ምድር ለጥ ብለው ሰገዱለት።

⁷ዮሴፍም ወንድሞቹን ባየ ጊዜ ዐወቃቸው፣ ነገር ግን የማያውቃቸው በመመሰል በቁጣ ቃል፣ “ከየት ነው የመጣችሁት?” ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፣ “እህል ለመሸመት ከከነዓን ምድር የመጣን ነን” ብለው መለሱለት። ⁸ዮሴፍ ወንድሞቹን ቢያውቃቸውም እንኳ እነርሱ ግን አላውቁትም።

⁹በዚህ ጊዜ ስለወንድሞቹ ያየው ሕልም ትዝ አለውና፣ “ሰላዮች ናችሁ፣ የመጣችሁት አገራችን በየትኛው በኩል ለጥቃት የተጋለጠች መሆኗን ለመሰለል ነው” አላቸው።

¹⁰እነርሱም እንዲህ አሉት፤ “ጌታችን ሆይ፣ እንዲህስ አይደለም፤ እኛ አገልጋዮችህ የመጣነው እህል ለመሸመት ነው፤ ¹¹ሁላችንም የአንድ አባት ልጆች ነን፤ አገልጋዮችህም የታመንን ሰዎች እንጂ ሰላዮች አይደሉም።”

¹²እርሱም መልሶ፣ “አይደለም፣ ግብፅ በየት በኩል ለጥቃት የተጋለጠች መሆኗን ለመሰለል ነው” አላቸው። ¹³እነርሱ ግን መልሰው፣ “እኛ አገልጋዮችህ በከነዓን አገር ከሚኖር ከአንድ ሰው የተወለድን ዐሥራ ሁለት ወንድማማቾች ነን። ትንሹ ወንድማችን አባታችን ዘንድ ሲሆን አንዱ ወንድማችን ሞቷል።

¹⁴ዮሴፍም እንዲህ አላቸው፤ “ነገርኋችሁ እኮ፤ ሰላዮች ናችሁ” ¹⁵ታናሽ ወንድማችሁ እዚህ እስካልመጣ ድረስ ከዚህ ንቅንቅ እንደማትሉ በፈርዖን ስም እምላልሁ፤ ማንነታችሁ የሚረጋገጠውም በዚህ ነው። ¹⁶ከእናንተ አንዱ ሄዶ ወንድማችሁን ያምጣ፤ የተናገሩችሁትም እውነት መሆኑ ተረጋግጦ ነጻ እስክትለቀቁ ድረስ የቀራችሁት እዚህ በእስት ቤት ትቆያላችሁ።” ¹⁷ሁሉንም ሦስት ቀን በእስር አቆያቸው።

¹⁸በሦስተኛውም ቀን ዮሴፍ እንዲህ አላቸው፤ “እኔ እግዚአብሔርን ስለምፈራ እንዲህ በማድረግ ሕይወታችሁን አትርፉ።” ¹⁹ታማኝ ሰዎች ከሆናችሁ፣ ከመካከላችሁ አንዱ እዚህ እስር ቤት ሲቆይ፣ የቀራችሁት ግን ለተራሱት ቤተ ሰባቸው እህል ትወስዱላቸዋላችሁ።” ²⁰ታናሽ ወንድማችሁን ግን ይዛችሁ መምጣት አለባችሁ፤ በዚህም የተናገሩችሁት ቃል እውነተኛነት ይረጋግጣል፤ እናንተም ከመሞት ትተርፋላችሁ።” እነርሱም ይህንኑ ለመፈጸም ተስማሙ።

²¹እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ፤ “በእርግጥ በወንድማችን ላይ ስለደረሰው በደል ቅጣታችንን እየተቀበልን ነው። እርሱ እንደዚያ ተጨንቆ ስለ ሕይወቱ ሲማጠነን፣ እኛ አልሰማነውም ነበር፤ ይህ መከራ የደረሰብንም በዚህ ምክንያት ነው” ተባባሉ። ²²ሮቤልም መልሶ፣ “በዚህ ልጅ ላይ ክፉ ነገር እንዳታደርጉ ብዬ አልነበርኩም? እናንተ ግን አልሰማችሁኝም፤ ስለዚህም ደሙ ከእጃችን ይፈለጋል” አላቸው።

²³ዮሴፍ የሚያነጋግራቸው በአስተርጓሚ ስለሆነ የሚነጋገሩትን እንደሚሰማቸው ዐላውቁም ነበር። ²⁴ከፊታቸውም ዘወር ብሎ አለቀሰ፤ ከዚያም ወደእነርሱ ትመልሶ እንደገና አነጋገራቸው፤ ስምዖንም ከእነርሱ ላይቶ ዓይናቸው እያየ አሰረው፤ ²⁵ዮሴፍ ለአገልጋዮቹ በስልቻዎቻቸው እህል እንዲሞሉላቸው፤ ብሩንም በያንዳንዱ ሰው ስልቻ ውስጥ መልሰው እንዲያስቀምጡና ለጉዞአቸው ስንቅ እንዲያሰዟቸው ትእዛዝ ሰጠ። ይህም ተደረገላቸው።

²⁶እነርሱም እህላቸውን በአህያቸው ጭነው ጉዞአቸውን ቀጠሉ። ²⁷በመንገድም ለአዳር ሰፍረው ሳሉ፣ ከእነርሱ አንዱ ከያዘው እህል ላይ ለአህያው ለመስጠት ስልቻውን ሲፈታ፣ በስልቻው አፍ ላይ ብሩን አገኘ። ²⁸እርሱም ወንድሞቹን፣ “እኔ ብራ ተመልሶልኛል፤ ይኸው ስልቻዬ ውስጥ አገኘሁት” አላቸው። ሁሉም ልባቸው በድንጋጤ ተሞልቶ እየተንቀጠቀጡ በመተያየት፣ “እግዚአብሔር ምን ሊያመጣብን ይሆን?” አሉ።

²⁹በከነዓን ምድር ወዳለው ወደ አባታቸው ወደ ያዕቆብ ከደረሱ በኋላ ያጋጠማቸውን ሁሉ እንዲህ ብለው ነገሩት፤ ³⁰“የግብፅ አገር አስተዳዳሪ ‘አገሬን ልትሰልሉ የመጣችሁ ናችሁ’ በማለት በቁጣ ቃል ተናገረን፤” ³¹እኛ ግን እንዲህ አልነው፤ “እኛ የታመንን ሰዎች እንጂ ሰላዮች አይደሉም።” ³²እኛ የአንድ አባት ልጆች የሆንን ዐሥራ ሁለት ወንድማማቾች ነን፤ አንዱ የለም፣ ታናሽ ወንድማችን ግን ከአባታችን ጋር በከነዓን ይገኛል።”

³³ከዚህ በኋላ የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው እንዲህ አለን፣ “ታማኝ ሰዎች መሆናችሁን የማውቀው በዚህ ነው ከእናንተ መካከል አንዱን ወንድማችሁን እዚህ እኔ ዘንድ ትታችሁ የተቀራችሁት ለትራሱት ቤተ ሰባቸው እህል ይዛችሁላቸው ሂዱ።” ³⁴ነገር ግን ታናሽ ወንድማችሁን ወደ እኔ አምጡት። በዚያን ጊዜም ታማኝ ሰዎች እንጂ ሰላዮች አለመሆናችሁን ዐውቃለሁ፤ ወንድማችሁንም መልሼ አሰጣችኋለሁ፤ እናንተም በምድሪቱ እንደፈለጋችሁ እየተዘዋወሩችሁ መነገድ ትችላላችሁ።

³⁵እሁሉንም ሲዘጋገፍ በየስልቻቸው ውስጥ ብራቸው እንደተቋጠረ ተገኘ፤ የእያንዳንዳቸውን የተቋጠረ ብር ሲያዩም፣ እነርሱም ሆኑ አባታቸው ደነገጡ። ³⁶አባታቸው ያዕቆብም፣ “ያለ ልጅ እኮ አስቀራችሁኝ፤ ዮሴፍ የለም፣ ስምዖንም የለም፤ አሁን ደግሞ ብንያምን ልትወስዱ ትፈልጋላችሁ፤ በዚህ ሁሉ መከራ የምሠቃየው እኔ ነኝ” አለ።

³⁷በዚህን ጊዜ ሮቤል አባቱን፣ “ብንያምን ወደ አንተ መልሼ ባለመጣው ሁለቱን ወንድሞች ልጆቼን ወስደህ ግድላቸው፣ ስለዚህ በእኔ ኃላፊነት ላከው፤ እኔም መልሼ አመጣዋለሁ” አለው። ³⁸ያዕቆብም “ምንም ቢሆን ከእናንተ ጋር አይሄድም፤ ወንድሙ ሞቶአል፣ የቀረው እርሱ ብቻ ነው፤ በመንገድ አንድ ጉዳት ቢደርስበት በእርጅናና ዘመን በመረር ሐዘን ወደ መቃብር እንደወርድ ታደርጉኝላችሁ” አላቸው።

43 ¹እሁንም በምድሪቱ ላይ እንደጸና ነበር፤ ²ከግብፅ ያመጡትንም እህል በልተው ከጨረሱ በኋላ፣ አባታቸው፣ “እስቲ እንደገና ወርዳችሁ፣ ጥቂት እህል ሽምቱልን” አላቸው።

³ይሁዳ ግን እንዲህ አለው፤ “ያ ሰው ወንድማችሁን ይዛችሁ ካልመጣችሁ ዳግመኛ ፊቴን ዐታዩም ብሎ በጥብቅ አስጠንቅቆናል፤” ⁴ወንድማችን ከእኛ ጋር እንዲወርድ ከፈቀድህ ወደዚያ ሄደን እህል እንሸምትልሃለን፤ ⁵እርሱን የማትልከው ከሆነ ግን እኛም ወደዚያ እንወርድም፤ ያም ሰው፣ ‘ወንድማችሁን ይዛችሁ ካልመጣችሁ ዳግመኛ ፊቴን ዐታዩም’ ብሎናል።”

⁶እስራኤልም፣ “ሌላ ወንድም አለን ብላችሁ ለዚያ ሰው በመንገር ለምን ይህን ችግር እንዲደርስብኝ አደረጋችሁ?” ሲል ጠየቃቸው። ⁷እነርሱም፣ “ሰውዬው ስለ ራሳችንና ስለ ቤተ ሰባችን አጥብቆ ጠየቀን፤ እንደገናም ‘አባታችሁ እሁንም በሕይወት አሉ? ሌላስ ወንድም አላችሁ?’ ሲል ጠየቀን። እኛም ለጥያቄው መልስ ሰጠነው። ታዲያ፣

‘ወንድማችሁን ይዛችሁ ወደዚህ እንድትመጡ’ እንደሚል አንዴት ማወቅ እንችል ነበር?” ብለው መለሱለት።

⁸ይሁዳም አባቱን እስራኤልን እንዲህ አለው፣ “ልጄን ከእኔ ጋር ስደድው፤ እኛም በቶሎ እንሂድ፣ ይህ ከሆነ አንተም፣ እኛም፣ ልጆቻችንም አንሞትም፣ እንተርፋለን።” ⁹ስለ ልጁ ደጎንነት እኔ ራሴ ኃላፊ ነኝ፤ ስለ እርሱም በግል ተጠያቂ እሆናለሁ፤ እርሱንም በደኅና መልሼ ባለመጣውና እዚህ በፊትህ ባለቆመው ለዘላለም በደለኛ እኔ ልሁን።” ¹⁰ይህን ያህል ባንዘገይ ኖሮ፣ እስካሁን ሁለት ጊዜ ደርሰን መመለስ በቻልን ነበር።”

¹¹ከዚህ በኋላ አባታቸው እስራኤል እንዲህ አላቸው፤ “ነገሩ እንዲህ ከሆነስ ይህን አድርጉ፣ ምድሪቱ ከምታፈራቸው ምርጥ ነገሮች ጥቂት በለሳን፣ ጥቂት ማር፣ ሸቱ፣ ከርቤ፣ ተምርና ለውዝ በየስልቻችሁ ይዛችሁ ለዚያ ሰው ስጦታ ውስዱለት።” ¹²በየስልቻችሁ አፍ ላይ የተገኘውን ብር መመለስ ስላለባችሁ፣ ዕጥፍ ገንዘብ ያዙ፤ ያ በየስልቻችሁ ውስጥ የተገኘው ብር ምናልባት በስሕተት የመጣ ሊሆን ይችላል።

¹³ ወንድማችሁንም ይዛችሁ ወደ ሰውዬው በቶሎ ሂዱ። ¹⁴ ሌላውን ወንድማችሁንና ብንያምን ይዛችሁ ለመመለስ እንድትችሉ ሁሉን የሚችል አምላክ በምሕረቱ የዚያን ሰው ልብ ያራራላችሁ። እኔ በበኩሌ ልጆቼን ካጣሁ፣ ባዶ እጄን መቅረቴ ነው።” ¹⁵ ስለዚህ ወንድማማቾቹ ገጸ በረከቱና ሰጥፍ ገንዘብ ይዘው ከብንያም ጋር ወደ ግብፅ ለመሄድ ጉዞ ጀመሩ፤ እዚያም በደረሱ ጊዜ ዮሴፍ ፊት ቀረቡ።

¹⁶ ዮሴፍ ብንያምን ከወንድሞቹ ጋር ባየው ጊዜ የቤቱን አዛዥ፣ “እነዚህን ሰዎች ወደ ቤት ይዘሃቸው ሂድ፣ ዛሬ ቀትር ላይ አብረውኝ ስለሚበሉ አንድ ከብት እረድና አዘጋጅ” አለው። ¹⁷ አዛዥም ዮሴፍ የነገረውን አደረገ፣ ሰዎቹንም ወደ ዮሴፍ ቤት ወስዳቸው።

¹⁸ ሰዎቹም ወደ ዮሴፍ ቤት በመወሰዳቸው ፈሩ፤ እነርሱም፣ “ወደዚህ የመጣነው ቀደም ሲል እዚህ መጥተን ስንመለስ በየስልቶቻችን ውስጥ ተመልሶ በተጨማሪው ብር ሰበብ ነው። ሰውዬው ሊያስረንና ባሪያዎች ሊያደርገን አህያቸንንም ሊወስድ ይችላል።” ¹⁹ ወደ ዮሴፍ ቤት አዛዥ ቀርበው፣ በቤቱ መግቢያ ላይ አነጋገሩት፤ ²⁰ እንዲህም አሉት፤ “ለመጀመሪያ ጊዜ እህል ለመሸመት ወደዚህ መጥተን ነበር፤

²¹ ነገር ግን ለአዳር በሰፈርንበት ቦታ የየስልቶቻችንን አፍ ስንከፍት እያንዳንዳችን በስልቶቻችን አፍ ላይ ብራችንን ሙሉውን አገኘነው። ገንዘቡንም ይኸው መልሰን ይዘን መጥተናል።” ²² አሁንም እህል መሸመት የሚሆነን ተጨማሪ ብር ይዘን መጥተናል፤ በዚያን ጊዜ ገንዘቡን በየስልቶቻችን ውስጥ ማን መልሶ እንዳስቀመጠው ግን አናውቅም” አሉት። ²³ የቤቱ አዛዥም፣ “አይዘኑትሁ አትፍሩ፣ በየስልቶቻችሁ ውስጥ ያገኛችሁትን ገንዘብ የሰጣችሁ የእናንተም የአባቶቻችሁም አምላክ ነው፤ እኔ እንደሆንሁ ብሩን ተቀብያለሁ” አላቸው። ከዚያም ስምዖንን አውጥቶ አገናኛቸው።

²⁴ የቤቱ አዛዥ ሰዎቹን ወደ ዮሴፍ ቤት አስገብቶ አግራቸውን የሚታጠቡበት ውሃ አቀረበላቸው፤ ለአህያቸውም የሚበሉት ገፈራ ሰጣቸው። ²⁵ ምሳ በዚያ እንደሚበሉ ተነገሯቸው ስለነበር፣ ዮሴፍ በቀትር ከመግባቱ በፊት እጅ መንሻዎቻቸውን ለማበርከት ተዘጋጁ።

²⁶ ዮሴፍም ወደ ቤቱ ሲገባ የመጧቸውን ስጦታዎች አበረከቱለት፤ ወደ መሬት ዝቅ ብለውም እጅ ነሡት። ²⁷ ዮሴፍም ስለ ደገንነታቸው ጠየቃቸው፣ ከዚያም፣ “ሽማግሌ አባት እንዳላችሁ ነግራችሁኝ ነበር፤ ደኅና ነው? አሁንም በሕይወት አለ?” አላቸው።

²⁸ እነርሱም መልሰው፣ “አገልጋይህ አባታችን አሁንም በሕይወት አለ፤ ደኅና ነው” በማለት ወደ መሬት ዝቅ ብለው እጅ ነሡት። ²⁹ ዮሴፍ በዓይኑ ሲቃኝ የእናቱን ልጅ ብንያምን ዐየና፣ “ያ ነገራችሁኝ ታናሽ ወንድማችሁ ይህ ነው?” ብሎ ጠየቃቸው። ብንያምንም፣ “ልጄ እግዚአብሔር ይባርክህ” አለው።

³⁰ ዮሴፍ ወንድሙን በማየቱ ስሜቱ በጥልቅ ስለተነካ፣ ፈጥኖ ከፊታቸው ገለል አለ፤ ሰውር ያለ ቦታም ፈልጎ፣ ዕልፍኝ ውስጥ አለቀሰ። ³¹ ፊቱንም ከታጠበ በኋላ ወጣ፤ ስሜቱንም በመቆጣጠር ምሳ እንዲቀርብ አዘዘ።

³² ለዮሴፍ ለብቻው ቀረበለት ለወንድሞቹም ለብቻቸው ቀረበላቸው፤ እንዲሁም ከእርሱ ጋር ለሚበሉት ግብፃውያን ደግሞ ሌላ ገበታ ቀረበላቸው፤ ምክንያቱም ግብፃውያን ከዕብራውያን ጋር አብሮ መመገብን እንደጸፉ ይቆጥሩት ነበር። ³³ ወንድማማቾቹ ከታላቁ አንስቶ እስከታናሹ እንደየዕድሜአቸው በዮሴፍ ፊት በተርታ ተቀምጠው ነበር፤ በመገረምም እርስ በርሳቸው ተያዩ። ³⁴ ከዮሴፍ ገበታ ላይ እየተነሣ ለእያንዳንዳቸው ምግብ ሲቀርብ የብንያም ድርሻ ከሌሎቹ አምስት ዕጥፍ ነበር። እነርሱም እንዲህ ባለ ሁኔታ አብረውት ተደሰቱ እስኪረኩም ጠጡ።

44 ¹ ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ለቤቱ አዛዥ እንዲህ ሲል መመሪያ ሰጠው፤ የሰዎቹ ስልቻ የሚይዘውን ያህል እህል በየስልቶቻቸው ሙሉላቸው፤ የእያንዳንዳችንም ገንዘብ በየስልቶቻቸው አፍ አስቀምጠው። ² ከዚያም የብር ዋንጫዬን በታናሹ ወንድማቸው ስልቻ አፍ ከእህሉ ዋጋ ጋር ጨምረው።” አዛዥም ዮሴፍ እንዳለው አደረገ።

³ ጠዋት በማለዳ ወንድማማቾቹ አህያቸውን ይዘው እንዲሄዱ ተደረገ። ⁴ ከከተማውም ምንም ያህል ርቀው ሳይሄዱ፣ ዮሴፍ የቤቱን አዛዥ እንዲህ አለው፤ “እነዚያን ሰዎች ቶሎ ድረስባቸውና፣ በመልካም ፋንታ ክፍ የመለሳችሁት ስለ ምንድን ነው? ⁵ የጌታዬን የብር ዋንጫ የሰረቃችሁት ለምንድን ነው? ዋንጫው ጌታዬ የሚጠጣበትና ሁሉን ነገር መርምሮ የሚያውቅበት እንደሆነ አታውቁምን? ይህ ያደረሳችሁት በደል እጅግ ከባድ ነው” ብለህ ነገራቸው።

⁶ የቤቱ አዛዥም እንደደረሰባቸው፣ ልክ እንደተባለው ተናገራቸው። ⁷ እነርሱ ግን እንዲህ አሉት፤ “ጌታችን እንዲህ ያለ ነገር ለምን ይናገራል? እኛ አገልጋዮችህ እንዲህ ያለውን ነገር አናደርገውም።

⁸ ከዚህ ቀደምም በየስልቶቻችን አፍ የተገኘውን ብር ከከነዓን እንኳ መልሰን አምጥተናል፤ ታዲያ አሁን ብር ወይም ወርቅ ከጌታህ ቤት እንዴት እንሰርቃለን? ⁹ የጠፋው ዕቃ ከአገልጋዮችህ የተገኘበት ይሙት፤ የቀረነው የጌታችን ባሮች እንሁን።” ¹⁰ አዛዥም መልካም ነው፤ እንዳላችሁት ይሁን፤ ጽዋው የተገኘበት ሰው ባሪያዬ ይሆናል፤ የቀራችሁት ግን ከበደል ነጻ ትሆናላችሁ” አላቸው።

¹¹ ስለዚህ በፍጥነት ስልቻዎቻቸውን አወረዱ፤ እያንዳንዳችን የራሱን ስልቻ ከፈተ። ¹² ከዚያም አዛዥ ፍተሻውን ከታላቁ ጀምሮ እስከ ታናሹ ድረስ ቀጠለ። በመጨረሻም ጽዋው በብንያም ስልቻ ውስጥ ተገኘ። ¹³ በዚህ ጊዜ ልብሶቻቸውን በሐዘን ቀደዱ፤ ሁሉም ስልቶቻቸውን በየአህያቸው ጭነው ወደ ከተማይቱ ተመለሱ።

¹⁴ ይሁዳና ወንድሞቹ ወደ ዮሴፍ ቤት ሲገቡ፣ ዮሴፍ ገና ከቤቱ አልወጣም ነበር። እነርሱም በፊቱ ተደፍተው ሰገዱ። ¹⁵ ዮሴፍም፣ “ለምን እንዲህ ያለ ነገር አደረጋችሁ? እንደ እኔ ያለ ሰው ሰውር ነገርን የሚያውቅበት ልዩ ጥበብ እንዳለው አታውቁምን?” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁶ ይሁዳም፣ “ከእንግዲህ ለጌታችን ምን ማለት እንችላለን? ምስክር እንመልሳለን? እንዲህ ካለው በደል ንጹሕ መሆናችንን ማስረዳት እንዴት ይቻላል? ምክንያቱም እግዚአብሔር የሠራውን በደል ገልጦታል፤ እንግዲህ ዋንጫው የተገኘበት ሰው ብቻ ሳይሆን ሁላችንም ባሪያዎችህ እንሁን” አለ። ¹⁷ ዮሴፍም፣ “ይህንስ አላደርገውም፣ ዋንጫው የተገኘበት ሰው ብቻ የእኔ ባሪያ መሆን አለበት፤ ሌሎቻችሁ በሰላም ወደ አባታችሁ መመለስ ትችላላችሁ” አለ።

¹⁸ ይሁዳም ወደ ዮሴፍ ቀረብ ብሎ፣ “ጌታዬ ሆይ፣ እኔ አገልጋይህ እንዴት ቃል ብቻ ልናገር፣ ምንም እንኳ የፈርዖን ያህል የተከበርክ ብትሆንም አባክህ አትቆጣኝ።” ¹⁹ ጌታዬ፣ “አባት ወይም ወንድም አላችሁ?” ብሎ አገልጋዮቹን ጠይቆ ነበር።

²⁰ እኛም፣ “አምን ሽማግሌ አባት አለን፤ አባታችንም በስተርጅና የወለደው ትንሽ ልጅ አለው፣ ወንድምዬ ሞቶአል፣ ከአንድ እናት ከተወለዱት ልጆች መካከል የተረፈው እርሱ ብቻ ነው፤ አባቴም በጣም ይወደዋል” ብለንህ ነበር። ²¹ ከዚያም እንተ አገልጋዮችህን፣ ‘እንዳየው ወደ እኔ አምጡት’ አልኸን።” ²² እኛም ለጌታዬ፣ ‘ልጄ ከአባቴ ሊለይ አይችልም፤ ከተለየው ደግሞ አባቴዬ ይሞታል’ አልንህ።

²³ እንተ ግን እኛን አገልጋዮችህን፣ ‘ታናሽ ወንድማችሁ አብሮአችሁ ወደዚህ ካልመጣ ዳግመኛ ፊቱን ዐታዩም’ አልኸን።” ²⁴ እኛም ወደ አገልጋይህ ወደ አባቴ በተመለስን ጊዜ እንተ ጌታዬ ያልኸንን ነገርነው። ²⁵ ከዚያም አባታችን፣ ‘እስቲ ተመልሳችሁ ጥቂት እህል ሽምቱልን’ ሲሉን ²⁶ መሄድ እንችልም፤ መሄድ የምንችለው ታናሽ ወንድማችን አብሮን ሲሄድ ብቻ ነው። ታናሽ ወንድማችን ይዘን ካልሄድን በስተቀር የሰውዬውን ፊት ማየት እንችልም’ አልነው።

²⁷ አገልጋይህ አባቴም እንዲህ አለን፤ ‘ሚስቴ ሁለት ወንዶች ልጆች እንደወለደችልኝ ታውቃላችሁ፤’ ²⁸ እንዲሁ በወጣበት በመቅረቱ በእርግጥ አውሬ በልቶት ይሆናል አልሁ፣ ከዚያ በኋላ ዐላየሁትም።” ²⁹ አሁን ደግሞ ይህን ልጅ ወስዳችሁ አንዳች ጉዳት ቢደርስበት ሽበቱን በመራር ሐዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ።’

³⁰ እንግዲህ አሁን ልጄን ሳንይዝ ወደ አገልጋይህ ወደ አባቴ ብመለስ ሕይወቴ ከልጄ ሕይወት ጋር በጥብቅ የተሳሰረ ስለሆነ፣ ³¹ የልጄን ከእኛ ጋር አለመኖር ሲያይ አባቴ ይሞታል። ከዚህም የተነሣ እኛ አገልጋዮችህ የአባታችንን ሽበት በመራር ሐዘን ወደ መቃብር እናወርድዋለን።” ³² እኔ አገልጋይህ፣ “ልጄህን መልሼ ሳለመጣ ብቀር ለዘላለም በደለኛ አድርገህ ቁጠረኛ” በማለት ስለ ልጄ ደህንነት በአባቴ ፊት ራሴን ዋስ አድርጌአለሁ።

³³ ስለዚህ አሁን፣ አገልጋይህ በልጄ ፋንታ የአንተ የጌታዬ ባሪያ ሆኜ እዚሁ ልቅር ልጄ ግን ከወንድሞቹ ጋር ይመለስ።” ³⁴ ልጄን ሳልይዝ እንዴት ተመልሼ ወደ አባቴ እሄዳለሁ? አባክህ በአባቴ ላይ የሚደርሰውን መከራ እንዳይ አታድርግ።”

45¹ በዚያን ጊዜ ዮሴፍ አጠገቡ በነበሩ ሰዎች ፊት ስሜቱን ሊገታ ባለመቻሉ፤ “እዚህ ያሉትን ሰዎች በሙሉ አስወጠልኝ” ብሎ ጮኹ ተናገረ፤ ስለዚህም ዮሴፍ ራሱን ለወንድሞቹ በገለጠበት ጊዜ ከእርሱ ጋር ሌላ ማንም ሰው አልነበረም።² ዮሴፍም ድምፁን ከፍ አድርጎ በማልቀሱ ግብፃውያን ሰሙት፤ ወሬውም ወደ ፈርዖን ቤተ ሰዎች ደረሰ።³ ዮሴፍም ወንድሞቹን፤ “እኔ ዮሴፍ ነኝ፤ ለመሆኑ አባቴ እስካሁን በሕይወት አለ?” ሲል ጠየቃቸው። ወንድሞቹ ግን በፊቱ ተደናግጠው ስለነበር መልስ ሊሰጡት አልቻሉም።

⁴ዮሴፍም ወንድሞቹን፤ “እስቲ ወደ እኔ ቀረብ በሉ” አላቸው፤ ወደ እርሱም በቀረቡ ጊዜ እንዲህ አለ፤ “ወደ ግብፅ የሸጣችሁኝ እኔ ዮሴፍ ነኝ።⁵ አሁንም በመሸጣችሁ አትቆጩ፤ በራሳችሁም አትዘኑ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሕይወት ለማዳን ሲል ከእናንተ አስቀድሞ እኔን ወደዚህ ልኮኛል።⁶ በምድር ላይ ራሳችሁ ከገባ ይኸው ሁለት ዓመት ሆነ፤ ከዚህ በኋላም የማይታረሰባቸውና ሰብል የማይሰበሰቡባቸው አምስት ዓመታት ገና አሉ።

⁷ነገር ግን እግዚአብሔር ሕይወታችሁን በታላቅ ማዳን ለመታደግና ዘራችሁ ከምድር ላይ እንዳይጠፋ በማሰብ ከእናንተ አስቀድሞ ወደዚህ ላከኝ።⁸ ስለዚህ አሁን ወደዚህ የላከኝ እግዚአብሔር እንጂ እናንተ አይደላችሁም፤ እርሱም ለፈርዖን እንደ አባት፤ በቤት ንብረቱ ላይ ጌታ፤ እንዲሁም በግብፅ ምድር ላይ ገዢ አደረገኝ።

⁹አሁንም ‘በፍጥነት ወደ አባቴ ተመልሳችሁ እንዲህ በሉት፤ “ልጅህ ዮሴፍ እንዲህ ይላል፤ ‘እግዚአብሔር የመላው ግብፅ ጌታ አድርጎኛል፤ ስለዚህ ሳትዘገይ ወደ እኔ ና።

¹⁰ልጆቼህን የልጅ ልጆቼህን በጎችህን፤ ፍየሎቼህን ከብቶችህንና ያለህን ሁሉ ይዞ በአቅራቢያዬ በጌሄም ትኖራለህ።¹¹ ገና ወደ ፊት የሚመጣ የአምስት ዓመት ራሳችሁ ስላሉ፤ በዚያ የሚያስፈልጋችሁን እኔ እስጣችኋለሁ፤ ያለበልዚያ ግን አንተና ቤተ ሰዎችህ ያንተም የሆነው ሁሉ፤ ችግር ላይ ትወድቃላችሁ።”

¹²ፊታችሁ ሆኜ የማናግራችሁ እኔ ዮሴፍ ራሴ መሆኔን እናንተም ሆናችሁ ወንድሜ ብንያም በዓይናችሁ የምታዩት ነው።¹³ በግብፅ ስላለኝ ክብርና ስላያችሁትም ሁሉ ለአባቴ ንገሩት፤ አባቴንም በፍጥነት ይዛችሁት ኑ።

¹⁴ከዚያም በወንድሙ በብንያም አንገት ላይ ተጠምጥሞ አለቀሰ፤ ብንያምም እያለቀሰ ዮሴፍን አቀፈው።¹⁵ የቀሩትምንም ወንድሞቹን እንደ በአንድ እየሳመ አለቀሰ። ከዚያም ወንድሞቹ ከእርሱ ጋር መጨዋወት ጀመሩ።

¹⁶ዮሴፍ ወንድሞች መምጣት በፈርዖን ቤተ መንግሥት በተሰማ ጊዜ፤ ፈርዖንና ሹማማንቱ ሁሉ ደስ አላቸው።¹⁷ ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ “ለወድሞችህ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘እንዲህ አድርጎ እህየቻችሁን ጭናችሁ ወደ ከነዓን ምድር ተመለሱ።¹⁸ ከዚያም አባታችሁንና ቤተ ሰባችሁን ይዛችሁ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም እጅግ ለም ከሆነው የግብፅ ምድር እስጣችኋለሁ፤ በምድሪቱ በረከት ደስ ብሎአችሁ ትኖራላችሁ።”

¹⁹ደግሞም እንዲህ ብለህ ያዘዛቸው፤ ‘ይህን አድርጉ፤ ከግብፅ ምድር ልጆቻችሁንና ሚስቶቻችሁን የምታገዙባቸው ሠረገላዎች ወስዳችሁ፤ አባታችሁን ይዛችሁ ኑ።²⁰ ስለ ንብረታችሁ ምንም አታስቡ፤ ከግብፅ ምድር እጅግ ለም የሆነው የእናንተ ይሆናልና።”

²¹የእስራኤልም ልጆች ይህንን አደረጉ። ዮሴፍም ፈርዖን ባዘዘው መሠረት ሠረገላዎች አቀረበላቸው፤ የመንገድም ስንቅ አስያዛቸው።²² ለእያንዳንዳቸው ሁለት ሁለት የክት ልብስ ሰጣቸው፤ ለብንያም ግን ሶስት መቶ ጥሬ ብርና አምስት የክት ልብስ ሰጠው።²³ ለአባቱም በግብፅ ምድር ከሚገኘው የተመረጠ ነገር በዐሥር አህዮች፤ እንደዚሁም በዐሥር እንስት አህዮች ዳቦና ሌላ ምግብ አስጭኖ ሰደደለት።

²⁴ከዚህ በኋላ ወንድሞቹን አሰናበታቸው፤ ከእርሱም ሲሰናበቱ፤ መንገድ ላይ እንዳትጣሉ” አላቸው።²⁵ እነርሱም ከግብፅ ወጥረው በከነዓን ምድር ወደሚኖረው ወደ አባታቸው ወደ ያዕቆብ መጡ።²⁶ አባታቸውንም፤ እነሆ ዮሴፍ በሕይወት አለ፤ እንዲያውም በግብፅ ምድር ሁሉ ገዥ ሆኖአል” ብለው ነገሩት። ያዕቆብ ግን እጅግ ደነገጠ፤ ሊያምናቸውም አልቻለም።

²⁷ነገር ግን ዮሴፍ ያላቸውን ሁሉ በነገሩት ጊዜና እርሱን ወደ ግብፅ የሚወስዱበትን ዮሴፍ የላከለትን ሠረገላ ባየ ጊዜ የአባታቸው የያዕቆብ መንፈስ ታደሰ።²⁸ ከዚያም እስራኤል፤ “ልጄ ዮሴፍ በሕይወት አለ፤ ከመሞቴ በፊት ሄጄ ዐየዋለሁ” አለ።

46¹ እስራኤልም ጓዘን ሁሉ ጠቅልሎ ተነሣ፤ ቤርሳቤህም ሲደርስ፤ ለአባቱ ለይስሐቅ አምላክ መሥዋዕት ሠዋ።² እግዚአብሔርም ሌሊት በራእይ ለእስራኤል ተገልጦ፤ “ያዕቆብ፤ ያዕቆብ” ብሎ ጠራው። እርሱም፤ “እነሆ፤ አለሁ” አለ።³ እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤ “እኔ የአባትህ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፤ ወደ ግብፅ ለመውረድ አትፍራ፤ በዚያ ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁና፤⁴ እብሬህ ወደ ግብፅ እወርዳለሁ፤ ከዚያም መልሼ እወጣለሁ፤ የዮሴፍ የራሱ እጆች በምትሞትበት ጊዜ ዓይኖችህን ይከድናል።⁵ ከዚህ በኋላ ያዕቆብ ከቤርሳቤህ ተነሣ፤ የእስራኤል ወንዶች ልጆችም አባታቸውን ያዕቆብን ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውን ፈርዖን ለያዕቆብ በላከላቸው ሠረገላ ላይ አወጧቸው።⁶ ከብቶቻቸውንና በከነዓን ምድር ያፈሩትን ሀብት ንብረታቸውን ይዘው፤ ያዕቆብና ዘሮቹ በሙሉ ወደ ግብፅ ወረዱ።⁷ ወደ ግብፅም የወረደው፤ ወንዶች ልጆቹንና ወንዶች የልጅ ልጆቹን፤ ሴቶች ልጆቹንና የልጅ ልጆቹን ማለት ዘሮቹን ሁሉ ይዞ ነው።

⁸ወደ ግብፅ የወረዱት የእስራኤል ልጆች፤ የያዕቆብ ዘሮቹ እነዚህ ናቸው። የያዕቆብ የበኩል ልጆች ሮቤል።⁹ የሮቤል ልጆች፡- ሄኖጎ፤ ፈላሶ፤ አስሮን እና ከርሚ ናቸው።

¹⁰የስዋምን ልጆች፡- ይሙኤል፤ ያሚን፤ ሃሃድ፤ ያኪን፤ ጸሐርና ከከነዓናዊቷ ሴት የተወለደው ሳኤል ናቸው።¹¹ ልጆች፡- ጌድሶን፤ ቀዓትና ሜራሪ ናቸው።

¹²የይሁዳ ልጆች፡- ዔር አውናን፤ ሴሎም፤ ፋሬስ እና ዛራ ናቸው። ነገር ግን ዔርና አውናን በከነዓን ምድር ሞቱ።¹³ የይሳኮር ልጆች፡- ቶላ፤ ፉዋ፤ የብና ሺምሮን ናቸው፤

¹⁴የዛብሎን ልጆች፡- ሴሬድ፤ ኤሎንና ያሕልኤል ናቸው፤¹⁵ እነዚህ ወንዶች ልጆች ያዕቆብ በሰሜን ምዕራብ መስጴጦምያ ሳላ፤ ልያ የወለደችላት ናቸው። ሴቷን ዲናን ጨምሮ፤ የወንዶችና የሴቶች ልጆቹ ቁጥር ሠላሳ ሦስት ነው።

¹⁶የጋድ ልጆች፡- ጽፎን፤ ሐኒ፤ ሹኒ፤ ኤስቦን፤ ዔሪ፤ አርዲና አርኤሊ ናቸው፤¹⁷ የአሴር ልጆች፡- ዩምና፤ የሱዋ፤ የሱዊና በሪዓ ናቸው፤ አባታቸውም ሄራሕ ናት፤ የበሪዓ ልጆች፡- ሐቤርና መልኪኤል ናቸው፤¹⁸ እነዚህ ዐሥራ ስድስት ልጆች ሁሉ ላባ ለልጁ ለልያ ከሰጣት ከዘለፉ ላይ ያዕቆብ የወለዳቸው ናቸው።

¹⁹የያዕቆብ ሚስት የራሐል ልጆች፡- ዮሴፍና ብንያም ናቸው፤²⁰ በግብፅም የአን ከተማ ካህን የጳጥፌራ ልጅ አስናት፤ ምናሴንና ኤፍሬምን ለዮሴፍ ወለደችላት።²¹ የብንያም ልጆች፡- ቤላ፤ ቤኬር፤ አስቤል፤ ጌራ፤ ንዕማን፤ አኪ፤ ሮስ፤ ማንፌን፤ ሐፈምና አርድ ናቸው።²² እነዚህ ዐሥራ አራቱ፤ ራሐል ለያዕቆብ የወለደችላት ልጆችና የልጅ ልጆች ናቸው።

²³የዳን ልጅ፡- ሑሺም ነው፤²⁴ የናፍታሌም ልጆች፡- ያሕጽኤል፤ ጉኒ፤ ዮጽርና ሺሊም ናቸው፤²⁵ እነዚህ ሰባቱ ልጆች ሁሉ ላባ ለልጁ ለራሐል ከሰጣት ከባላ ላይ ያዕቆብ የወለዳቸው ናቸው።

²⁶ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብፅ የሄዱት የገዛ ዘሮቹ ብዛት ስድሳ ስድስት ሲሆን የልጆቹን ሚስቶች አይጨምርም።²⁷ ዮሴፍ በግብፅ የወለዳቸውን ሁለት ልጆች ጨምሮ ወደ ግብፅ የወረደው የያዕቆብ ቤተ ሰብ ቁጥር ሰባ ነበር።

²⁸ያዕቆብም ወደ ጌሄም ለመሄድ መመሪያ ይቀበል ዘንድ፤ ይሁዳን አስቀድሞ ወደ ዮሴፍ ላከው። እርሱም ጌሄም ሲደርሱ፤²⁹ ዮሴፍ ሠረገላውን አዘጋጅቶ፤ አባቱን እስራኤልን ለመቀበል ወደ ጌሄም አመራ። ዮሴፍ አባቱ ዘንድ እንደደረሰ አንገቱ ላይ ተጠምጥሞ ለረጅም ጊዜ አለቀሰ።³⁰ እስራኤልም ዮሴፍን፤ “በሕይወት መኖርህን ስላየሁ፤ ከእንግዲህ ብዛትም አይቆጩኝም” አለው።

³¹ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ወንድሞቹንና የአባቱን ቤተ ሰዎች እንዲህ አላቸው፤ “ወደ ፈርዖን ወጥቼ እነግራለሁ፤ እንዲህም አለዋለሁ፤ ‘በከነዓን ምድር የሚኖሩት ወንድሞቼና የአባቴ ቤተ ሰዎች ወደ እኔ መጥተዋል።³² ሰዎቹ ከብት የሚጠብቁ ስለሆኑ እረኞች ናቸው፤ ሲመጡም በጎቻቸውን፤ ፍየሎቻቸውንና ከብቶቻቸውን እንዲሁም ያላቸውን ሁሉ ይዘው መጥተዋል።

³³ ፈርዖን አስጠርቶአችሁ፤ ‘ሥራችሁ ምንድን ነው?’ ብሎ ቢጠይቃችሁ፤³⁴ እናንተ፤ ‘እኛ አገልጋዮችህ ሥራችን ከልጅነታችን ጀምሮ ልክ እንደ አባቶቻችን ከብት ማርባት ነው’ ብላችሁ መልሱለት። ከብት አርቢዎች በግብፃውያን ዘንድ እንደ ጸያፍ ስለሚቆጠሩ፤ በጌሄም ምድር እንድትኖሩ ይፈቅድላችኋል።”

47¹ የሴፍም ወደ ፈርዖን ሄደ። “አባቴና ወንድሞቼ በጎቻቸውን፣ ፍየሎቻቸውን እንዲሁም ያላቸውን ሁሉ ይዘው ከከነዓን አገር መጥተው በጌሄም ሰፍረዋል” አለው።

²ከወንድሞቹም መካከል አምስቱን መርጦ፣ ፈርዖን ፊት አቀረባቸው።

³ፈርዖን የየሴፍን ወንድሞች፣ “ሥራችሁን ምንድነው?” ሲል ጠየቃቸው። እነርሱም ፈርዖንን፣ “እኛ አገልጋዮችህ ልክ እንደአባቶቻችን ከብት አርቢዎች ነን” አሉት። ⁴ደግሞም፣ “በከነዓን ምድር ራሱ እጅግ የጸና በመሆኑ በጎችና ፍየሎች የሚሰማሩበት በማጣታቸው፣ ለጊዜው እዚህ ለመኖር መጥተናል፤ አሁንም ባሮችህ በጌሄም ምድር እንድንኖር እንድትፈቅድልን እንለምንሃለን” አሉት።

⁵ፈርዖንም የሴፍን እንዲህ አለው፣ “አባትንህና ወንድሞችህ ወደ አንተ መጥተዋል፤ ⁶የግብፅ ምድር እንደሆነ በእጅህ ነው፤ አባትህንና ወንድሞችህን ምርጥ በሆነው ምድር አስፍራቸው፤ በጌሄም ይኑሩ። ከመካከላቸው ልዩ ችሎታ ያላቸው መኖራቸውን የምታውቅ ከሆነ፣ የከብቶቹ ጎሳፊዎች አድርጋቸው።”

⁷ከዚህ በኋላ የሴፍ አባቱን ያዕቆብን ቤተ መንግሥት አግብቶ በፈርዖን ፊት አቀረበው፤ ያዕቆብ ፈርዖንን ከመረቀው በኋላ ⁸ፈርዖን፣ “ለመሆኑ ዕድሜህ ምን ያህል ነው?” ሲል ያዕቆብን ጠየቀው። ⁹ያዕቆብም ለፈርዖን፣ “በምድር ላይ በእንግዲነት ያሳለፍሁት ዘመን 130 ዓመት ነው፤ ይህም አባቶቼ በእንግዲነት ከኖሩበት ዘመን ጋር ሲነጻጸር አጭር ነው፤ ችግር የበዛበትም ነበር” ሲል መለሰለት። ¹⁰ከዚያም ያዕቆብ ፈርዖንን መርቆ፣ ተሰናብቶት ወጣ።

¹¹የሴፍም አባቱንና ወንድሞቹን በግብፅ እንዲኖሩ አደረገ፤ ፈርዖን በሰጠውም ትእዛዝ መሠረት ምርጥ ከሆነው ምድር ራምሴን በርስትነት ሰጣቸው። ¹²የሴፍም ለአባቱ፣ ለወንድሞቹና ለመላው የአባቱ ቤተ ሰዎች በልጆቻቸው ቁጥር ልክ ቀለብ እንዲሰፈርላቸው አደረገ።

¹³በመላው ምድር እህል ባለመኖሩ ራሱ እየጸና ሄደ፤ ከዚህ የተነሣም ግብፅና ከነዓን በራብ እጅግ ተጎዴ፤ ¹⁴የሴፍ የግብፅና የከነዓን ሰዎች እህል በመሸመት የከፈሉትን ገንዘብ ሁሉ ሰብስቦ ወደ ፈርዖን ቤተ መንግሥት አስገባ።

¹⁵የግብፅና የከነዓን ሕዝቦችም ገንዘባቸው ባለቀ ጊዜ፣ ግብፃውያን ሁሉ ወደ የሴፍ ቀርበው፣ “የምንበላው እህል ስጠን፣ ገንዘባችን አልቆብናል፤ ዓይንህ እያየ እንዴት በራብ እንለቅ?” አሉት። ¹⁶የሴፍም ከብቶቻችሁን አምጡ፣ ገንዘባችሁ ካለቀ በከብቶቻችሁ ለውጥ እህል እሰጣችኋለሁ አለ። ¹⁷ስለዚህ ከብቶቻቸው ወደ የሴፍ አምጡ፤ እርሱም በፈረሰቻቸው፣ በበጎቻቸው፣ በፍየሎቻቸው፣ በከብቶቻቸውና በአሁኖቻቸው ለውጥ እህል ሰጣቸው። በከብቶቻቸው ልዋጭ ባገኙት ምግብ በዚያ ዓመት ሳይራሱ እንዲያልፉ አደረጋቸው።

¹⁸ያም ዓመት ካለፈ በኋላ ሕዝቡ በሚቀጥለው ዓመት ወደ የሴፍ መጥተው እንዲህ አሉት፣ “እንግዲህ ከጌታችን የምንሰውረው ምንም ነገር የለም፤ ገንዘባችን አልቆክልን፤ ከብቶቻችንም አስረክበንሃል፤ እንግዲህ ለጌታችን የምንሰጠው፣ ከሰውነታችንና ከመሬታችን በቀር ሌላ ምንም ነገር የለንም። ¹⁹ታዲያ እያየኸን እንዴት እንለቅ? መሬታችንም ለምን ጠፍ ሆኖ ይቅር? እኛንና መሬታችንን ውሰድና በለውጡ እህል ስጠን፤ እኛ የፈርዖን አገልጋዮች እንሆናለን፤ መሬታችንም የእርሱ ይሁን፣ እኛም እንዳንሞት መሬታችንም ጠፍ ሆኖ እንዳይቀር የምንዘራው ዘር ስጠን።

²⁰ስለዚህ የሴፍ የግብፅን ምድር ሁሉ ለፈርዖን ገዛለት፤ ራሱም እጅግ ስለጸናባቸው ግብፃውያን ሁሉ መሬታቸውን ሸጡ፣ ምድሪቱም የፈርዖን ርስት ሆነች። ²¹የሴፍ በግብፅ አገር ዳር እስከ ዳር ያሉት ሰዎች ሁሉ የንጉሡ አገልጋዮች እንዲሆኑ አደረገ። ²²ሆኖም የሴፍ የካህናቱን መሬት አልገዛም፤ ምክንያቱም ካህናቱ ከፈርዖን ቋሚ አበል ስለሚያገኙ እርሱም ከሚሰጣቸው አበል ምግብ ያገኙ ስለነበረ መሬታቸውን አልሸጡም።

²³የሴፍ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፣ “እነሆ፣ ዛሬ እናንተንም መሬታችሁንም ለፈርዖን ገዝቻችኋለሁና ይህን ዘር ወስዳችሁ በመሬት ላይ ዝሩ። ²⁴መከሩ በሚሰበሰብበት ጊዜ ግን ከአምስት እጅ እንዲህ ለፈርዖን ታስባባላችሁ፣ ከአምስት እጅ አራቱን ደግሞ ለመሬታችሁ ዘር፣ እንዲሁም ለራሳችሁ፣ ለቤተ ሰባቸችሁና ለልጆቻችሁ ምግብ ታደርጉታላችሁ።”

²⁵እነርሱም፣ “እንግዲህ ሕይወታችንን አትርፈህልናል፤ በጌታችን ፊት ሞገስ ካገኘን ለፈርዖን ገባሮች እንሆናለን” አሉት። ²⁶ስለዚህ የሴፍ የምርቱ አንድ አምስተኛ ለፈርዖን እንዲገባ የሚያዝ የመሬት ሕግ አወጣ፤ ይህም ሕግ እስከ ዛሬ ይሠራበታል። በፈርዖን እጅ ያልገባው መሬት የካህናቱ ብቻ ነው።

²⁷በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን በግብፅ አገር በጌሄም ይኖሩ ነበር፤ በዚያም ሀብት ንብረት አፈሩ፤ ቁጥራቸውም እጅግ እየበዛ ይሄድ ጀመር። ²⁸ያዕቆብ በግብፅ ዐሥራ ሰባት ዓመት ኖረ፣ ዕድሜውም አንድ መቶ አርባ ሰባት ዓመት ነበር።

²⁹እስራኤልም የሚሞትበት ጊዜ መቃረቡን እንደተረዳ ልጁን የሴፍን አስጠርቶ እንዲህ አለው፣ “በአንተ ዘንድ ሞገስ ካገኘሁ እጅህን በጭኔ ላይ አትረህ፤ በጎነትንና ታማኝነትን ልታደርግልኝ ቃል ግባልኝ፤ በምሞትበት ጊዜ በግብፅ አትቅበረኝ። ³⁰እኔም ከአባቶቼ ጋር ሳንቀላፍ ከግብፅ አውጥተህ እነርሱ በተቀበሩበት ቦት ቅበረኝ”

የሴፍም፣ “እኚ፣ እንዳልኸኝ አደርጋለሁ” አለ። ³¹ያዕቆብ፣ “በል ማልልኝ” አለው። የሴፍም ማለት፣ እስራኤልም በአልጋው ራሱ ላይ ሆኖ ጎንበስ አለ።

48¹ከጥቂት ጊዜ በኋላም፣ “አባትህ ታሞክላል” ተብሎ ለየሴፍ ስለተነገረው ሁለቱን ልጆቹን ምናሴንና ኤፍሬምን ይዞ ሄደ። ²ለያዕቆብ፣ “ልጅህ የሴፍ ወደ አንተ መጥቶአል” ተብሎ በተነገረው ጊዜ፣ እስራኤል ተበረታትቶ አልጋው ላይ ተቀመጠ።

³ያዕቆብም የሴፍን እንዲህ አለው፣ “ሁሉን የሚችል አምላክ በከነዓን ምድር ሎዛ በምትባል ቦታ ተገለጠልኝ፤ ባረከኝም፤ ⁴እንዲህም አለኝ፤ ‘ፍሬያማ አደርግሃለሁ፣ ዝርያዎችህም ብዙ ሕዝቦች ይሆናሉ፣ ይህችንም ምድር ለዝርያዎችህ ለዘላለም ርስት አድርጌ እሰጣቸዋለሁ’ አለኝ።”

⁵ወደዚህ ከመምጣቱ በፊት በግብፅ የወለደሃቸው ሁለቱ ልጆችህ ከእንግዲህ የእኔ ልጆች ሆነው ይቆጠራሉ፤ ሮቤልና ስምዖን ልጆቼ እንደሆኑ ሁሉ፣ ኤፍሬምና ምናሴም ልጆቼ ይሆናሉ። ⁶ከእነርሱ በኋላ የሚወለዱልህ ልጆች ግን፣ የአንተ ይሁኑ፤ በርስት ድልድላችው ግን በወንድሞቻቸው ስም ይቆጠራሉ። ⁷ከሰሜን ምዕራብ መስጴጦምያ ስመለስ ኤፍራታ ለመድረስ ጥቂት ሲቀረኝ፤ እናትህ ራሔል በከነዓን ምድር ሞታብኝ አዘንሁ። እኔም ወደ ኤፍራታ ማለት ወደ ቤተ ልሔም በሚወስደው መንገድ ዳር ቀበርኋት።”

⁸እስራኤልም የየሴፍን ልጆች ባዩ ጊዜ፣ “እነዚህ እነማን ናቸው?” ሲል ጠየቀ፤ ⁹የሴፍም፣ “እነዚህ እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች ናቸው” ብሎ መለሰለት፤ እስራኤልም “አቅርባቸውና ልመርቃቸው” አለ። ¹⁰በዚህ ጊዜ እስራኤል ዓይኖቹ በእርጅና ምክንያት በመድከማቸው አጥርቶ ማየት ይሳነው ነበር፤ ስለዚህ የሴፍ ልጆቹን አባቱ ዘንድ አቀረባቸው፤ አባቱም ስም አቀፋቸው።

¹¹እስራኤልም የሴፍን፣ “ዓይንህን እንደገና ዐያለሁ ብዬ አላሰብኩም ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ልጆችህን ጭምር ለማየት አበቃኝ” አለው። ¹²የሴፍም ልጆቹን ከእስራኤል ጉልበት ፈቀቅ በማድረግ አጎንብሶ በግንባሩ መሬት ላይ ተደፋ። ¹³ከዚያም የሴፍ ሁለቱን ልጆቹን ይዞ ኤፍሬምን ከራሱ በስተቀኝ ከእስራኤል በስተግራ፣ ምናሴን ደግሞ ከራሱ በስተግራ ከእስራኤል በስተቀኝ በኩል አቀረባቸው።

¹⁴እስራኤል ግን ቀኝ እጅን በታያሹ በኤፍሬም ራስ ላይ አኖረ፣ ግራ እጅንም በቀኝ እጁ ላይ አስተላልፎ በበኩሩ በምናሴ ላይ አኖረ። ¹⁵ከዚህ በኋላ የሴፍን ባረከ፤ እንዲህም አለው፤ “አባቶቼ አብርሃምና ይስሐቅ መንገዱን በመከተል ያገለገሉትና ለእኔም እስከ ዛሬ ድረስ በዘመኔ ሁሉ እረኛ የሆነኝ አምላክ፤ ¹⁶ከጉዳትም ሁሉ የታደገኝ ምልአክ፤ እርሱ እነዚህን ልጆች ይባርክ፤ እነርሱም በሰሜን፣ በአባቶቼ በአብርሃምና በይስሐቅ ስም ይጠሩ፣ በምድር ላይ እጅግ ይብዙ።

¹⁷የሴፍ አባቱ ቀኝ እጅን በኤፍሬም ራስ ላይ ማድረጉን ሲያይ ቅር ተሰኘ፤ ከኤፍሬም ራስ ላይ አንስቶ በምናሴ ራስ ላይ ለማኖር የአባቱን እጅ ያዘ፤ ¹⁸የሴፍም፣ “አባቴ ሆይ፣ እንዲህ አይደለም በኩሩ ይህኛው ስለሆነ፣ ቀኝ እጅህን እርሱ ራስ ላይ አድርግ” አለው።

¹⁹አባቱ ግን፡ “ወውቃለሁ፤ ልጄ ወውቃለሁ፤ እርሱም እኮ ሕዝብ ይሆናል፤ ታላቅም ይሆናል፤ ይሁን እንጂ፤ ታናሽ ወንድሙ ከእርሱ ይበልጣል፤ ዘሮቹም ታላቅ ሕዝቦች ይሆናሉ” ብሎ እምቢ አለው። ²⁰በዚያን ዕለት ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው፤ “እስራኤላውያን በሚመርቁበት ጊዜ የእናንተን ስም በማስታወስ፤ ‘እግዚአብሔር እንደ ኤፍሬምና እንደ ምናሴ ያድርጋችሁ’ ይላሉ” በዚህ ሁኔታም ኤፍሬምን ከምናሴ አስቀደመው።
²¹ከዚህ በኋላ እስራኤል ዮሴፍን እንዲህ አለው፡ እኔ የምሞትበት ጊዜ ተቃርቦአል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሆናል፤ ወደ አባቶቻችሁም ምድር መልሶ ያገባችኋል። ²²እነሆ በሰይፊና በቀስቱ ከእምራውያን እጅ የወሰድኋትን ምድር ከወንድሞችህ ድርሻ አብልጩ ለእንተ ሰጥቼሃለሁ።”

49 ¹ያዕቆብ ልጆቹን ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “በአንድነት ተሰብስቡና ወደፊት የሚገጥማችሁን ነገር ልንገራችሁ፤ ²እናንተ የያዕቆብ ልጆች፤ በአንድነት ተሰብስባችሁ ስሙ፤ አባታችሁ እስራኤል የሚነግራችሁንም አድምጡ።
³ሮቤል፤ ኃይልና የኃይልማሳነት ብርታት በነበረች ጊዜ የወለድሁህ የበኩር ልጄ ነህ። ከልጆቼ ሁሉ በክብርና በኃይል የምትበልጥ አንተ ነህ። ⁴ይሁን እንጂ እንደ ውሃ የምትዋልል ስለሆንህ የበላይ አለቅነት ለአንተ አይገባም፤ ምክያንቱም የአባትህን መኝታ ደፍረሃል ምንጣፊንም አርክሰሃል።
⁵«ስምዎንና ሌዊ ወንድማችሁ ርቸው፤ ዓመፀ ለመፈጸም የጦር መሣሪያዎቻቸውን ያነሳሉ። ወደ ሽንጎአቸው አልግባ፤ ጉባኤያቸው ውስጥ አልገኙ፤ በቁጣ ተነሣስተው ወንዶችን ገደለዋል፤ የበሬዎችንም ቋንቋ እንደፈለጉ ቆራርጠዋል።
⁷እጅግ አስፈሪ የሆነ ቁጣቸው፤ ጭከና የተሞላ ንዴታቸው የተረገመ ይሁን፤ በያዕቆብ አበትናቸዋለሁ፤ በመላው እስራኤልም አሠራጫቸዋለሁ።
⁸ይሁዳ ወንድሞችህ ያመሰግኑሃል፤ እጅህም የጠላቶችህን አንገት አንቆ ይይዛል፤ የአባትህ ልጆች በፊትህ ተደፍተው ይሰግዳሉሃል።
⁹ይሁዳ እንደ ደቦል እንበሳ ነው፤ ከዐደንህ የምትመለስ ልጄ፤ እንደ አንበሳ ያደፍጣል በምድርም ላይ ይተኛል፤ እንደ አንስት እንበሳም ያደባል፤ ታዲያ ማን ሊቀሰቅሰው ይደፍራል?
¹⁰በትረ መንግስታት ከይሁዳ እጅ አይወጣም፤ የገዢነት ምርኩዝም ከአግሮቹ መካከል፤ ሕዝቦች ሁሉ የሚታዘዙለት ‘ሴሎ’ እስኪመጣ ድረስ፤ ሕዝቦች ሁሉ ይታዘዙለታል።
¹¹አህያውን በወይን ግንድ፤ ውርንጫውንም በምርጡ የወይን ሐረግ ቅርንጫፍ ላይ ያስራል፤ ልብሱን በወይን ጠጅ፤ መሳናጸፊያውንም በወይን ጭማቂ ያጥባል። ¹²ዓደኖቹ ከወይን ጠጅ የቀሉ፤ ጥርሶቹም ከወተት ይልቅ የነጡ ይሆናሉ።
¹³ዛብሎን በባሕር ዳርቻ ይኖራል፤ የመርከቦቹ መጠጊያም ይሆናል፤ ወሰኑም እስከ ሲዶና ይደርሳል።
¹⁴ይሳኮር፤ አጥንተ ብርቱ አሁያ በጭነት መካከል የሚተኛ፤ ማረፊያ ቦታው መልካም፤ ¹⁵ምድሪቱም አስደሳች መሆኗን ሲያይ፤ ትከሻውን ለሸክም ዝቅ ያደርጋል ከባድ የጉልበት ሥራም ይሠራል።
¹⁶ዳን ከእስራኤል ነገዶች እንደ አንዱ ሆኖ በራሱ ሕዝብ ላይ ይፈርዳል። ¹⁷ዳን የመንገድ ዳር እባብ፤ የመተላለፊያም መንገድ እፉኝት ነው፤ ጋላቢው የኋለት እንዲወድቅ፤ የፈረሰን ሰኮና ይነክሳል። ¹⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ ማዳንህን አጠባበቃለሁ።
¹⁹ጋድን ወራሪዎች አደጋ ይጥሉበታል፤ እርሱ ግን ዱካቸውን ተከታትሎ ብድሩን ይመልሳል። ²⁰አሴር ማዕደ ሰፊ ይሆናል፤ ለነገሥታትም የሚስማማ ምግብ ያቀርባል። ²¹ነጻ እንደተለቀቀች ሚዳዳ ነው፤ የሚያማምሩ ግልገሎች ይኖሩታል።
²²ዮሴፍ፤ ፍሬያም የወይን ተክል፤ በምንጭ ዳር የተተከለ ወይን ነው። ሐረጎቹ ቅጥርን ያለብሳሉ። ²³ቀስተኞች በብርቱ ያጠቁታል፤ በቀስታቸውም እየነደፉ ያሳድዱታል፤
²⁴ነገር ግን በያዕቆብ ኃያል አምላክ ክንድ፤ እረኛም በሆነው በእስራኤል አለት ቀስቱ ጸና ጠንካራ ክንዲም ቀልጣፋ ሆነ።
²⁵አንተን በሚረዳህ በአባትህ አምላክ፤ በሚባርክህ ሁሉን በሚችል አምላክ፤ ከላይ ከሰማይ በሚገኝ ረድኤት፤ ከምድር ጥልቅ በሚገኝ በረከት፤ ከማሳፀንና ከጡት በሚገኝ ምርቃት ይባርክሃል።
²⁶ከጥንት ተራሮች በረከት፤ ከዘላለም ኮረብቶች ምርቃት ይልቅ፤ የአባትይ በረከት ይበልጣል፤ ይህ ሁሉ በዮሴፍ ራስ ላይ ይውረድ፤ በወንድሞቹ መካከል አለቃ በሆነውም ግንባር ላይ ይረፍ።
²⁷ብንያም ነጣቂ ተኩላ ነው፤ ያደነውን ማለዳ ይበላል፤ የማረከውን ማታ ያከፋፍላል።
²⁸እነዚህ ሁሉ ዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ናቸው። ይህም እያንዳንዳቸውን ተገቢ በሆነው በረከት አባታቸው ሲባርካቸው የተናገረው ቃል ነው። ²⁹ከዚህ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ “እኔ የምሞትበትና ወደ ወገኖቼ የምሰበሰብበት ጊዜ ደርሶአል፤ ስለዚህ በኬጢያዊው በኤፍሮን እርሻ ውስጥ ባላችሁ ዋሻ ከአባቶቼ ዘንድ ቅበሩኝ፤
³⁰ይህንን በከነዓን ምድር በመምራ አጠገብ በማክፈል እርሻ ውስጥ ያለውን ዋሻ የመቃብር ቦታ እንዲሆን ከኬጢያዊው ኤፍሮን ላይ የገዛው አብርሃም ነው።
³¹በዚያ አብርሃምና ሚስቱ ሣራ ተቀብረዋል፤ በዚያ ይሰሐቅና ሚስቱ ርክቃ ተቀብረዋል፤ እኔም ልያን የቀበርኋት እዚያው ነው። ³²እርሻውና ዋሻው የተገዙት ከኬጢያውያን ላይ ነው።” ³³ያዕቆብ እነዚህን ቃላት ለልጆቹ ተናግሮ እንዳበቃ እግሮቹን በአልጋው ላይ ሰብሰቦ የመጨረሻ ትንፋሹን ተንፍሶ ሞተ፤ ወደ ወገኖቹም ተሰበሰበ።

50 ¹ዮሴፍ እጅግ ከማዘኑ የተነሣ በአባቱ ፊት ተደፍቶ አለቀሰ ሳመውም። ²ከዚያም የአባቱ የእስራኤል አስከሬን እንዳይፈርስ ባለ መድኃኒት የሆኑ አገላጋዮች በመድኃኒት እንዲያሹት አዘዘ። ባለ መድኃኒቶቹም አስከሬኑ እንዳይፈርስ በመድኃኒት አሹት። ³በአገሩ ልማድ መሠረት አስከሬኑ እንዳይፈርስ ማሸቱ አርባ ቀን ወሰደባቸው፤ ገብፃውያንም ሰባ ቀን አለቀሱለት።
⁴የለቅሶው ወራት በተፈጸመ ጊዜ ዮሴፍ የፈርዖንን ባለሥልጣኖች እንዲህ አላቸው፤ “መልካም ፈቃዳችሁ ቢሆን እባካችሁ ለፈርዖን፤ ⁵‘አባቱ ለመሞት ሲቃረብ በከነዓን ምድር ባዘጋጀው መቃብር እንድቀብረው በመሐላ ቃል አስገብቶኛል፤ ስለዚህ ወደዚያ ሄጄ አባቴን ቀብራ እንድመለስ ይፈቀድልኝ ሲል ጠይቆአል’ ብላችሁ ንገሩልኝ” አላቸው።
⁶ፈርዖንም፤ “ባስማለህ መሠረት ሄደህ አባትህን ቅበር” አለው።
⁷ስለዚህ ዮሴፍ አባቱን ለመቅበር ሄደ፤ የፈርዖን ሹማምንት በሙሉ፤ የቤተ መንግሥቱ ከፍተኛ ባለሥልጣኖች እንዲሁም የግብፅ ከፍተኛ ባለ ሥልጣኖች ሁሉ ተከተሉት።
⁸እንደዚሁም የዮሴፍ ቤተ ሰቦች ወንድሞቹና ሌሎችም የአባቱ ቤተ ሰቦች ሁሉ ከዮሴፍ ጋር ሄዱ፤ በጌሄም የቀሩት ሕፃናት ልጆቻቸው፤ የበግ፤ የፍየልና የከብት መንጋዎቻቸው ብቻ ነበሩ። ⁹እንዲሁም ሠረገሎች፤ ፈረሰኞች አብረውት ወጡ፤ አጀቡም እጅግ ብዙ ነበር።
¹⁰እነርሱም በዮርዳኖስ ማዶ ካለው አጣድ ከተባለው ዐውድማ ሲደርሱ ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ ምርር ብለው አለቀሱ፤ ዮሴፍም በዚያ ለአባቱ ሰባት ቀን ለቅሶ ተቀመጠ።
¹¹በዚያ የሚኖሩ ከነዓናውያን በአጣድ ዐውድማ የተደረገውን ልቅሶ ባዩ ጊዜ፤ “ይህ ለግብፃውያን መራራ ልቅሶአቸው ነው” አሉ። በዮርዳኖስ አጠገብ ያለው የዚያ ቦታ ስም አሴል ምጽራይም ተብሎ መጠራቱም ከዚህ የተነሣ ነበር።
¹²ከዚህ ሁኔታ የያዕቆብ ልጆች አባታቸው እንዳዘዛቸው አደረጉ፤ ¹³አስከሬኑን ወደ ከነዓን ወስደው ከመምራ በስተምሥራቅ በምትገኘው በማክፈላ ዋሻ ቀበሩት፤ ይህም ዋሻ አብርሃም ለመቃብር ቦት እንዲሆን ከኬጢያዊው ከኤፍሮን በገዛው እርሻ ውስጥ የሚገኝ ነው። ¹⁴ዮሴፍ አባቱን ከቀበረ በኋላ ከወንድሞቹና ለቀብር አጅበውት ከሄዱት ሰዎች ሁሉ ጋር ሆኖ ወደ ግብፅ ተመለሰ።
¹⁵ዮሴፍ ወንድሞች ከአባታቸው ሞት በኋላ፤ “ከፈጸምንበት በደል የተነሣ ዮሴፍ ቂም ይዞ በበቀልን ምን እናደርጋለን ተባለለ።” ¹⁶ስለዚህ እንዲህ የሚል መልእክት ላኩ፤ አባትህ ከመሞቱ በፊት፤ ¹⁷‘ለዮሴፍ ወንድሞችህ በአንተ ላይ የፈጸሙትን ጋጢአትና ክፉ በደል ይቅር በላቸው’ ብላችሁ ንገሩት የሚል ትእዛዝ አስተላልፎ ነበር። አሁንም የአባትህን አምላክ አገልጋዮች ጋጢአት ይቅር በላን።” ዮሴፍ ይህን በሰማ ጊዜ አለቀሰ።

¹⁸ከዚያም ወንድሞቹ መጡና በፊቱ ተደፍተው፣ “እኛ የእንተ አገልጋዮች ነን” አሉት። ¹⁹ዮሴፍ ግን እንዲህ አላቸው፤ “አትፍሩ፣ እኔ በእግዚአብሔር ምትክ የተቀመጥሁ አይደለሁም፤ ²⁰እናንተ እኔን ለመጉዳት አስባችሁ አድርጋችሁት ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ዛሬ እንደሚታየው ሁሉ የብዙዎችን ሕይወት ለማዳን ለበጎ ነገር አዋለው።” ²¹አሁንም ቢሆን አትፍሩ፤ ለእናንተና ለልጆቻችሁ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ አድርግላችኋለሁ” በማለት በመልካም ንግግር አረጋጋቸው።

²²ዮሴፍ ከአባቱ ቤተ ሰቦች ጋር በግብፅ ተቀመጠ፤ እንደ መቶ ዐሥር ዓመትም ኖረ፤ ²³የኤፍሬምንም የልጅ ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ ድረስ ዐየ። ከምናሴ የተወለደውንም የማኪርንም ልጆች በጭኑ ላይ አድርጎ አቀፋቸው።

²⁴ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ “እነሆ፣ እኔ የምሞትበት ጊዜ ተቃርቦአል፤ እናንተ ግን እግዚአብሔር በረድኤት ይጎበኛችኋል፤ ከዚህም አገር አውጥቶ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ለመስጠት በመሐላ ቃል ወደገባላቸው ምድር ይመልሳችኋል።” ²⁵እግዚአብሔር በሚጎበኛችሁና ወደዚያች ምድር በሚመልሳችሁ ጊዜ ዐጽሜን ከዚህ ይዛችሁ የምትወጡ መሆናችሁን በማረጋገጥ ቃል ግብፅኛ” ብሎ አስማላቸው። ²⁶ዮሴፍም ዕድሜው መቶ ዐሥር ዓመት ሲሞላው ሞተ፣ እስከሬኑንም መድኃኒት ቀብተው በሬሳ ሳጥን ካስገቡት በኋላ በግብፅ ምድር አስቀመጡት።